

شماره قفسه 175A7

γονυδι

خط
مقد

یہی

[illegible]

مترجم

شماره قفسه ۱۷۵۸۷

Yovvdi

[illegible]

خلا
مقد

بابی

[illegible]

باعتبار صفات و مبدل است چنانکه فرمود ان النفس ثانی بالثوانا موش
در ثالث بدانکه نفس بر حلیک اجزاء و اعضاء غالب است چنانکه در موش
کلیه اجزاء بخند تعبیلست و آنچه جناب مقدس بنویس علی الله علیه و له و لم یز
بن جنیت چنانچه در موش و خیل و شتر اشاره باینست که بیشتر از صفات او از
دو خیل و شتر باشد چون شتر اکل و شرب و شغول و غریز و نفس که در
حیوانات و در انسان همین نسبت دارد و از راه صورت لیکن نفس از
دیگر است که در نفس حیوانات نیست و جود نفس از دوایح و روح و غالب
بهر سه مثل ذی و مردی بام حیث شوند از ایشان دو جز و ندید
یکی که به پدر نامند و یکی ماده که ناماد نامند چنانچه از دوایح و روح
دو جز و ندید و نفس پدر و ماد اما دل پیرست که به پدر روح شبیهست
و نفسی که ناماد خوانند در دل هر صفات حیده علوی روحان بود و در
هر صفات پیر خانی سفید و لیکن چون نفس زاده روح و غالب است بعضی از صفات
حیده که تعلق بر مادیست دارد و مراد است و از این جهت نفس انسان را
قال الله تعالی و لا یخلف الذین قتلوا فی سبیل الله انما نابل اجزاء عند ربهم
باعتبار صفات و مبدل است چنانکه فرمود ان النفس ثانی بالثوانا موش
در ثالث بدانکه نفس بر حلیک اجزاء و اعضاء غالب است چنانکه در موش
کلیه اجزاء بخند تعبیلست و آنچه جناب مقدس بنویس علی الله علیه و له و لم یز
بن جنیت چنانچه در موش و خیل و شتر اشاره باینست که بیشتر از صفات او از
دو خیل و شتر باشد چون شتر اکل و شرب و شغول و غریز و نفس که در
حیوانات و در انسان همین نسبت دارد و از راه صورت لیکن نفس از
دیگر است که در نفس حیوانات نیست و جود نفس از دوایح و روح و غالب
بهر سه مثل ذی و مردی بام حیث شوند از ایشان دو جز و ندید
یکی که به پدر نامند و یکی ماده که ناماد نامند چنانچه از دوایح و روح
دو جز و ندید و نفس پدر و ماد اما دل پیرست که به پدر روح شبیهست
و نفسی که ناماد خوانند در دل هر صفات حیده علوی روحان بود و در
هر صفات پیر خانی سفید و لیکن چون نفس زاده روح و غالب است بعضی از صفات
حیده که تعلق بر مادیست دارد و مراد است و از این جهت نفس انسان را
قال الله تعالی و لا یخلف الذین قتلوا فی سبیل الله انما نابل اجزاء عند ربهم

در باب تفسیر و معنی ان قال الله تعالی و نفس و ما سوتها فالحقها الحق
و نفسها فالحق من ان کما یلد شابین و منها قال البقی علی الله علیه و له انعدا
علیه نفس البقی بن جنیت بدانکه نفس دشمن دوست غایب است و حید او را
غایب نیست و دفع شرا و کردن و مفسد کردن و اسیدن اصعب اقم امور او را برادر
و دشمن برین دشمن است در شبها بین و کفار و منافقین الیه و له و اربعه
و از این چهار دشمن بود زاده از هر است پس از تفسیر اسلام ان ان صفات
مقام مضبوط و درودن لازم است از هر آنکه از شناخت او شناخت حق
اندر کرم من نفس فطریه و به بدانکه نفس با متعلق از باب طریقه غایت
از ان بخاری است لطیف که نشان آن صورت و است و المانی از روح حیوانی که به او را

و اما حضرت و پیش از این در عالم ارواح این دولت داشت چون که
مقام خویش را می بود و آن شیخ جمال احدیت مشاهده نمودی و سوره
کشته و نامتناهی و کرم مقام معلوم و در هر آن داشت که قدم از آن
فرایشت خدایتا که جبرئیل میگفت و در وقت انزال حضرت و لیکن چون
بعناصرت رفت از ارجح ایشان دو مرتبه هوا و غضب بدیدند
حضور بود و غضب علوم ناری نفس و اسفل بود این دو عالم و حضور
در این مقام ای انداختد و روح اسیر ایشان بود جمله عاقلان میشدند
نور و غضب و کینه و کینه عذرا و جبرئیل نفس منصف را عطا
نمود و حضرت خواندند روح که توار عاقل چون مقام معلوم خود رسید
خواست که جبرئیل او عیان بدارد که نفس منصف چون پروانه بر
پرتوی و حضور که هوا و غضب باشد خود را شیخ احدیت زد و برل و جو
عازی دست و گردن شیخ کرد تا شیخ وجود مجازی پروانه ای او را جو
شیخ جبرئیل که انداختن در این مقام با عانت طلوی و حضور خویش
نرسد و این نشان شناخت که او جبرئیل و او را انهر چه از دیده اندود
و اما حضرت و پیش از این در عالم ارواح این دولت داشت چون که
مقام خویش را می بود و آن شیخ جمال احدیت مشاهده نمودی و سوره
کشته و نامتناهی و کرم مقام معلوم و در هر آن داشت که قدم از آن
فرایشت خدایتا که جبرئیل میگفت و در وقت انزال حضرت و لیکن چون
بعناصرت رفت از ارجح ایشان دو مرتبه هوا و غضب بدیدند
حضور بود و غضب علوم ناری نفس و اسفل بود این دو عالم و حضور
در این مقام ای انداختد و روح اسیر ایشان بود جمله عاقلان میشدند
نور و غضب و کینه و کینه عذرا و جبرئیل نفس منصف را عطا
نمود و حضرت خواندند روح که توار عاقل چون مقام معلوم خود رسید
خواست که جبرئیل او عیان بدارد که نفس منصف چون پروانه بر
پرتوی و حضور که هوا و غضب باشد خود را شیخ احدیت زد و برل و جو
عازی دست و گردن شیخ کرد تا شیخ وجود مجازی پروانه ای او را جو
شیخ جبرئیل که انداختن در این مقام با عانت طلوی و حضور خویش
نرسد و این نشان شناخت که او جبرئیل و او را انهر چه از دیده اندود

و اما حضرت و پیش از این در عالم ارواح این دولت داشت چون که
مقام خویش را می بود و آن شیخ جمال احدیت مشاهده نمودی و سوره
کشته و نامتناهی و کرم مقام معلوم و در هر آن داشت که قدم از آن
فرایشت خدایتا که جبرئیل میگفت و در وقت انزال حضرت و لیکن چون
بعناصرت رفت از ارجح ایشان دو مرتبه هوا و غضب بدیدند
حضور بود و غضب علوم ناری نفس و اسفل بود این دو عالم و حضور
در این مقام ای انداختد و روح اسیر ایشان بود جمله عاقلان میشدند
نور و غضب و کینه و کینه عذرا و جبرئیل نفس منصف را عطا
نمود و حضرت خواندند روح که توار عاقل چون مقام معلوم خود رسید
خواست که جبرئیل او عیان بدارد که نفس منصف چون پروانه بر
پرتوی و حضور که هوا و غضب باشد خود را شیخ احدیت زد و برل و جو
عازی دست و گردن شیخ کرد تا شیخ وجود مجازی پروانه ای او را جو
شیخ جبرئیل که انداختن در این مقام با عانت طلوی و حضور خویش
نرسد و این نشان شناخت که او جبرئیل و او را انهر چه از دیده اندود
و اما حضرت و پیش از این در عالم ارواح این دولت داشت چون که
مقام خویش را می بود و آن شیخ جمال احدیت مشاهده نمودی و سوره
کشته و نامتناهی و کرم مقام معلوم و در هر آن داشت که قدم از آن
فرایشت خدایتا که جبرئیل میگفت و در وقت انزال حضرت و لیکن چون
بعناصرت رفت از ارجح ایشان دو مرتبه هوا و غضب بدیدند
حضور بود و غضب علوم ناری نفس و اسفل بود این دو عالم و حضور
در این مقام ای انداختد و روح اسیر ایشان بود جمله عاقلان میشدند
نور و غضب و کینه و کینه عذرا و جبرئیل نفس منصف را عطا
نمود و حضرت خواندند روح که توار عاقل چون مقام معلوم خود رسید
خواست که جبرئیل او عیان بدارد که نفس منصف چون پروانه بر
پرتوی و حضور که هوا و غضب باشد خود را شیخ احدیت زد و برل و جو
عازی دست و گردن شیخ کرد تا شیخ وجود مجازی پروانه ای او را جو
شیخ جبرئیل که انداختن در این مقام با عانت طلوی و حضور خویش
نرسد و این نشان شناخت که او جبرئیل و او را انهر چه از دیده اندود

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

میکردند و علامت خشکی دل و سستی روح با خلایق ذمه بر نفسا
شمارا نه چو اینها و مطلقا که نیتهاست خود که در آن قدر شریقی نشسته
این جمله خشکی را میفرمودند و در باب که اثبات الا الله صحت و سلامت
دل و جانی افزاید و سده همت و عهده شهادت از روی اخلاق و سلامت
سلامت و کثافت نامزاج محتاج به علاج با عتدال الاصل که کل شئ بر حق
باز آید و در هر سلسله ذری که عیندی جاناف و تعلقین میدهدند که در حق
است لکن معنی الحق و معنی با الله و معنی دیگر با هو لا هو الا هو لایا
میدهند عارف محقق و شرح من لا یحضره الفقیه فرموده است که در حق
از سحر و سحر و منقذات و نجات تجربه غوره اند با حق با حقیم پان لایا
است است من هم معنی مصنف میگوید مجرب این ذکر را نموده ام لیکن اکثر اوقات
ذکر با الله بود با احتیاج ناسق ان قلبی معنی میانه ذکر حق و حقیقت
و معنی خضر میانه اند ذکر حق که ذکر قلبی بود اما شایع از ذکر قلبی نگردد
و معنی دیگر حلی را شایع میانه اند و او را بدعت میانه اند چرا که ان شایع
الله و سلامت باین روش و روشش و طاعت و دن و ذکر نمودن ترسیده

مکرمله نشین از حیرت اخذ احوال و این هم جمعیت ذکر است اگر کسی بگوید
دینا چیزهای شعارت خال از ملوس و ماکول از جناب بیع ترسیده ابا پد
انها ممنوع و بدعت باشد و حال آنکه شایع ان افغان کرده اند ذکر حلیم از آن
است جواب میگویم که امر ذات نادیر خال که ماکول شود از ماکول و ملوس
که در مثل عبارات ندارد و موجب بدعت نمیشود اما علیا و ص با بن و غیره
خالا از حدیث و سواد و بدعت بدانکه جمیع صفات الهی که معلوم است نزد
با صفات مایل و با صفات جمال است اما اولی کش با سیکه در حلیم است و غیره
و در عین و در مکان است و در حال است و در محل و این معنی مثل اینست
مخاطب کند سلطان را با سیکه بنشیند و در ذکر و در تک و در مثل و این کلام است
میفرموده بود ادب و مستحق می شود بن جروا و بدعت را تا صفات اکر است
بگویند الله تعالی خال خال بن و در ان عباد است و این نیز خال ان سو
ایب نیست بد و و حیرت اول است که حال صنایع ان این اجل و اعلا است ان است که
وصف کرده میشود و معنی حقه و معنی حقه و معنی حقه و معنی حقه و معنی حقه
در آنچه ان شروع و نفس را و نباشد دوم اینست که شایع که هرگاه شروع نماید

نیتهاست
خود
که در آن قدر
شریقی نشسته
این جمله
خشکی را میفرمودند
و در باب که
اثبات الا الله
صحت و سلامت
دل و جانی
افزاید و سده
همت و عهده
شهادت از روی
اخلاق و سلامت
سلامت و کثافت
نامزاج محتاج
به علاج با عتدال
الاصل که کل شئ
بر حق باز آید
و در هر سلسله
ذری که عیندی
جاناف و تعلقین
میدهند که در حق
است لکن معنی
الحق و معنی با
الله و معنی دیگر
با هو لا هو الا هو
لایا میدهند
عارف محقق و
شرح من لا یحضره
الفقیه فرموده
است که در حق
از سحر و سحر
و منقذات و نجات
تجربه غوره
اند با حق با حقیم
پان لایا است
است است من هم
معنی مصنف میگوید
مجرب این ذکر را
نموده ام لیکن
اکثر اوقات ذکر
با الله بود با
احتیاج ناسق ان
قلبی معنی میانه
ذکر حق و حقیقت
و معنی خضر
میانه اند ذکر
حق که ذکر قلبی
بود اما شایع
از ذکر قلبی
نگردد و معنی
دیگر حلی را
شایع میانه اند
و او را بدعت
میانه اند چرا
که ان شایع
الله و سلامت
باین روش و
روشش و طاعت
و دن و ذکر
نمودن ترسیده

[illegible]

در سراسر این بیان سوط باو قضاء نشاء عالمه احوال و شکی نیست که خدا
 برین که یقین و مکرر نمودن او علی الاستمرار باعث محبت و قرب باو میشود و عیناً
 فرموده اند علامت محبت در نمودن مجرب است و من احب شیئاً اکثر ذکره
 و آن است که صاحب این سینه بنور معرفت فرموده اند که ذکر کواصل
 معصومه و قلبه و عقیقه و دین است و لیکن این برای اهل باطنی است بعضی از آنها
 قناعت و بعضی لب و لسان و آن برای هر دو کفایت میکند و نتیجتاً هر دو
 عبد خدا را در کرم نمودن خداست مراودا اینجا چه فرموده است فاذ کرونی
 ابر شریفه سخن شرط و وجه است و ضابطه استثنای اثبات مقدم استند
 اثبات تالی میباشد و بعضی گفته اند که در عبارات تقدم و حاضر مثل
 قوله تعالی یحییهم و یحییهم و وفی الله نعمهم و ذکر صواعقه چه محبت
 ایشان را و اراضی نمودن ایشان را و نتیجه محبت و خوشنود و خدا
 از ایشان و حرف فاذ فاذ کرونی که آن برای تعقیب است اشعار و بیان
 داده و مراشد و ذکر یکی ذکر لسانی است مضاف و او پسین است زیرا ایشان است
 دوم ذکر قلبی است و آن برای او نیز را باشد یکی بقره مؤخره قلبی است

مبدأ ان یعنی یعنی این کلام را چنان تصور کند که هیچ معنوی جز ذات بال
باز پس یعنی کند و برستن سابق ذکرین که در یکو بدیم کذا تم کذا و طریقه ذکر الیه
و محقق است و در بیان شرط اول که در این باب است که شرط اول میفرماید
مقتدر باشد اول انکه بر مبدء اولی صادر شود دوم انکه در اولی باشد
و از حاصل مبدء سپتم انکه از خلق موقوف شود چهارم انکه چون بر مبدء
خدا موقوف می شود موقوف کند از جمله سپتم انکه اقسام تمام باشد که اول
ان ذکر نباشد ششم دائم الوصف باشد هفتم جامع باشد هشتم بی شریک
نشد نهم اعلی و ذات مرتفع نشد در بیان تفکر است قال الله تعالی اولی
فی انفسهم ما خلق الله السموات و الارض و ما بینهما الا بالحق هر چند در
تفکر و بین نباشد است که گفته اند ملاطره هر وجه است که تفکر بهر اشیا است
متناهی باشد و در اصطلاح ملا همگی از مرتبه تفکر تا مرتبه کمال میرسد پس در
جهت کمال اول و احیاناً تفکر و نظر است و در هر یک از این چهار مقام
چرخ بر می خیزد و در تفکر پیش از آنست که بتوان شردن آن و در نظر و احیاناً
تفکر کردن و بر ناپدید است که مبادی سیر که از انجا سیر کند در انفس و افان

است چنانچه فرموده است سپتم الایات فی الافان و فی انفسهم حق بقی
هم ان الحق اولی بکف بر یکان که علی کلی یعنی شهود یعنی که وجود نباشد که کمال
چشم بصیرت الایات را بنور بنوعی و خدا بسودنا انکه مشاهده نمایند الایات
نا را در مظاهر افان و انفس مشاهده عیان نا انکه مبین شود ان برای ایشان انکه
بسته و افان و انفس مشاهده عیان نا انکه مبین شود ان برای ایشان انکه
در افان و انفس مبین و صفات و افعال و اثار و این سهر و سفر ایشان را در
از حیز موت جامعیت مظهریت کل اسماء و صفات نه عیان ایشان پس معرفت
باعث معرفت خدا باشد بلکه موجب معرفت رب بشود چنانچه فرموده است سپتم
فقد عرفه پس رسالت است که کمال اتمام در شناختن خود نماید و او باقی
که بدو کمال متعین نماید بر فانی تر بقیت انا انکه اول چیست و مرتبه و صفات
او چیست کمال او در چیست بنا انکه در امور نیست و ان است که منفرد خواهد
کوشش پاره است منوری در جانب جلوی چپ از سنبله که جمله جزایات را
و از اجزای نه و عانی که عقل تغییران است و ان مخصوص ایشان است و در
ملا و مع فساد و مع ملا و در معا او است و فساد در کد و در معا

در سلاطین حواس است و کدورت او در پادشاهی و خلل حواس او بر آنکه در این پنج
خاسته است چنانکه تا آنکه و چنانچه صلاح من در سلاطین حواس او میباشد تا آنکه
تألم شدادت را بدان هیچ حق ادا نماندیم چنین و آنرا پنج حق میباشد که
انها عبارتند از: باشند جللی عالم غیبی از ملکوتیات و روحانیات بدان
مبتدا بدینانکه در اجنبی است که مشاهدات غیبی با وی بیند و گویند که
کلام امر غیبی و کلام حق بد و میکنند و مشاهدات غیبی با وی بیند و گویند که
کلام امر غیبی و کلام حق بد و میکنند و مشاهدات غیبی با وی بیند و گویند که
و کامی دارد کرد و حق و محبت و ایمان و طعم و عرفان بدان می یابد چنانکه
مشترک است در هر اعضا است بالحاصل اعضا از ملوک مشغول میگردد و در
هیچ است تا عجبکی و بواسطه عقلان کل معقولات نفع و برده بر هر کار آن
دل بکلامت بدین فضا دل او در آنست و هر کار او در حواس دل خلل میدهد و در
وینان برای اوست و لغت در آنالیمیم که بر این زمین و آن زمین که
لا یفهمون بها و کلمه آیهن لا یسمعون بها و کلمه اذان لا یسمعون بها
و محققین عرفا گفته اند که در این احوال و مشغول است و لغت حلقه نام اکمل است

طو را دل در لاسه میگویند و آن معدن کوه اسلام است که آهن شرح الله
صدقه علیه السلام و هو علی نورین و بیک و هر وقت که آن نور اسلام بر
ناند معدن نلیم و کز است که وین شرح یا انکیر سدا و محل و سدا
سطلان و شوبل نفس منی نیست که بر سوس و سدا و التاس و شند
و الا است و باند وون دل اینها را راه نیست بر آنکه دل خزانة حق و اشان
است اینها را با خیا راه نیست و محفلنا هاین کل سطلان و حیم طو رو
از دل خلیج را شند و آن معدن اینها است که کتب و ملوکیم و ایمان و محل و
که بکون کلمه ملوک و معقولات بها طو رو ان دل شغافت و آن معدن
و عشق و شغفت است بر خلق که مد شغافتها حیا و محبت ان شغافت نکه
طو و جهار و خاد است و آن معدن مشاهد و محل و شغافت که ناکه
الغوا و ما وای طو رو حیا القلب کویند که معدن محبت حضرت عزت
و شامان محبت راست که محبت مخلوق را در آن کجا بش نیست طو رو
سویا کویند و آن معدن شغافت غیبی و علوم لدن و منبع حکمت و کجاست
اسرار الهی است و محل علم اسماء و علم ادم الاناء کلها و در وی انواع علوم

که ملائکه از آن محرم نیستند مهم القلب گویند و آن معنی شلو و انوار و جلال است
صفات انواری است و نیز داند که مشتاق بن آدم ایستاد و ایچین کرامت الهی
نوع از افعالی است که در پس نامی بحث و سلام است و صفای دل و دان است
یکبار از آنست که باری فی قلوبهم مرآت خلوص باید و همگی آن اطوار سر بر خطای
هند و طور خطای آنست که در آن مودع است مخصوص کرد و بر حق
و طریقی متاعبت چنانکه مالک اعفت عصا است و بر هفت عضو سجده و
که امیر ان استخیر علی سبعة اعضاء و در آن هفت طور سجده او را
و سجده او است که روی از هر مخلوقات بگرداند و آن مشتاق دینی
اعراض کند و بهر که جود مؤثر حضرت شود و از حق جز حق منقلب و هر
سجده مناسب آن طور بهر آن که در آن بگردد این سجده بناید و اما استادی
طریق هفت و هر من بروی مسئول است بدین صفات مؤثر نکند تا
دلگیر شریعت که آن طریقت است توان کرد ای عزیز اشان اجمال عقل
نام و طریقی از ابدیت نرسیدم لا حول ولا قوه الا بالله العظیم سبحون
زید و ملائکه کن و بداند از عوارض جنی پاک شان و از اجزاء و ضلک

لا یقطع و دستگیر است و در کن آنها اندک این شکل جوهری است کالدی خالی این عالم
مثال و چون شکل که عبارت از انوار جوهریست ملائکه کن و از انوار او را
شان یکجوهر معقول می شود این عالم بخیر است و ملکوت و اوست جوهری که
زید از خود مان تعریف کرد و ما عینا را ایچین مری بدان است و اکبر و اکبر و اکبر
جوهری ملائکه غائی و عینا را مری بدان است و اکبر و اکبر و اکبر
دو و ست زید اندر حضرت مکان را چون آن زید معقول و ایا عینا مری
و عینیت را اکبر مری مقام نشد و اکبر مری لطف سبعین زید که او نائب این عین
نائبین بدست و این است عالم عینا نائب و این و ف چون ملا خط کے
این عین نائبین بدست و این است عالم عینا نائب و این و ف چون ملا خط کے
و چون عالم حق را که سبعین مورد مضبوط و بدان بار اشیا پاک ساز هست
عالمیست و طریقی اینها اند این عالم است و در این عالم ایچین استبان در علم
نشد و صورت و قیاس نیست و نظر بطرف علم کردی عالم صفات است و جوهر
و چون این مرتبه را از این ابدان عالم پاک ساز و صفات طریق نویسا
همین جود صرف بر هیچ چیز از این عالم بغیر از موجودی موافق داد و این

اولا است وجود عالم و چون اعتباری وجود عالم تکیه آن علم بر غایب میشود
این مرتبه غیبی هویت است و چون این غیبی بعینیت خود مبدل گردد یعنی این
ادراک و عدم ادراک عاقل شود که قضا عبارت از این است در این حال
الغیب است و کان الله و لکن سر خود تحلی ذات و معاد و اتمام و انوار
باصل هر این است اکنون همین دستور عالم محسوس را که می بخیزد از این پالای
این مراتب را که انوار علیت در محض عالم هر نام وجود و انوار با فعل و مرتبه
وجود این عالم محسوس بدان و این عالم همین دستور که هر مرتبه مرتبه پالای
مرتبه بالا و در این وجود به این نا اچا باصل وجود عالم محسوس را از مرتبه
خودی و دیگر عالم محسوس است که محسوس و این اشیا هر مرتبه وجود است
عقل و اعتبار و در اینجا که او محسوس عالم با معقول است چون محسوس است
معقول است اب و الله عالم محسوس این امور را تکلیف هر مرتبه از هر سلسله اینها
مستدل از این مستدلند که در حقش را پس سده با دل شیخ میدارد تا باین وسيله
قابل بود و هم نفعات الهی کرد و ز بر آنکه مرتبه در اول و هله جیبی با در او در
سوره حضرت جل شانه نمیشود و چو او کرده عالم شهادت با غیبت

و صورت شیخ از عالم شهادت پس صورت او اعانت می جوید مرتبه که صورت
از این چنانچه خیر است و معصیت با صفا و انصاف محبت ظاهر تا پیش در این
مرتبه و طباعت و عبادت و اسباب و هم چنین است معاشرت با الهی بیک
آن پیش از او است شود با اهر شریف و صیرفتل مع الذین بدعون و هم با
و القیسم چه تو چه بعد از جناب بنی ان حجه اقامه و افاده است و ان مرتبه
استقامه و استفاده است و اهر شریف با اهل الذین امنوا انفقوا الله
مع العباد و بنی و کلام حضرت علیه که در جواب جوابی من بود مذکر علم است
ناید با اشیا میگوید بدن ایشان باعث تذکر شایسته و جناب و حدیث
که ان اسفال باعث صفات و منینا صفات و کرد بیکه و در این اشیا
با انها باعث قبایل با موداع و هر و لغراض از سوا غل و بنی میگوید با اینک
حقیر از سوا معرفت و زانیت اندر اطفال و میباید چنانچه سید و صبا علیه
اولاده الی الخ و الله و انشا و در حدیث عید با شاره من بوده است که با سلسله
و با حدیث بیکل المؤمن ایا مة من تعرف من بالقرآن و اذا عرف من بالقرآن انبر
بدلك من مؤمن مقهر و حقن الله قلبه لا یمان و شرح صدره لا سلام و صفا

مستبصر و من قصص من ذلك هو شك مرثاب باسلامان و با حذيق
مهر بن با نو را بنزیر مخرقة الله و مخرقة الله مخرقة و هو الذی
و نور حبیب مقدس بنوی و اولاد الطهار و صلوات الله علیهم اجمعین
با خاد پاشا بداء خلقت موجودا ماده المواد هکی انما می باشد و نور
در قلب غرض من ظاهر و هو بد است چنانچه در حجت کتاب کافی و ابواب
نموده است ای خالده کابل و استک با جعفر بن محمد بن خلیفه بن خلیفه
با الله و رسوله و النور الذی انزلنا فقال يا ابا خالده النور و الله الایة من ال
الایة هم الفیض و الله نور الله الذی فی السموات و الارض و الله يا ابا خالده
نور الایام فی قلوب سائر المومنین انور من الشمس المصطفی بالتمار و هم و الله بنور
قلوب المومنین و بحج الله عز و جل نورهم عن عثمان بن عطاء بن مفضل بن مفضل بن
انصار ان نور بنی اهل بیت است که بکبر بنی سبط او سبط بنی نور نام را دارد
ما مظهر نماید و اینکه بعضی محال خیال نموده اند که اهل سلوک ان صورت را پر
نمایند محض جمال است چه هیچ ذی معنوی صورت مصوعی خود را سازد
پرستش نمی داند و نمیکند و ظاهر شدن انوار در قلب اهل سلوک با انکه قطع

و جریب روایت ابا ابراهیم شاعداست و محقق محلی رحمه الله هم تصریح
است در فقرات او علیه ما نوره ان اهل بیت عصمت هم ما و است چنانچه
در کتاب شریف بنده که انرا اعتبار و قلوب بنایکون ما الایة در مناقب اهل بیت
مناجات حسن عشر مذکور است یا من انوار مدسیر لا یضار و یجیر و انوار
و کتابت صحیح لعلی و عا و غیر شایسته و هم چنین در مناقبات غار فین
و در دعای عز و جده سید الشهداء پس فراد است دعا و استمال است و رفع حد
با این درید و سلوک که نور مشهود میشود کالامطرات فان مجید ان
هم برسد بلکه هرگاه ظهور او در هر مد کال باشد شده است که با است
و هکذا سورا شریف شده است تا بتدریج بعضی معناد میشود و چون
عزیز که بنی باشد حرف معناد از راه زنان از حجت و ان بسیارند فی بد
بنیعت بر سید عین کراهیت **بدانکه** هر یک از علما و مشایخ گویند که طریقه
مناجات و اختلاف بنیادشان است و طالب بچانه در پیشا سر کاش
باین نام است طالبی که بعد از طریقت برسد و با ایشان صحبت نماید
و لکن حقه نماید که نزد کدام یکی از ان اکابر بقیین او در تزلزل و با قلب و در

و بنا بر خدا بکنند و با معرفت او عهدا پیشتر بشود هرگاه یکی از این علل تا با عجز
 در نزد در پستان اکابر ملاحظه نماید دست بدانان از آن برکنند که او مرشد
 اوست و هر قدر مرشد کاملتر است خلایق از آن فرقه پیشتر است تا میرسد
 مولا تا علی علیه السلام برسد معنی آن پیغمبر آن گویند مرشد و قنبر که باشد چه احتیاج
 است معنی مرشد را در نظر گرفتن جواب این است که این مرشد ظاهر عکس مرشد
 کل است و نوعی صغیر است عکس آن غده تا بواسطه مرشد ظاهر روح و صفا
 فوری شود آن وقت میتوان که از مرشد کل بقدر استعدادش صغیر برود **فصل**
 در ذکر خفته منقوصه محض شیطان علی بن ابراهیم بن ابی جهم و الاشیان و او است
 کرده است در کتاب خود که معنی است عیسی از جناب جبرئیل علیه السلام و از آنکه او
 چون که برگردانید خدا را میباید آسمان داخل شدیم ثابت دادیم در وسط او
 از بافتن سرخ پس شود در او از آن برای من جبرئیل پس داخل شدیم قصر و آن
 معنی و دیدم در آن حراته از در مسجد پس داخل آن خوانه شدیم دیدم در وسط
 صندوق را پس گفت ای جبرئیل چه جز است این صندوق و چه جز است در او پس
 جبرئیل ای حبیب خدا و او است که عطا می کند خدا او را ملک آن پیرا کسیکه

دوست میداد او را پس گفت یکیش از برای او در او پس گفت من میداد مانع
 تا امر بشود بعد و درم نیست سوال کن هر دو کار خود را تا آن که بتفصیل
 فرماید پس از جانب خدا من الهی سوال کردم پس ناگاه ندائی آمد از جانب
 جبرئیل که یکیش از برای حبیب من در او را پس دیدم در او فقر و فقر حقیر
 پس شتابان کردم و عرض نمودم که ای سید و مولای چه چیز است این فقر
 پس ندا کرده شد که ای محمد احتیاج دارم این دو تا را از برای تو حاجت
 از و شی که خلق کرده ام این دو تا را ملک از برای کسیکه دوست میدارم او را
 و خلق نکردم شی را که عزیز تر باشد از این دو تا پس فرمود بعد از آنکه
 کرده است خدا فقر و رفعت را از برای من و آن این دو تا غریب تر چیزی میباشد
 پس پوشیدم این خرمن را باذن خدا و چون که رجوع کردم آن عروج پوشانیدم
 او را عیسی علیه السلام باذن خدا و پوشانیدم او را جناب علی بهر چه خود هرگز
 عیسی علیه السلام پس او را دهنش میزدند که پوشانیدند معنی از ایشان
 تا آنکه رسید جناب محمد صلوات الله علیه و الحال آن زن را و است با ذکر آدم
 و در آن عیسی و شمشیر و عصا بر او و دل او و خانم حضرت سلیمان و عیسی

واوان شيخ سمرقاني من جابر واوان سيد طائفة الفلاس جند واوان شيخ
شرقي سفياني واوان شيخ طائفة معروف كوفي واصلاح كوفي اندر دشت
اورق است الكرام جند باينكه اخذ كرده است ابن طبرستان و نوبنده
ان سيد رسولاي خود و عالميان على بن سينا و رستم و رستم و رستم
باينكه معروف بوشيه است ان داود طائفة واحد كرده است انظر به واوان
عج و واوان حنفي واوان حضرت امير المؤمنين على بن ابي طالب كنهه است شيخ
شيخ امير المؤمنين علي بن ابي طالب كنهه است خال واوان فرزند
اما بعد من بدر سنيكه بوشا شيخ صالح مرقى محدث قمر خيم الدين ابي الوليد
ديلمي الدين و ابراهيم پراي بكر الغلبه حرقه صوفيت بشرط طيكره وارده محقق
نزد او به يحيى بن عبد الرحمن بن يحيى بن محمود جعفرى و بوشا سنده امير شيخ
جمال الدين ابو مامد شيخ ابي الحسن على بن جمال الدين واوان ابي الفتح محمد
پير ميا سلاوي و در سنه خود شريف بوشا سنده امير شيخ ثلاثه شريف
او شيخ الشيوخ يحيى الدين ابو عبد الله محمد بن ابراهيم پير احمد الخليلي و او
است ان شيخ الشيوخ ابي الفتح احمد بن سفيان و واوان ابي امير ابراهيم

پير شهر ناكاز و روف واوان شيخ ابي عبد الله محمد بن الحنفى واوان امام جعفر
الحمد واوان امام عمرو الاصطوخى واوان امام ابي تراب الخبزي واوان امام
الشفيق البجلي واوان امام ابي عمرو موسى بن هدا القراني واوان شيخ ابي
رحم الله واوان امير المؤمنين على عليه السلام و بطريق ديكر ان شيخ ابي عبد الله
محمد الحنفى اخذ كرده است ان شيخ الطائفة ابي الفلاس محمد بن الحسين بن سينا
طريقه ثابته شيخ صدر الدين ابراهيم محمد بن عمر بن علي بن محمد بن محمد بن الحسين كفت
پوشا سنده من قد را من شيخ عماد الدين ابي الفتح ابو حفص عمر بن علي بن محمد بن
ابو عبد الله بن محمد بن واوان كسابت كه مصاحف كرده است شيخ ابي علي بن محمد
الفارسي و او مصاحف كرده است شيخ و تثنى را شيخ عبد الله بن علي بن محمد بن
الطوسي و او مصحف داشته است با عثمان سعد بن سلام المصنف و او مصاحف
با فاعه پير ابراهيم بن جابر الشافعي و او مصحف داشته است شيخ الفقيه محمد بن محمد
و عمر بن محمد بن شيخ و تثنى شيخ ابوبكر بن ابي حفص و ابو عبد الله عمر بن عبد الله بن محمد
البكري السمرقاني كفت بوشا سنده امير شيخ و حبه الدين عمر بن محمد بن محمد بن محمد بن
مراد شيخ بكي بدوم محمد بن محمد بن شيخ احمد الاسود الدينوري ان فساد الدينوري

ان حجة شريفة احوال و برغاه و محفوظ بود نال و عرض و جانا و بعد
 و زوده باشد تا انکه ان شرافان محض نماند و و مر حجة شاه عاشق ايمان
 شمع باشد سهم انکه قلم او مفر بر شمع نبشت چنان شايخ شمع که شايخ
 سرور کرمي و او مريد شايخ او و طاب بوده بکن بعد که خدمت جناب انام نان
 بشان و سبها خوار و بولایت و عوده خود را ان جمله سبهاى با حاد و قرا
 داد و دود شد و با ناول و مارج عالمه ترقي عوده و با شان ان حضرت
 ترتيب ملاقات کرد بده چون مقام مناسب بود لهذا ذکر شجره خود را افشاد
 اين حق محمد معين الماعين عجز و بیدان جمله مريد شاه حضرت حجة شاه
 و حضرت مريد جناب مريد شاه اصغر ناله و حضرت مريد جناب مريد شاه
 و حضرت مريد شاه طاب و کينه و حضرت مريد جناب مريد شاه ناسير الدين و حضرت
 مريد مولا ناسير محمد و ذکر و حضرت مريد جناب مريد شاه شمس الدين محمد بن
 الثالث و حضرت مريد مريد شاه کمال الدين عطية الحجة الثالث و حضرت مريد
 مريد شاه شمس الدين محمد الحجة الثالث و حضرت جناب مريد شاه حبيب الدين محمد
 الحجة الثالث و حضرت مريد مريد شاه شمس الدين محمد الحجة و حضرت مريد

مريد شاه شمس الدين محمد الحجة و حضرت مريد جناب مريد شاه برهان الدين خليل
 و حضرت مريد مريد شاه کمال الدين عطية الله و حضرت مريد جناب مريد
 حبيب الدين محمد الله و حضرت مريد مريد شاه برهان الدين خليل الله
 و حضرت مريد مريد سيد مريد الدين شاه فخر الله و حضرت مريد شايخ
 عبد الله باغي و حضرت مريد جناب شايخ ابی صالح بربري و حضرت مريد شايخ
 مريد الدين کمال کوفي و حضرت مريد شايخ ابی الفتح الشهد السعيد و حضرت
 مريد شايخ ابی المصطفى و حضرت مريد شايخ ابی البرکات و حضرت مريد شايخ
 ابی افضل العبادي و حضرت مريد شايخ احمد الغزالي الطوسي و حضرت مريد
 شايخ ابی بکر شايخ و حضرت مريد شايخ ابی القاسم الکودي کافي و حضرت مريد
 شايخ ابی الکاتب و حضرت مريد شايخ ابی علی الرودي باوي و ان حضرت
 شايخ حبيب العبادي و حضرت مريد شايخ مريد شايخ مريد شايخ مريد شايخ
 الکرمي و حضرت مريد جناب انام نان ضامن عليه الحجة و الشنا و بنت
 شجره نام بحون اهدى

بسم الله الرحمن الرحيم

در بیان مرامیه فناء و مرامیه نوحید و مرامیه هوا **انکه** در وقت ذکر
هر دو چشم پوشیده داد و در نظر بر دل کار و خدا تعالی را با خود حاضر
و اندان را مرامیه سقا گویند و اگر در این حال ملاحظه فناء و نوحید بود
فنا گویند و مرامیه نوحید نیز گویند با آن حضرت قطب عالم شیخ احمد عسکری
مدنی الله سر الزین مشغول شغل مرامیه فانی بودند از عالم و از خود بخود
و بی شعور میگشتند و حضرت شیخ امامت بر کانه ای فانی چندگاه درین مرامیه
بودند و بیک انکه هر دو چشم کشاده و او در نظر مشربا او با عتبات مجز و در هوا
اندازد و در آن گوشه که ملک فرزند در این شغل معین افرازد بدین اندیشه
ان ملک برین مرامیه اندام مسکود عشق پیدا شود این را مرامیه هوا می گویند

در این مرامیه معنی چشم در هوا انداخته اند تا طاعت در عالم حقیر نماند و بیک در حق
تعالی تار یک شب تا و پنج چشم کشاده بر هوا در یکجا دارد و از عالم مدعی نیاید
فنا رسد و هر چه عظیم است که هوا مستقیم و مستقیم است تا مری فی خلق
من تفاوت سر این سخن است هر عالم خدا و عالم صفا هر دو هزار عالم در هوا
نوحه کوئی و نفاقی که این همه هواست و بیک هر دو چشم کشاده کند در مرامیه
قال الله علیه الصلوات والسلام لا تقاس عدو و کل نفس خرج بدون ذکر الله
بینه و نهان شده اند هر مرامیه که هر دو چشم با خدا این اندم و در این مرامیه
جز مرامیه که با هر دو چشم غایب شود سیه چشم ظاهر گردد تا همیشه حاضر
سید فی الحال پیدا اند با چشم مرامیه مرامیه و در نظر چشم راست بر مرامیه اندازد
چشم با نظر بر دو چشم بر سینه با پدر دو دست اندازد و در آن گوشه که نظر یکجا
و حقا فخر و حقیقت خاطر فاضل شود بسم الله الرحمن الرحيم **اول** مقام تاسوا
تعلق بر زائیل دارد پس کن اثنی شان تا نماند دم زنده میباشد اثنی فزونه
میکرد و در نماند اثنی سرچشمه است و کرا این مقام این است لا اله الا الله محمد و رسول
و در دانه این دو سوراخ و کوشش است تعلق بر زائیل دارد و درون این است

اگران شماره را مشاهده کنند بر تیر برسد و من کز این آتش سر شود ان دار فنا
بدار بقا و حلتش ناپد **دوم** مقام بلکوت است مبراسترا قبله دارد سکن باوا
و در نیک و سبزه است علقان ابراهیم دارد و کز این مقام است **لا اله الا الله**
در دانه این دو سوراخ یعنی است و اما ان اصاب میگویند و چنان ناهناب است
شالک را می یابد که مقام در نفی و اثبات در خیال باشد که دم بیرون می شود لا اله
و این مقام خلوت کاه روح است **سهم** مقام جبر است علقان مبرمکاشید
سکن است علقان مبرمکاشید و در دانه این دو سوراخ چپ است و در نیک
سفید است و کز این مقام است **فکات** ثابت و سبزه و اودق این مقام
نادر است و ارام کاه روح است و این مقام ناسطرا تا مینبره قاتل است و علقان
علی العزیز است و این تفکر صفر صفر و در با فن صفر صفر و هوش و تصور کند و درون
مصور کند و در میان سبزه اوعان برت تصور کند و نوله البصر یا اوه اب هر کل صید
مصور کند بر تیر برسد خدا شغل است عظیم عرق الحان کوی عطا المتعاضد اینجا هر دایم
بجز شود تا بر تیر اعلی برسد مقصود حاصل گردد **چهار** مقام لاهوت است ذکر
هواست علقان مبرمکاشید و در نیک و سبزه است مقام جبر است مبرمکاشید

علی بن ابطالب داد و در دانه این دهان است تعلق غا است و در نیک و سبزه
حدیث مدسی است ان فی حدیث ادم صد **اول** فی الصد **ثانی** فی الصل **ثالث** فی الصل **رابع** فی الصل
الغوا و روح و فی الروح سر و فی البصر خفی و فی البصر انا شالک مقام در ذکر و فکر
مشغول میباشد و در مشاهده و ملاحظه میگویند تا اینه دل خفا کرد و در وی میات
تا بد خال الفیض من تفکر شاعر خیر من میا و سبزه است و چون خدا کرد شالک
سورث مرشد را مشاهده کند و درون دل سورث او بر پند ما ضافی **البحر** در سبزه
قنای الفیض بعد ان ضافی الله شود تا مقصود و خفا حاصل کرد و دیگر شغل جبر
کشتا لا اعط الله را مشاهده کند خواه در وسط خواه در نیک و سبزه مقصود کند تا مقصود
برسد و تیر برسد و در نیک و سبزه است **اول** فی الصد **ثانی** فی الصل **ثالث** فی الصل **رابع** فی الصل
و قاتل المومنین عزیر الله تعالى و مقام محمود هم میگویند و درون دل کالیه دست
چون شالک و ان فکر کند بر روح رسد و در میان میانان ناپد و ظاهر و باطن
مکشوف گردد و حدیث و انجاست خلق الانسان من طین و خلق البق من المار و
الما من التار و مکتوبه لئلا رین الی و خلق الی من الی و مکتوبه لئلا رین الی و مکتوبه لئلا رین الی
من بین کاف و القون و حرفه که حلی مغا در حیم ادم ما فریده است و در

نظر کار کرده چون برونه نظر کار کشیده ام اولاً طرح سازد که مانند پیر را چنان که
که در نظر کار است کردا که برله نظر مستقیم شد لام ثانیاً طرح دهد مانند عید
کوششید و بان مقهور کند چنانچه که بر برای سوش استاد و فائز پدیس چپین
که چنان مقهور کار کشید که با کربه الید و فی الاما مسلم شد بعد با بوش مقهوره
تا بعد بر حذای تعالی بدو شود باز بدید چنان نظر کند که بک در قفسه بدید پل
اگر نظر بر او مسلم شد پس بقدرت باری تعالی همان بدو شمس کرد و الحال با بدید
فدا ساخت و در آنکه احش و با بعینت پر و احش و دستیم و امید ببار داده نظر بر
شمس می سازد تا که کامل بدید که در و در و شتانه ان بدید هر دو عالم برین و چنان
بر بدید نظر کند بک تا که در دان شمس و سوراخ بدید اندک سوراخ بشو علوی
نکله بلسوراخ بشو سوراخ تا غایت اثری پس چون هر دو سوراخ سقوط و کشیده
شد و دشت و شجرا را بدست آورده اگر سوراخ بالا نظر طبعه اقله و آنچه قدر
مندی مازد و باشد هر را به بدید اگر سوراخ سیاه نظر کند تا غایت اثری و در نظر
ابد اگر این چنین دولت و وی را پس بر بین خدا کجا است و خدا که کو بند بر خدا
نظر نمائند که عطا می نماید و این ملا حظه نمود و او را با دینا کشند

الحال و این دنیا تر شد و بود این عمل کرده قطب عالم کشیده اند که در و پس بود با
و این شغل بداند مقصود و چنانچه حاصل کرد و چنانکه خدا تعالی و در قرائت
فرموده است مرج البحرین یلتقیان فبهما یروى نهر لایقیان بر نهر و دانست
و شد و بدو بحث و قوت و بنیاد برده طالع با تا کل قصر و قوت و شوق حذای
روح و عقل و عشق بر طبع عناصر آفریده است باد عقل بر روح دارد و با عقل
عقل دارد ایش عقل بر عشق دارد حال عقل بر نفس دارد و ارواح بر نفس
نفس عقل دارد و چنانچه نفس اماره تعالی با نفس دارد و نفس اماره عقل بر با دارد
و نفس با عقل بر اب دارد و نفس مطهره عقل بجا دارد و در نظر تعالی
ایماننا فی الاثانی و فی انفسهم حق ندیر لهم انهم قال البقیه ان الادی
ثله روح الجادی و روح المیثم و روح الایمن و روح الجادی یقبیل عند الله
و اروح المیثم یقبیل عند التریج و اروح الایمن یقبیل فی القبر اول منزلنا
در بنیاد که نفس لا اله الا الله در دل فکر کند بقیه اراده لا موجود الا الله لا
الا الله لا معطوینة الا الله لا محبب الا الله لا سمیع الا الله لا بصیر الا الله
لا علم الا الله تا انیسیم و اب و بی فی لیل المراج علی صوره شایع مرده و بک

رایت و فی الجمله المراج علی سون ناسوت ملکوت جبروت لاهوت و مقام
 سلطانی و کاه ناسوت ملکوت جبروت لاهوت مقام مجید اساطیر
 و کاه صورت پر صورت کند اگر صورت پر و تصور کند به بیند اگر صورت پر
 داست با بر سر ناست و اگر صورت پر جانب چپ اید و سواس شیطانی است
 و بر و استغفار کند و بدل صورت پر را مشاهده کند بر روی بروی خود فطران
 کم کند بر سر خود رسد شود بر ماصل اید و تصور و در حجاب حاصل کرد و قال
 من لای غفدای الحق واحد بل هم فرشت نام نام دران ملک هم غفرت
 در احد کو بد خیر خدا که اید محبت خدا عز و جل و کوی روح و غم غمت نشان
 بر وجود انوار است اول نشان و دو چشم است **دوم** نشان دو گوش است **سوم** نشان
 دو سوراخ بینی **چهار** نشان دهان است من لای غفد وجود روح است و من کشف
 محمد است شن فنانا به ادم است من بقا وجود با و قال است حق را در و فغان
 داعی بود و زای کبود بدانکه در وجود الناس بیان غنیمت زین است **اول**
 زین موئی اندام **دوم** زین پوست **سوم** زین گوشت **چهارم** زین دند است **پنجم**
 زین خون است **ششم** زین استخوان **هفتم** زین نواز است و در وجود او هفت

نشان است **هشتم** انسان دل منور بری **نهم** انسان سینه **دهم** انسان قابض برین
 باز **دوم** انسان بازه زبان است **دوازدهم** انسان بر نام ثبات **سیزدهم** انسان باله
چهاردهم انسان باله پرده مغز است **پانزدهم** در وجود او هفت دریا است **اول**
 دریا علم **دوم** دریا علم **سوم** دریا علم **چهارم** دریا علم **پنجم** دریا علم **ششم** دریا علم
هفتم دریا علم **هشتم** دریا علم **نهم** دریا علم **دهم** دریا علم **یازدهم** دریا علم
دوم نور کردن است **سوم** نور کردن است **چهارم** نور کردن است **پنجم** نور کردن است
ششم نور کردن است **هفتم** نور کردن است **هشتم** نور کردن است **نهم** نور کردن است
دهم نور کردن است **یازدهم** نور کردن است **دوازدهم** نور کردن است
 در وجود او هفت دریا است **اول** دریا علم **دوم** دریا علم **سوم** دریا علم
 موکل آب بیکانیل در چشم است بارگاه دل عربی یعنی دو چشم معینه در کال **دوم**
 عناصر معینه اشر و نل رخ موج شاموکل اشر و نل کان دل منور است
 نل و کاه روح هر که نل نل بارگاه بینی است کدر کاه روح و گوش است
 کاه روح باله مغز است بعد یاد مقام دل منور است یعنی ناف و نل است
 موکل اسرار معینه جلال و دانت موکل جبر بیکان دل مدور یعنی بارگاه

شکل ابراهیم علیه السلام در مقام تاج و تفراس است برت مصور کند ناسته جواع و تاج
بیا که روح حیا داشت ناطق صلابت جیبی نایمی **بدانکه** دل حیا داشت دل بند
دکتر و دل سوزش دل مدور **بدانکه** سخن حیا داشت سخن آمان سخن لود ^{تشنه}
ملکه نفس ^{تشنه} یعنی محمدی نظر کند شمع دل عبری بر بین نظر کند چمن الف نظر
دل سوزش نظر کند چمن دل مدور یعنی **بدانکه** اوج عنا حیا را طبع
خاروت یعنی اثنی کرم برودت باد یعنی سر مطوبت اب پیوست خاک یعنی خاک
انجید ذات و حد صفا محمد ادب مکانات کز ت نام یعنی ادم احمد عاشق یعنی ادم
یعنی محمدی معشوق **بدانکه** هفت مکان است ناست ملکوت جبروت لاهوت ها هوش
با هوش با ناست با ناست دره اهورت عاشق در اهورت معشوق در لاهوت عارف
جبروت و اصف و در ملکوت ذات و ناست صفت جلالت و جلال و دو صفت
یکی در حق و دیگری در عین شاه ناست کاه و در سکری اید کاه و حیو که در سکر
رود و در آن خواب خود بخود در ناست و فی که در صحرای بد ابراهیم علیه السلام
انشا ظاهر مراد ظهور صحت و بطون بنیحه سکر فال الحی الله علیه و آله
معروف و غفر فضل کسان **بدانکه** در شربت طریقت صفت مرین معشوق عاشق

معشوق معز جبریل مهدی مکیا بیل منرا ابراهیم علیه السلام **بدانکه** نام بیا نام اعدا
اول مقدم عرش است و آن مقام سلس **دوم** کرسی است آن دوم دو شش است و در
کرسی **سوم** مقام است و اینها تحت کاه است بعد از آن مقام قایم عرش است و در
دو شش کرسی حیا و فرشته است **اول** جبریل **دوم** میکائیل **سوم** ابراهیم علیه السلام
بدین تفصیل مقام جبریل دهان است که جان داده و مقام میکائیل جیم دارد که
می دارد و مقام ابراهیم یعنی است که صوری و مدد بدم و مقام عزرا بیل که شش
و جبر شش است بعد از آن مقام محمود او سلطان ناصر همین است مقام محمود **اول**
بدانکه مقام حضرت رسالت پناه است و مقام سلطان یعنی مقام روح است آن
لاهورت فانی است خداوند عز و جل و نباشد مدی و سلطان یعنی مقام جبریل است و مقام
محمود صفتی چشم است و شش مقام ابراهیم علیه السلام و در ملکوت هفت کاه لاهوت
دست است و دست جبریل مقام کراما که شش است و مقام حضرت باری بود
داشتن و پال بودن و پال ناست است جلایا که مقام محمود است آن مقام شش
و مقام دون و صفت زین است بران صفا فضل بیدان فانی نشان که شش
نفس بر و ند مقام دون **بدانکه** آن ناست صفت طبقات است و ناست

تا پای جفت طبعه نهین است پس ملائکه یا بد که داشته باشد و در پافت کند تا نام
باری قائلی ماضی شود و عیال برسد **بنا که** در وجود اناس کدام کلام میکنند
کسی نمیداند و کدام کسی بشنود و کدام بری بگوید جواب بگو که در وجود آدمی ملائکه
کاد میکند و همز سبک ایل می بیند و همز اسرار ایل بر میکند و همز عزرا ایل می شود
خاک است و سبک ایل می آید و اسرار ایل بادی و عزرا ایل انشی و سبک اصل جبرئیل روح
بدر نفس وجود آدم است و بدر روح محمد است اما در وجود حشیر بر فزاد است
و در مایع روح محمد است و دیگر مذم در وجود است دم سواد است مذم بناده
بروزخ ذکر لا موت یعنی اسم ذاتی از قشفت و تصور کند اسم ذاتی بر زبان دل در روز
بعده ثابت بین کان است بزم حله کشش در کواست مقام هم ذکر است حدیث
چشم مردم ملاحظه مرده تصور کند اگر حاضر شود و آن صورت محمدی است بذات
و مشاهده صورت سرور اتمه صورت مرشد است **بنا که** چهار بروزخ است **اول** بروزخ
مقدوم بروزخ کبری **سهم** بروزخ بحوب **چهارم** بروزخ محمود اصل و بروزخ هشت
سغری و کبری بروزخ صغری معانی است بروزخ کبری عزرا است و در حدیث
اذا مکرتین تغیر الروح مر کبارت الروح حدیثی که الروح مشفق بر الروح

و در هر یکی دو ذیل و دو ذیل بناید که با کران بغیر صلی الله علیه و آله فرموده
مثل کلمه طیبه کثیره طیبه اصلها ثابته و من ثابته فی الشیء حله
و در هر دو عالم هیچ چیزی کسی که مراد حدیث دیگر من عرفت نفقه بالعبودیه
فقد عرفت و ثابته یا لغیر من عرفت نفقه فهو حق من عرفت نفقه فهو حق
من عرفت نفقه فهو کافرا بنا که همین مشرب است ابرار اختیار شطرا اسرار
بینه بنو کار است بینه نماز و روزه و با وضو باشد اختیار کردن این کار
بینه از جانب عبادت محکم باشد اصل اسرار جبرئیل اختیار سبک ایل شطرا اسرار
عزرا ایل **بنا که** رسول الله صلی الله علیه و آله **بسم الله الرحمن الرحیم**
شکل درم ایضا بصافی چون شاه منکر که در دکان فعل واتی شتران از معرفت حله
جهان حاصل کرده دانسته اطوار هر طوور را بلیان تا آنکه غارت با الله و معنی بدای
بیزد محقق شود و با اصل و اصل که در عرفان غارت با الله و معنی است ان الدین
الاسلام عرفان بقیق و ثابته همین است من عرفت نفقه فقد عرفت و ثابته عرفان ذات
عرفان نام است ایما و کلام و حبه الله اشارت غایت و عبادت و معراج
بهم هیچ اشارت و در شایان و نشان و نشان دادن ممکن نیست و قی

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس بسیار باد خدا فی واکه هیچ عقل را جز از الخلق بر عصبیتش و نبیند و هیچ
 روح را طاعت کند و سرش او نه هر عبادت که نه در عفت و ابراه کند و هر بنیان که در ده
 او بنیان را نشاند اگر بنیاد باشد انشا بهر تسمیه معراج در صورت نهاید و اگر بنیاد
 باشد انشا بهر عطل مترا در و نه بنیاد و ان بنیاد بهر پیش و اوصاف و نه بنیاد و او را
 خانم انشا بهر عطل مترا کف لا احمه نشاء علیک عانت کما انبت عافیتک
 و حق ما بقول الفاعلین هرا مان در و دو صلوات و ازین و نه بنیاد و
 مقدس او و ازین با کات و دو شان و کن بد کان با دان او با د حق الحق محرق
 این رهنا که و معرق این معانی که محققین محقق الطریق محرق این رهنا که بعد از آن محرق
 که موسوم اباضان ناصر و صفت بر بنیان امتداد و کرم و سپاس است بر صفت

بر طریقه حکما اندیشه بود که محضی و در بنیاد سپاس و الواء و وسایل بنیاد بر فاعله
 سالکان طریقت و طالبان حقیقت صبی بر فاعلین عظیمه و صبی و صبی و صبی و صبی و صبی
 نظری و عملی که بمنزله ان صناعت و خلد خلدان فن باشد و صبی که در اند و
 نان هم بسبب کثرت شواغل و انداز و وسایل بیجا پدید میسر نبیند و احوال
 در میز بود ان وقت و عقل دست می داد نادان و این وقت که اشان نامده و صبی
 منا حیل عظم نظام و دستور عالم و الی السیف و العلم مدقه اکابر العرب
 شمس الحق و الدین بها الاسام و المسکین علی التوزان فی العالمین مسکن
 المال محرق الاشراف و الایمان مطهر العدل و الاحسان افضل و اکمل حیل
 طیار و مرجع ابرار محمد بن الصالح العبد فی الدین محمد الجونی عثر الله انصار
 و ضاعف انذاره با تمام این اندیشه نفاذ یافت بر حق که دست داد و دو
 رضای اقتضا کرد با وجود عواقب و وفور و علایق این خطی خاطر با برادران عدل
 نمود و وسایل و در نظر این مسامحت کرد ندان حیل اقتضا امر بر رکود و امتنا
 زمان مطاع و شمل بر سرچ ان مضامین و فی کرات و ثابین در این محضر وضع کرد
 هر یار اینان شریک محید که لا با ینال الباطل من بین بدید و لا من خلفه یا شهنشاه

که افعال بنده کان برنج قسم باشد **اول** فعل که باید کرد و نشاید که نکند **دوم** فعل که
 نباید کرد و نشاید که نکند **سوم** فعل که کردن آن و ناکردن او یکسان باشد و گنگا کار
 از کردن هر **چهارم** فعل که کردن و ناکردن او یکسان باشد و گنگا ناکردن فعل باشد
 که از قسم اول باشد و کردن فعل که از قسم دوم بود و از آن هر غایتان را مؤثر
 و اینجا با افعال از افعال حواری هم بدلیل آنکه در افعال حواری هم که تابع مد
 و از اوست هر غایتی باشد و اما ناکردن فعل که تابع قدرت و اوست که از قسم **اول**
 هم که هر که از قسم **سوم** باشد و کردن فعل که از قسم **چهارم** باشد و اول باشد و از
 تر که اول باشد و بعد از آن باشد و مؤثر ایشان از اول باشد و اهل سکون ایشان
 بغیر حق هم که معتقد ایشان است گناه باشد و ایشان از آن مؤثر باید کردن
 سر نیز باشد و مؤثر غام هر بنده کان را مؤثر قاضی معصومان و مؤثر اهل بیت
 و مؤثر عساکر است از قسم **اول** است و مؤثر ادم هم و دیگر انبیا از قسم **ادم** و **سوم**
 که گفته اند لعنان علی علیه و آله و آله و اهل بیت و لا تستغفر الله فی اليوم سبعین مرة از قسم **سوم** اما مؤثر غام
 مؤثر بود و شرط باشد **شماره اول** غام با تمام افعال و آنکه کدام فعل رساننده نکال
 و کال بهیضه من سعدة باشد معنی از غایتان بود و معنی از غایتان

و معنی از غایتان از بد کار و فعلی و مؤثر با و کدام فعل رساننده است معنی
 و آنهم با و از کال سعدة بود یا سحفا یا عذاب باشد یا حرمان از خوا یا خط
 از بد کار و بعد از آن که لغت عبارت از آن است **شماره دوم** مؤثر بر قاضی
 کال و مؤثر حق هم هر غایتی که این دو شرط او را حاصل باشد یا سدا یا گناه
 و اگر کرد یا سدا و از این مؤثر مدار کند و مؤثر شمل باشد بر هر چیز **اول**
 بقیاس از آنان باشد **دوم** بقیاس از آنان خاص **سوم** بقیاس از آنان سقیم
 اما آنچه بقیاس ناپی باشد و قسم شود یکی پیمان بودن آن گناه که درون آن
 مانده از او رسیده باشد و تا سفت بران تا سفتی هم تمام و این قسم سقیم
 و قسم دیگر باشد و بدین سبب رساند که القدم مؤثر و قسم دوم تلان از **سوم**
 باشد و آن بقیاس که باشد یکی بقیاس با حدی قسم که تا حرفان او کرده است **دوم**
 باطنی که نفس حق و در معرین نقصا و سخط صدای هم آورده است **سوم** بقیاس باطنی
 که در شرف و از باطنی و رساننده است و تا آن غیر از باطنی خود بر نشانند که **سوم**
 نه سیده و در رسانند باطنی او در قول یا بعد از او بود یا باطنی دیگران را
 جمله یا غیر مقتضای رضای او یا سدا و در فعل برد حق او یا باطنی که تمام مقام او یا

در انقباض و انقباضات از او پانزده که از قبیل او باشد و تحمل مذاق که از قبیل او باشد
 بران کتاه معین کرده باشد و آن چیز که مقبول باشد محصل و متناهی و الهی را هم
 شرط باشد و محصل و متناهی محال باشد لیکن چون دیگر شرط بود بر ماصدا
 امیدوار بود که در آخرت معنی هم بر حجت و اسرار جز این طایفه او معنی که از انقباض
 حق صفت و باغبان در زمان و تحمل معنوی پانزده که واجب باشد تلافی با او باشد
 طایفه ای بتفریع و زادتی و رجوع با حق و عبادت و در پانزده بعد از حصول و متناهی
 تنبیه و اذعان فسر حق امید باشد که معنی شود اما آنچه غیر بران شمل باشد
 باز نشان حاضر در هر یکی از کتاه که در حال مباشرت کتاه باشد غیر از
 متناهی و دوم این که از انقباض کتاه که با وسعت بوده و تلافی نقصان که از انقباض
 شخص بوده باشد و اما آنچه بقیه بران شمل باشد هم در چیز بود یکی از
 کردن بران کتاه که کتاه متناهی نکند و اگر شمل او را نکند پانزده با حقیقت
 در با حقیقت و از انقباض کتاه که در کتاه که کتاه کند و دوم عزم بر ثبات در انقباض
 و باشد که عزم بر حق و این نباشد بر حقیقت بلکه پانزده که با توفیق دیگران
 عود ثبات کتاه ان عزم را بر حق و ثابت کردن و تلافی مسکه مترده باشد با او باشد

او عود و احوال امکان باشد ان ثبات ثباتی باشد و باید که این طایفه بر ثبات
 متناهی کند و ان حقیقت ثبات و ثبات او را در ان ثبات و اصل شود که الثابت
 که از انقباض در ان حقیقت بر ان طایفه که انقباض و در حق این طایفه و موده
 با انقباض انقباض است اما انقباض بر ان طایفه که انقباض و انقباض و انقباض
 و نیز موده است اما انقباض بر ان طایفه که انقباض و انقباض و انقباض
 بر ان طایفه که انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
 ان در ان شکار که در کتاه شده معلوم شود و این طایفه موده است که انقباض
 انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
 انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
 و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
 بر ان طایفه که انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
 بر ان طایفه که انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض

دوره و چون کنند اگر چنانچه بنا کنند بر آن در سوره هم گفت لا بلا جمع بر تالیف
ولا شیخ بر تالیف شکر فصل در بیان حال الله و تالیف خات مقام
و تالیف عن الهی خات الحیة علی الماوی و تالیف را که م کردت مستور باشد
او ان غیر بان قصد کنند از حرکات غیر مطلوب و علی که گذاشتند او را اعلی
ملاحظه بشود در آنچه او را بران دارند مطابق بر این موضوع مردان و بان
هم منع نفس و این نشان افکار و طاعت قوه شری و عقیقه و آنچه بان دوقوه
و منع ناظر از شایع قوی چنانکه در زابل حاد و اعمال مانند هر بر جمع
و اقسامه جاه و مواقع از ان حیل و مکر و خدایت و غلبه و تعقیب و حیل و خدایت
و انما در سر و در و غیر از ان از ان خاد و شود و ملکه که فایده و تالیف
طاعت علی بر وجهی که بر ساخته او باشد یکی که او را ممکن باشد و نفس را که
قوت شری کند بهیچ حاشا و اما که شایع قوت عقیقه کند سببی خوانند و او را
و زابل حاد و ملکه کند شایع و در تالیف این حیل را تالیف اما در خوانده است پیغمبر
با سوره اگر این و زابل و تالیف باشد اما اگر شایع شایع باشد تا و نفس را که
چیز کند و نفس بر وجهی که تالیف کند از تالیف شایع باشد شود و حیل را با

کند از ان نفس را که خوانند و نفس را که شایع باشد و طاعت چنانکه ملکه شد
نفس طاعت و غیر از ان و تالیف سببی است یک دفعه و طاعت از ان و تالیف
طاعت و طاعت است و هم طاعت که گذاشتند نفس چنانکه طاعت علی را که با تالیف
طاعت را که سببی ملکه گذاشتند نفس را شایع بر آنکه سببی و باشد قبول و نفس را
با یکی که او را ممکن باشد بر سببی در تالیف شایع تالیف الله تالیف
تالیف انفس او و تالیف چنانکه بر تالیف با که حساب کردن باشد و تالیف
نکته داشت و در این موضوع مردان محاسبان است که طاعت و تالیف با حیل
تا که نام بیشتر است اگر طاعت بیشتر است با تالیف با قدر و تالیف طاعت و بر تالیف
حیل و در حیل او کرده است چه تالیف او را و تالیف وجود او و تالیف تالیف
در این تالیف اعتناء او که طاعت چنانکه تالیف در تالیف ان ملکه که تالیف ان تالیف
شایع تالیف با آنکه ان تالیف ان تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف
تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف
که تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف
انجام کرده و در تالیف او که ان تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف تالیف

علیها و سفایات شاعر که اندک بر او فضل طاعت او بر معاصی با این نعمتها
و دیگر نعمتها که بر سبزه آن شمر چنانکه مروده است و آن بعد از آنکه الله لا یغفر
لشأنه که بر نفس خود و در هر احوال ما وقت شود بر ما اگر طاعت و عقیبت
نمای باشد بیداند که با زای این نعمتها هیچ بندگی بنام نکرده است بعضی
ماضی را بد و اگر معاصی باشد خود و بدله تم و بدلی هرگاه که طاعت کمال این
یا خود کرده باشد از او جز طاعت در وجود نباید و خوشی را با آنکه جز طاعت
مقتضی است و از این سبب مروده است که حساب اولی که حساب اولی که
خود نکند و در مصیبت نماند نماید برون است که آن مشق الحیرت من خود را
و کفایت با سببین حتما او کند و عذاب باید و خشنای عظیم افتد و جنبه لا یغفر
منه عذرا و لا یقبل سفاهه اعلا ذنبا الله مؤمن لا ما مرا جبت آنکه هر
ظاهر و باطن خود را نگاه میدارد تا از وی چیزی در وجود نباید که خشنای
باشد یا طاعت کرد تا بدین ملاحظه احوال خود نماید تا بر معصیت اقدام نماید
استکار و در نهان و مشایخ که او را از سلوک راه حق باز ندارد نه خودی
معصیت و این نیز راهی پیش خدا طر مباد و او علو ان الله تعالی ما فی انفسنا

ما حذر و نه اما استگاه که بر تبه وصول مطلوب رسد و الله یوفق لمن یشاء
عباده اندر هر اطنیق الحیرت **فصل ششم** در تقوی طاعت الله تعالی آن اگر می کند
انفسکم تقوی بریدن باشد از مقام بران بهم ختم حقایق تعالی و در آن ان
پادو که طلب محبت کند آن تناول آنچه مضرب باشد و اقدام بر آنچه مقتضی از بدین
او باشد برهن باید که تا علاج او است و دهد و علاج بهاری او می باشد با سبب
که طاعت کمال باشد از هر چه شاق کمال باشد با مانع از حصول کمال باشد مثل انبساط
در طاعت کمال برهن باید که در آنچه مقتضی وصول با سبب است و در سلوک و معصیت و نورش
و من تقوا الله یجعل له مخرجاً و یزید من حبه لا یحب لا یحب و یحب تقوی
از هر چه است **اول** خوف **دوم** خاشعانه است **سوم** تلبس و شمع و این
سرد در این محضر بجای خود بیان کرده اید و در تن بهر احوال و شایسته و تقوی و شایسته
مشقان بدین از آن الله است که در این محضر ابراد مؤان کرد و غایت هر غایت
محبت ماری تا این است بلی ز او فی عبیده و اتقی فاته الله محبت المشفق **باب ششم**
در سلوک و در طاعت کمال و احوال سالکان است **فصل اول**
در علو **فصل دوم** در تفکر **فصل ششم** در خوف و حزن **فصل هفتم** در رحمت

مسئله پنجم در سبب **مسئله ششم** در سبب **مسئله اول** در معلول **مسئله اول** در معلول **مسئله اول** در معلول
 الذین اتخذوا دینهم الحسب والهو وخرتهم الحقبة الذین اتخذوا دینهم الحسب والهو وخرتهم الحقبة
 مقرر شده است که هر ذات که مستعد قبول مفعول الهی باشد یا وجود استعداد
 وعدم موانع آن حصول آن مفعول محووم تواند بود و طلب مفعول از کسی ممکن باشد
 که او را در وجه معلوم بود **اول** آنکه وجود آن مفعول مفعول بی شک بخیر و داند
دوم آنکه داند که وجود او مفعول در ذات کمالی باشد مقتضی کمال آن ذات
 و این هر دو علم مفعول استعداده قبول آن مفعول باشد در هر حال و چون این مقتدا
 مقرر شده است که هر کس که طاعت را از اعیان حصول استعداد از اذات موانع واجب است
 و معلوم شود که موانع مجازی باشد که مفعول با اذات باشد و الله مستول و در اذات
 و کل بر مفعول مفعول مفعول یا در اذات و موانع ظاهر و یا طاعت باشد یا دیگر مفعول
 با اذات مجازی اما ظاهر ظاهر شامل باشد بدین صورتها که پیشینده را عباد
 رغبت باشد شستن صورتها و سناسیم چنین در بر آنها و نعمها و مملکتها اما
 بالشر شامل باشد تجمل صورتها و ماله را برده که خدا فرمود آن ملک باشد یا سیرت
 و سبب یا عظیم چنین یا عظیم چنین یا با اذات یا عدم استقامت باشد یا سیرت یا سیرت

از غلظت کنند با تفکر در امور که مالت حصول آن امور باشد مانند مال
 و جامه و اما قریب چیزها علی سبب جز آن با خوف یا غلبه یا شوق یا جلا
 تجلی یا خوف یا اشتیاق یا لذتی یا امید و ترس یا حد و انشوی یا شوق
 افکار مجازی شامل تفکر در امری غیر مهم یا عمارت نافع باشد و بر جلیه
 یا اشتغال بدان از مطلوب مجبور شود و غلبه عبارت است از اذات
 موانع پس صاحب غلبه باید که موانع احسن را کند که آنجا از محوشت ظاهر
 و شامل باشد و قوی چیزها را بر موانع که داند ناو را محبت یا بخریدن آن
 باشد و دفع آن بخریدن آن قوی باشد و دفع آن بخریدن آن باشد و دفع آن
 و از اذات مجازی کلی اعراض کند و آن فکرهای که بود غایت از اذات باطل
 معاش و معاد باشد اما مصالح معاش امور دانی باشد و اما مصالح معاد امور
 که غایت از حصول لذات یا تر باشد مفعول مفعول و مفعول مفعول مفعول
 و حاکم کردن باطن یا اشتغال با شوق الله باید که همگی و جمیع مفعول مفعول
 بر مصلحت موانع عینه و رغب و اذات مفعول که از تفکر حاکم و در آن مفعول
 کرده میشود و آن اینست **مسئله دوم** در تفکر فال الله هم که در تفکر و آن است

سبب وقوع کرم که اسباب حصول آن ممکن الوقوع باشد یا وقوع فوات مریض که نکند
آن مستغفر بود پس اگر اسباب حصول معلوم الوقوع باشد یا مطلقاً مطلقاً غایب باشد
اشعار مکرر بنوعی خوانند و نام آن یاد است و اگر معذرت و عجز اسباب معلوم باشد
و نام خاص از ماضی خوانند که بسبب آن فوات مانع باشد و عجز و عذر در بیان
از فایده خالی نباشد چه عذر اگر بسبب کتاب معاصی باشد یا بسبب فوات وقت گذشت
در عطلت از عبادات یا در ترک سیر و طریق کمال مستحق تعجب کرم و عجز و عذر در بیان
از کتاب گفته و نقصان و نارسیدگی به راه ابرار باشد موجب عجز و عذر در کتاب
و بیادرت در سلوک طریق کمال باشد و لا یعجز الله به عباد و کسی در این مقام
از عجز و عذر خالی نباشد اما هرگاه فوات باشد قبل از تقاضای غلبه کرم و عجز و عذر در بیان
اولاً که مایل به بین و هرگز من که در این مقام بسبب و ال این عجز نباشد معصیت
بود اقامت مکرر الله فاذ بان مکرر الله لا اله الا الله و اما اهل کمال این عجز
و عذر بر نباشد الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم و لا هم یخزفون و هر چند محبت
خوف و خشیت قبل موقت است و در زمان طایفه میان هم و خوف و خشیت بعد فاسد است
انما یخشی الله من عباده العلماء و محبت با ایشان خاصه و ذلالت من خیر و عجز و عذر

از ایشان سبب است لا خوف علیهم و لا هم یخزفون پس خشیت استغفار نباشد که بسبب
شعور بعیث و هبیت خویش و علو و وقوف بر نقصان خود و تصور از انانیت
او یا از خجلت زلف ادب و عیودت با اخلاق بطاعت کلام ابدی پس خشیت خوف
خامه باشد و خشیت و بیم و خجالت سوء الحساد و لیس بران در محبت خشیت نزد
هدی و حشره الذین هم لربهم یخزفون و سلاله چون بدخیر و نارسیدگی و عجز و عذر در بیان
بدان شود او نکند علم الامن و هم محض و عجز و عذر در بیان هرگز که اهل نباشد
و عیث و ان امن از خشیت کمال بود و چنانکه ذکر کرد از سبب نقصان نباشد و محبت
از این خشیت خالی نباشد اما انکه که سیر و عجز و عذر در بیان انکه از خشیت از بی باقی
هر خشیت از لوان مکرر نباشد **فصل چهارم** در رجاء فالله تعالى ان الله یمنون
هاجر و ما یجاهدوا فی سبیل الله و لعل یرجون و حشره الله هرگاه که مطلوبی شایسته
که در زمان استقبال حاصل خواهد شد و طالب اطمینان باشد بحصول اسباب این
فرجی که از عجز و محض و عجز نباشد با وقوع حصول در بیان او عادت شود و چنانچه
او گرداند و پیش نباشد که اسباب الحشر است و وقوع واجب الوقوع است در استقبال
اشطا و مطلوب خواهند و هر چند فرج در آن صورت زیاده نباشد و اگر سبب

در امانا و در امان که جابر بن عبد الله الانصاری که یکی از صحابه کبار بود در این
 صفت پیری و عجز شبیه شده بود محمد بن علی بن الحسین المعروف بابا قریب عباد
 او رفت و او را از حال او سؤال کرد و گفت در خانه ام که پیری از جوانی و جوانی
 از تن درستی و پیری از نذکات و دوستی و میادیم محمد گفت من با وی چنانم که
 مرهم دارد پیری دوست فرادرم و اگر جوان دارد جوان و اگر پادشاه دارد پادشاه
 و اگر من دوست دارد من دوستی و اگر مرگ دهد مرگ و اگر زنده دارد زنده
 چون این سخن بشنید معنی محمد را بپرسد و گفت مدتی رسول الله که مرا گفت
 یکی از فرزندان مرا به پیری نام من که بهر عالم میرا تا سیر القوا الارض و بانی
 با فرمایم الا و این والا و این خزانند و از معرفت این مراتب معلوم شود که جابر
 مرثیه اهل صبر بوده است و محمد از مرثیه اهل رخصت و معیاد از این شرح و مناد داده
مسئله ششم در شکر قال الله تعالی و عجزی الشاکرین شکر در لغت شکر است بر نعمت
 او نیست او و چون معظم نعمت را بل جلیه نعمت از حق است پس هر چه از چیزی شکر
 شکر او باشد و تمام شکر بهر لازم شود **اول** سوختن نعمت شکر که افان و اقص
دوم شکر لایزال و متوالان نعمت با و ستم عجز موزون در تحصیل و متاع نعمت

اسکان و استقامت و او محبت او باشد در باطن و شفاء او و عظیم او و بر وجهی که
 لایزال باشد در قول و عجز موزون در مقام با عجز و عجز سراسیمه بدان مقام با عجز
 از کافات با عجز است با طاعت با اعتراف عجز قال الله تعالی و کنت شاکر لآن نعم
 و فی الاخر الا بان مصفان مصف میر و مصف شکر شاکل هیچ حال از یاد قات
 اری ملازم با عجز ملازم خالی نباشد پس به ملازم شکر باید کرد و بهر ملازم میر
 و هم چنانکه با ن او میر مزج است با ن او شکر کفایت و کفر نوعی آن کفایت
 که نعمت از عذاب باشد و ان ایضا معلوم میشود که در چه شکران در چه میر عاقل
 و چون شکر شکران گذارد الا بدیل و زیان و اعتنا و دیگر هر سه نعمت او شکر
 بر استمال هر یکی از آن نعمت دیگر و نوعی با فتن در استعمال هر یک نوعی دیگر پس اگر
 که بر هر نوعی شکر گذارد بر این نعمتها هم شکر دیگر باید گذارد و سخن در گذارد
 از شکر چنان که در اول و امثالها عجز باشد اعتراف عجز از شکر اعتراف شکر است
 چنانکه اعتراف عجز از شکر و کفرین شکر است و باین سبب که است لایزال شکر
 است که انشأ علی قلیل و خوف ما یقول القائلون و نود و پیا هل نعم شکر
 شود چه شکر شکر بر مقام کافات و مجازات شکر و انکس که در سبک و عجز بود

که جزو تابع محلی نه بیند مکونه در مقابل کسی برانداخت که او باشد پس ظاهر شد
تا اینجا باشد که خود را و خود را ندانم و منعم را و خود را و خود را و خود را که معاد
سلوک حادث شود تا آنجا که وصول بعبقده رسد و آن مشتمل است بر شش فصل
فصل اول در ادوات مفصله و در سون مفصل هم در محبت مفصل چهارم در معرفت
مفصل پنجم در معرفت مفصل ششم در سکون مفصل هفتم در ادوات قال الله تعالی و اعرف
مع الذین یبدعون ربهم بالغیاة و العشیة یبدون و تحجیر بارسال ادوات
است و آن مشروط به شرط باشد **اول شعور برآید دوم شعور بیکای که مراد را**
حاصل باشد و عیب مراد پس مراد از قبیل امور باشد که مرید را تحصیل آن
باشد چون ادوات باطنی منظم شود هر دو موجب حصول مراد شوند و اگر آن
قبیل امور بود که حاصل و موجب نباشد اما ظاهر نباشد هر دو مقتضی خالی
و مرید که او را شوق خوانند و شوق بپژان و مصلی باشد و اگر وجهی بدو بیاید
چون از شوقی حاصل شود از محبت خوانند و محبت از راهی بود و مرید
بود تا خود را و انما سلوک نباشد و بوجهی و اعتباری مقتضی سلوک نباشد
در طلب کمال نوعی از ادوات بود و چون ادوات منقطع شود بجایی که با علم با

با شتاب حصول سلوک نیز منقطع شود و این ادوات نامقارین سلوک نباشد با اهل
مفسان خاص بود و اما اهل کمال ادوات من مراد و را خداست آمده است که در
درختی هست که از اطراف جزایر هند هر کسی که از او بیرون رود مراد او با و بارز و
از آن درخت بیان رسانند بی هیچ تاخیر و انظار و نیز گفته است بعضی مردم را
که در دنیا کنند ثوابه و از حق بدهند و بعضی فاعین عمل ایشان این ثواب ایشان
باشد و این سخن نمیکند آن است که بعضی را ادوات من مراد باشد و کسی که در
بدرجه رسد و از ادوات منقطع شود یکی از بزرگان که طالب این مرتبه بوده
گفته است که اولی از اینها پیدا کردن از بهان **لا اربید مفصل دوم در شوق قال الله تعالی**
و لعل الذین ادوا العلم انه الحق من ربک فیزموا به فقیحت له قلوبهم شوق
لذت محبتی باشد که لازم از طوالات باشد آنچه با الم مقارنت و در حال
عبادت باشند ادوات شوق مری باشد که بشی از سلوک چون شعور
مطلوب حاصل شود و لذت سرایان منظم نباشد و میر بر مقارنت مفسان
شوق حاصل شود و سالل چند اندک در سلوک ترقی بیشتر کند شوق بیشتر شود
کثر تا آنجا که ملکوب رسد بعد از آن لذت نهد کمال خالص شود از شایسته ام

و با فرض اصل متقنا، انبساط و بافتل بعنا بنما متقنا، من کل و با استخوان
اثر که از بصوب ملاد و شود متقنا، تسلیم و بر عکس محبت حقیقی حدی باشد با تمام
انگاه که نام طلق محبوس را اند و محکوم طلق خود را و عشق حقیقی خود بافتل
دارد که غیر معشوق را بر بندد و هیچ خود را نه ببندد و کل نامش الله نزد بل با کل
مرتب میاید باشد پس غایب سرایان رسد که ظاهر می کند و مریه با و کند و الهی بر
کلیه در معرفت قال الله تعالی سیدنا الله لا اله الا هو المانع و اولو
قالا با لفظ معرفت شناخت باشد و اینجا مراد از معرفت مرتبه بلندترین از مرتبه
حداشناست است چه خدا شناسی و از طریق دنیا راست و مثل معرفت حیوان که از طریق
بعضی حیوان شناسند که شنیده باشد موجود هست که هر چه با و رسد تا آخر شود
او در اخصر محاذی او شود و باشد ظاهر کرد و در حیل آنچنان او بر گرداند هیچ نقص
در او پدید نیاید و هر چه از او جدا شود بر مصلحت او باشد و آن موجود را آن
خوانند و در معرفت باری تعالی که با این مشابهت باشند مقلدان خوانند
کسانی که سخن بزرگان معتمدین کرده باشند در این باب و معرفت بر حق و بعضی
بالا این جماعت باشد کسایه باشد که از آنش دود باشد آن مرسد و مانند کرا

کرایند و در آن چیزی می آید پس حکم کنند بر وجود که در اثر او است و در معرفت
کسانی که با این مشابهت باشند اهل نظر باشند که برهان قاطع دانند که صانع
که آثار قدرت بر وجود او دلیل سازند و بالای این مرتبه کسانی باشند که از
آنش حکم بجای آورده اند حاصل سکنه و بان شمع شوند و در معرفت کسایه کرا
باشد مؤمنان بعبادت و صلاح و ازین و ذل و حجاب شناسند و بالای این مرتبه
باشد که از آنش منافع دنیا و پاسبانند مانند خبر و طبع و افتاح و غیر آن و این جماعت
مثلاً برکش باشند که در معرفت لذت معرفت در پاهند باشند و بان متمیز باشند
اینجا از اهل هلاکت باشد و بالای این مرتبه کسانی باشند که آنش مشاهده کنند
نور آنش چشمهای ایشان مشاهده موجود کند و این جماعت در معرفت مشابهت اهل
باشند و ایشان را عارفان خوانند و معرفت حقیقی ایشان را باشد و کسانی که دنیا
و کبر باشند بالای این مرتبه هم از حساب عارفان باشند و ایشان را اهل یقین خوانند
بعد از این گفته شود و ایشان جماعی باشند که معرفت ایشان از باب معارف باشد
و ایشان را اهل صفت خوانند و آنس و انبساط خاص ایشان باشد و نهایت معرفت
باشد که طاعت مستفی شود مانند کسی که با آنس سوخته و ناچیز شود مفصل پنجم

در یقین قال الله تعالى وبالآخره هم يؤمنون و در حدیث آمده است من اقل ما
 اولى بهم اليقين من اولى بهم حظه من لم يبال بما اتفق من صلوته وصومه يقين
 عرض اعتقادی جانم مطابق ثابت باشد که در اثر ممکن نبود و آن محقق بود
 بود از علم معلوم و از علم بانکه خداوند عالم اقل محال باشد و یقین و امر باشد
 چنانکه در تیز بل علم اليقين و یقین حق اليقين چنانکه گفته است او یقین
 علم اليقين لزوم الحکم ثم لم يوفقا عين اليقين و یقین کشف است و یقین الحکم
 ان هذا هو الحق اليقين و در مثل انش که در باب معرفت گفته اند مشاهده هر چه
 اید بتوسط نور انش عیاض علم اليقين است و مناسبه هر چه انش که معنی حق است
 بر هر چه قابل امتنان باشد و مناسبه علم اليقين و ثابت انش در آنچه وارد رسد تا
 او هر کشف انش معرفت باشد من اليقين بحکم هر چند انش عذاب است اما چون حق است
 باو انشا هویت و اصل او بشا و از او از او در روز دایم دخول در او کاشفا
 غیر اعتقاد کند با نام این بر نهاده است و الله اعلم بحجبات الامور **فصل ششم** در ذکر
 قال الله تعالى ان من امن و عمل صالحا فلنجعل له اجره الا بدرا الله فظن ان الله
 دو نوع بود یکی از خواص اهل فضا و آن معتمد بر سلوک بود که صاحبان سلوک و یکی

و کمال بی خبر باشد و اثر اعتقاد خوانند و دیگر بعد از سلوک که از خواص اهل کمال
 باشد بر وقت و یلو سلوک و اثر الهی باشد خوانند و محالی که میان این دو سکون باشد
 حرکت و سیر و سلوک خوانند و حرکت از لوانم محبت باشد که قبل الوصل
 و سکون از لوانم معرفت که معاون و یلو باشد و میان سبب گفته اند و حرکت
 الفاضل هلاک و لو سکر المحب هلاک از این میان گفته اند و آن اینست که انطق
 هلاک و سکر المحب هلاک اینست احوال سالک تا کمال که حاصل شود **باب پنجم**
 در ذکر کمالها شکر اهل و صلو و سلوک که در دو ان شش رشت فصل است **فصل اول**
 در ذکر کل **فصل دوم** در ذکر حاصل **فصل سوم** در ذکر کمال **فصل چهارم** در ذکر حد **فصل پنجم**
 در اقسام **فصل ششم** در ذکر حد **فصل اول** در ذکر کل **فصل دوم** در ذکر کل **فصل سوم** در ذکر کل
 ان کتم مؤمنین کل کاد با کیه کدایش باشد و در این موضع از ان سو
 بنده است که هر چه از او صادر شود با او و در پیش او چون او را یقین بود که
 عالی از او و انار و توانا تر است با او که از او عاجز است و تقدیر اوست ان کار
 و با آنچه او تقدیر میکند حق است و دافعه باشد و من یو کل علی الله هو حسیه ان الله
 بالانحراف و جز سبب او یا آنچه صدای کند و سازد بان حاصل شود که تا کمال کند و

که نشسته خود که عقلی چیز او را در وجود او در حین آن حرکت در این پیش از
سپدا کرد که بهر غیر خود را بر او نوازند شناخت و او را پرورند و از اندیشه
و بیرون او کارخانه که بان توانست بودن و با او ان صفات بکمال توانست
پایان اس او معلی و بد او بساحت تا بداند که آنچه در مستقبل خواهد بود هم
شناخت و از تقدیر و ارادت حق تعالی بیرون نمی رود بد بر او عتاد کند و
در باقی کند و او را بقدر حاصل شود که با او شناخت حق تعالی سازد
او را مظهر یکند یا نکند جز من افصح الله الی الله تعالی علی من یزید و یزید من جلال
تجربت تو کل اختیار بود که در ایشان هر کارها باز دارد و گوید که با خدا گذشت
بل چنان بود که بعد از آن که او را بقدر شده باشد در هر چه خداست از خدا
و پیش از چیزها است که در عالم محبت و طاعت است و مع شود چه قدرش و ارادت
حق تعالی چیزی که بعلو کرد و درون چیزی دیگر از آن که شری و سببی که محقق
باشد بان چیز فانی کرد و حقش را هم از جمله شری و طاعت است و در محضر انجا
می بیند امور باشد که او ان امور بخود نسبت میدهد باید که در آن کارها که قدر
و ارادت او شرط سبب بود است بعد از آن باشد که کسی که بر او سلا و کادی که بخود

عقدیم و موعده و محبوب و خواهد تمام شود چون چنین باشد جبر و قدر بخود
خود و جمع شده باشد چیزی که کار را که نسبت با موعده دهد جبر و عقاب الی الله
نسبت با شرط و سبب هد قدر و عقاب الی الله و چون شرط و سبب مقتور کند که
مطلق باشد و نه قدر مطلق و ان کلام که گفته اند که لا جبر ولا تفویض و لکن امر بین
بینی نمی شود پس خود را در افعال که منسوب به اوست مقتدر و انداخته که
غیر مقتدر است الا که به غیر مقتدر فاعل بالاول و بحقیقت ان دو اعتبار که یک
نسبت بقا است و دیگر نسبت بالثانی می شود و هر ان فاعل باشد پس آنکه از
اول که مقتدر خود کند و این بعبایت و مقبول باشد و جزیر باشد قوت غایت
مقام می توان رسید و هر قدر که باین مرتبه رسید بقیه دانند که قدر هر موجود
یکی است که هر اهری را که خاصیت خود داشت در و حق خاصش بر او و الحق و سببی
انجا می کنند و قیاس را در ملک نافع را در دفع مؤثر اند و حق در اتم از جمله
و سایر اندازد لیسکه با موعده تمام خلاص نماید با آنکه در ترتیب آنچه با و خاص
از غیر او مجید تر باشد و بحقیقت انبراهیم بکار عمده مقتور کند و انگاه انکه ان
حلیش کلام تر باشد و این است و در حق او و امثال او من لک فافذ اعز من حق

[illegible]

لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا عَلَى مَلَأَ الْخَلْقَ إِنْ هُنَّ وَاللَّهُ يَافِي مَنْ يَشَاءُ
وَالْقَارِ الْعَظِيمِ فِي الدُّنْيَا نَعْلَمُ نَوْعَ وَبِالَّذِي قَالَ عَلَى حَقٍّ مِنْهَا
وَبِالَّذِي قَالَ لَأَنْفُسِ عَاثِمًا عَلَى عَاثِمًا فَالَّذَا أَسْنَا طَائِفِينَ
لَا أَجْتَمِعُ وَأَطْعَمُ وَسَيَعْمُ أَصْحَابُ بَادِيَةِ اللَّهِ وَيَعْلَمُ اللَّهُ وَكَلِمَاتُ اللَّهِ
وَتَعْلَمُ الْوَحْيَ الْوَحْيَ بِنِهَايَةِ الْوَحْيِ بِنِهَايَةِ الْوَحْيِ بِنِهَايَةِ الْوَحْيِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ الْوَحْيُ الْوَحْيُ الْوَحْيُ الْوَحْيُ الْوَحْيُ
أَكْبَرُ أَنْ كُنْتُ عَنْ أَكْبَرِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ
أَكْبَرُ مَرَّةً يَا مَنْ لَا مَنَاءَ وَلَا نِيَّةَ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ وَلَهُ أَسْمَاءُ

۱۹ ب. ج. م. ر.
ختم سال

هـ	هـ	هـ	هـ
هـ	هـ	هـ	هـ

لا اله الا الله محمد رسول الله	لا اله الا الله محمد رسول الله	لا اله الا الله محمد رسول الله	لا اله الا الله محمد رسول الله
٣٣	٣٣	٣٣	٣٣
٥٩	٧٨	٣٥	٣٢
٥٥	٣٢	٣٢	٣٢
٢٥١	١٢٥	٥٥١	٢١٥١

The image shows two circular diagrams from a manuscript, likely a medical or astronomical text. The left diagram is a smaller circle with concentric rings of text in Arabic and Persian. The right diagram is a larger circle with similar concentric rings of text. Both diagrams are surrounded by handwritten notes in Arabic and Persian.

[illegible]

هر کس که بگویند این صلوات بخیر است بر سر کوی مدینه ساله
عذاب از اهل آن کورستان برادر و اگر چهار نوبت بخواند
قیامت عذاب از آن کورستان برداشته شود و اگر در سر کور
مادر و پدر بخواند حق و ایشان گذارده باشد و اگر چه
عاقبت شده باشد در روی ایشان و حضرت حق تمام هر وقت
بزیارت مادر و پدر روی فرستد که استغفار کنند تا روز
قیامت بجهت ایشان **صلوات اینست** لَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الصَّلَاةُ وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الْبَرَكَةُ وَارْحَمَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ
الرَّحْمَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ فِي الصُّبُورِ وَصَلِّ عَلَى مُرْتَبَةِ جَدِّ مُحَمَّدٍ فِي الرُّتَابِ
وَصَلِّ عَلَى صُورَةِ مُحَمَّدٍ فِي الصُّوَرِ مِنْ مَقِيلَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ **بجمله برآمدن نجات بخواند** و اینست آن
حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب که جمله هر
مهمی که پیش آید هفت نوبت بگوید البت بخیر و خیر
ساخته کرد و اینست اللَّهُمَّ يَا مُسْتَسْتَسْبِبٌ يَا مُفْتَقِرٌ
فَتَحِّمْ وَ يَا مُفْتَرِّجٌ فَفَرِّجْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

[illegible]

وَعَلَّامِينَ
الْخُفْيَنَ

انکه این صفا را بیا من پذیرد بپا مضد هر ارسال و منکه خداوند
خداوند این در عا و هیچ کس را نگیرد و میا من را با محمد اگر
مردی تمام دارد ایند عا را بخواند خدای تعالی او را از آفت عیب
ادا کند یا محمد اگر کسی را فهم نیابد و باختر نکند د ایند عا
عشقه نوزان بر جامه آگین نه نویسد و بشوید و بده روز یا
هفت روز بخورد خدای تعالی او را دل او بگیرد و هر چه بشود
یاد کرد یا محمد اگر کسی میار شود ایند عا را عشق و نوزان
بر جامه آگین نه نویسد و بشوید و بخورد خدای تعالی او را شفا
دهد یا محمد اگر زنی بر سر زخم یا ند ایند عا را بر جای نویسد
و بشوید و بدان زخم دهند تا بخورد در حال سلامت خلاصی یابد
یا محمد اگر کسی ببرد و ایند عا را عشق و نوزان و کافور بر
کفن او ریخته باشد خدای تعالی او کند که صد هزار نفوس و شش
لک نفرند و مساند و هواری نکند و نیابد و هفتاد هزار نفر
بکند و نفوسند و هر نهفته طبق نوزان را او کنند و او را گویند
متر و اندوه بخورد و ایند عا را که بکشد و خدای تعالی او را
و کدران بدهد و احسان سازند که هفت و در آن هفت روز که او را
و او را بخورد باشد خداوند و مساند جبرئیل فرمود که خداوند ستم را

که سید ولد آدم را بگوئی که این عاراد پیشتر از تو می باشد هزار
سال از بدیم از برای قدامت تو هر کس این عاراد را بدست
آورد ماه رمضان المبارک و عیانه ماه و آخر ماه رمضان المبارک
بخواند بیدل خدا بتم ایلة القدر را باین و از او دارد و هفتاد هزار
فرشته بیاورند در آسمان و هفتاد هزار در هر که و هفتاد هزار
در بدنه بر مرتبه رسول و هفتاد هزار در بدنه لیل و هفتاد
هزار در سرف و هفتاد هزار در مغرب هر فرشته بدست سید باشد
هر سری بدست هفت و در هر ده بدست بیست و بان مختلف باشد و هر که
سیح و تحلیل بگویند و عز و ثواب انهم از بدنه را باشد که خدا
سنة ایند عا باشد یا محبت هر که ایند عا بخواند در میان او و خدا
نعم حمایت باشد و هر صاحب که از خدا نیت بخواند و او شود یا محبت
خدا نیت میفرماید که هر که خوانده ایند عا باشد چون سر را در بر
دارد و از فرشته و افرستم ببرد او بدست هر فرشته علی از فرشت
هزار اعلام و هر یکی چهار شتر و دو دست گرفته و شش شتران از فرشت
دست ایشان از زر و سبز و ساقشان از باق و سوغ و موهبا
نشان چون کیوی نشان باشد و بدست هر شتر چهار صد و از
نشان و بر هر شتر چهار صد و نشان شود و در هر یکی چهار صد و

هر چه کند حق بر حق ناخود اند و در دین خود را بکند ستم
مسلمانان را همان خواهد که بر حق خواهد یا علی بداند که کار را
سه شناخت اول آنکه از قرین بد پیوسته دو باشد و دوم آنکه
پیوسته از کارهای بد و دو باشد ستم آنکه از دفع گفتن حق
باشد یا علی بداند که کار را سه شناخت اول آنکه هر چند بد
کند او را دست از بندد و در نفس گفتن را دوست دارد ستم نماز
فرست نکند یا علی بداند که نیک کردار را سه شناخت اول آنکه با
ضعیفان و یتیمان رحمت کند و در قناعت کند ستم صبر کند
یا علی بداند که فاسق را سه شناخت اول آنکه فساد دوست دارد
دو و خلق از او در ازاد باشد ستم از کارهای خیر دور باشد
یا علی بداند که سفله را سه شناخت اول آنکه همسایه از او بداند
دو و با دوست پیوند نکند و زبان دوستی کند و بداند ستم
از نیک کردن عار دارد یا علی بداند که خدا را سه شناخت اول
عینت را دوست دارد و دوستی میکند و ستم بسیار خیر در ستم حاکم
خواهد از مردم نه با صواب یا علی بداند که با سه شناخت اول
آنکه هوای نفس را خشنود که بشکند و دوست در طاعت خدای تعالی
صبر کند ستم از حق هوار و یا علی بداند که خلعت را سه شناخت اول

اول آنکه دنیا را دشمن دارد و دوست کو کند ستم متواضع
بود یا علی بداند که ستمی را سه شناخت اول آنکه عفو کند که کار را
که ستم جعقیت بود و در زکوة مال دهد ستم تنها خود را یا علی
بداند که جلیل را سه شناخت اول آنکه از او بپوست ترسان
باشد و در بد قول بود ستم از خلق محترم بود باشد یا علی
بداند که صبور را سه شناخت اول آنکه در هیچ صبور باشد و در
آنکه خیر از یون خود کند ستم در طاعت کردن طاهر باشد
یا علی بداند که فاجر را سه شناخت اول آنکه سو کند بد و خود
بسیار خیر در دوست مردم را بد ستم بهمانه جوی بود یا علی
بداند که کافر را سه شناخت اول آنکه در دل مشرب ارد و در ستم
خدای تعالی را دشمن دارد ستم بدست و اوقات در غفلت گذراند یا علی
بداند که بدکار را سه شناخت اول آنکه در خدای تعالی را نکند
دو و مخلوق را بداند ستم خاندان رسول را بداند یا علی بداند
نکته از بد را سه شناخت اول آنکه شکر خدای تعالی را نکند
دو و هر چند طاعت بدست کند که راه حق را بدست میداند ستم
از سواقی هر ذی امت من سدا یا علی بصیرت من سده و نواز
و قیامت نواز حق جل و علا است که زنده کانی را بداند و طاعت

سیر برده باشند و اگر کلاه از روی بدید اید چال مقرب کند یا علی
بداند که دشمن ترین منبد و نواز خدای تعالی است که بظاهر نیک نماید و در
باطن بد فعل بود یا علی از این بد تر آنکه بود که تنها خود و تنها اندیشد
یا علی بداند که از تنها خود دشمنی خیزد یا علی بداند که بدترین خلق
آنکس بود که تر آنکه از مردم نه دارد و در دنیا مال خوار دارد یا علی بداند که
بدترین مردم مان آنکس بود که قوه او از حرام باشد و در از بیمد یا علی
بدترین مردم مان آنکس بود که عمرش را زنده باشد و در معصیت بدترین
یا علی حرام دانست که چنان بر کسی غالب شود از غیر خدای تعالی از سر کثرت
او را که در پیروی جفا کند یا علی اصل است که ای است که از حرام
دست بردارد یا علی است که کوفت که وقت حبل و صلح سخن او
یکی باشد و آنچه گوید یکی بود یا علی بداند که دروغ زن را سه
شناخت اول آنکه تقرب نکند به مان را و بر حق روزه و فائده
دو و سخن مردم را را اعتبار نکند و ستم سخن هیچ کس را دست
نماید یا علی مرد حلیم بداند است که الا بوقت خشم و در صورت
پیدا است الا بوقت مصیبت و راست گوید است که است الا
بوقت الحزن و شجاعت پیدا است الا بوقت خشم و در صورت
قول و دست حاصل کرد که مردم بد و دست هم چنان است که دست

دست راست نداشته باشد یا علی هزار دوست انداخته بود و بد
دشمن بسیار یا علی هر که در دنیا دوست نگیرد و قیامت بر خلاف
مال باشد دوست مردم نیامد است بود و در از حق بشناسد یا علی هیچ کس
در قیامت نفری را بد نزد ستم و دوست حقیقی حیا نکند خدای تعالی
میزد را بد که و لا صدق حقیم یا علی هر که را در دل بر خدای تعالی
بشناسد او را در حضرت حق تعالی رفیع بنیاست یا علی هیچ چیز است
که در این دنیا او را بسیار خند بدن و دو بسیار خیر در ستم
بسیار خشن چهارم بسیار گفتن بجهت طعام پیروی یا علی
بجهت چیز است که فیان او را او را یک نیم خورده و موثر خیر در ستم
دو و بول کردن برابر قبل ستم بول در آب کردن چهارم بول
بر خاک کردن پنجم بول در کاذبه صرف کردن یا علی پنج چیز
در راه دشمنی که دانند اول بسیار خاندن سوخته قلعه و الله صله
دو و کفر در ستم یا علی اخشن چهارم دست بر سر بقیان
مالیدن پنجم بسیار استغفار کردن و دوزخ داشتن یا علی پنج چیز
نور چشم را بول کند اول نظر کردن بروی سینه دو و نظر کردن
بر روی علامه ستم نظر کردن در لب روان چهارم نظر کردن در
صحنه پنجم نظر کردن در دهان و بدید و در اسنان نظر کردن

برای قدر حق تعالی یا علی شیخ چیز و دوی سفید کند اول
و در بسیار دوی خوش بسیار و خود مالیدن سیم بسیار
چهار نفس نان بخورد لغم بسیار یا علی مردم خوش بوی
سند به جگر روزی داران و نماز که از آن و فضل الکلی که نکند
یا علی با طهارت باشد که چون پیوسته با طهارت باشد علامه که
اسنان برای فراغت از کسند یا علی صدقه پنهان که که خشم خدای
ببخشاند و چون آشکارا می بخاشد میافزاید و خوش و نفع
و صدقه باشد او باید داد که بلاها باطله از آسمان می رسد
تا بلا بگذرد و نشستن در مسجد در پناه خدای عزوجل باشد یا
نیکو کن اگر چه با سغله باشد حضرت علی گفت یا رسول الله
سغله کلام بود رسول گفت که آن بود که در اینده می نرسد و در
نفسه اند و از کاید بال ندارد و از بد گفت خلق نیکو باشد یا
بر هر کس از محبت کردن در اول ماه و میان ماه و آخر ماه
که علت زاده کند و بیم بر سر بفرماید یا علی حقیقی می
تجربه زار و روزی از روز یکشنبه از دیده است اگر
کار کنی در این روز کن یا علی حرف صفت خود و بشنود که نیک
باشد بود یا علی روز سه شنبه محبت کن که نیک باشد که روز

که روز سه شنبه بود که حراطت شود و همین بعد بود که تا بیل
های بیل لکشت یا علی روز چهارشنبه هیچ کار مکن مگر خوشدست
یا علی روز پنجشنبه حاجت خواستن را بود که روز پنجشنبه بود
که حضرت ابراهیم را پیش عمر و مردند و حاجت وی تمام
شد یا علی روز دوشنبه نکاح کن که هر چه بخواهی روز دوشنبه
نکاح کرده اند یا علی شش چیز دیوانگی آورد اول خانه دوم
خود و در هر سیم حرف از بنی امیة چنانکه در زمان و در حرامه
خواب عسله زدن بخیم سجده عیدت کردن یا علی در اول روز و
آخر روز و اول شب و آخر شب بناید خفتن و در استانه در پیش
نشستن و استانه را با البین بناید ساختن و از پشت طوطی و پر
باد مزین نان بناید خوردن و بنا بر خن ملال بناید کردن و بکار دانا
بناید بریدن و چون نان خوری بناید اختن و در مستراح سخن
بناید گفتن و چون مرد غایب کنی سخن بناید که رفت و چون بناید
انداختن و بر کبر و استغفار استغفار بناید کردن و عورت خود را
بر او افتاب و ماه تاب بناید داشتن و دست نداشتن و طعام
کردن و بر طعام کم و کوزه او بناید بگردانیدن و در عورت خود
بناید نگریدن و در آن چیز که از آن جدا شود بناید نگریدن و چون

کود است بد هان با طهارت و در تادیکی بناید خوردن و اینجا که
بول کوی غسل بناید کردن و اگر بکشد در آن بلا و علت بخود با الله
یا علی در میان اذان و اقامت و عاکن که در آن وقت دعا بخواند
باشد یا علی شویترین جز آن باشد که از خود و زوی کند حضرت
علی گفت یا رسول الله از چگونگی باشد فرمود که هر که در کعبه و مسجد
تمام نکند آن شویترین جز آن باشد و از مال خود و زوی کرده تا
و نماز و روزه است بنالشد که نماز و کعبه و مسجد و روزه باشد و اگر در
کردن سنت حق که رسوله تقصیر کند دایره و این تقصیر کند
و اگر در فریضه تقصیر کند مستوجب عقوبت گردد یا علی شصت
سه چیز در جهت دود اول بیدار کردن سال و در چهار داشتن
نفس سیم بترد بنیاد و روز بسیار یا علی هم سنای حق تعالی
به از عا بنجیل یا علی سخن فرمود بپا باشد بر حمت خدا و در باشد
از عذاب خدای حق یا علی سخاوت نام در خیرت و رحمت و شاکه
آن دود بنیاد از گرفته اند هر کس در آن شایخ زندم و در به
نیت یا علی شصت و پنج در به رهنیت بود که هفت حرام است بر همه
مخلفان و بر ایشان و در میان و کسانیکه مادر و پدر از زهره کرده باشد
یا علی در اسلامت که خدای حق ملک و دوح را میان یک گفت را برای

برای که از دیده گفت فرا از هر بخیلان و مکنان یا علی از عا بنجیل
و در آن خوانان بر همین که دعا ایشان نکند که ایشان خاشا
خدا آیند یا علی رضای پدر و مادر نکرده و دوست را اگر چه
کار بنالشد یا علی هر که نیت سفر حرام کند و بقتل اهل بیت
یا علی هر که استیجاب بجز آن نام خدای حق را از فراموشی کند هر
فرزنده که اید عشا رکعت باشد یا حقیق که حقیق حلاله صفر
سایب که و شایان گفته که الا کوالی و الا و الا و یا علی هر که حلاله
خروج دوی او سفید کرده و دعای او مستجاب شود و در حق حضرت
رفیع العالمین و هر که حرا حشر در دل وی سیاه کرده و در حق فقها
کند و دعای او مستجاب نشود و در کینه کردن حریف بناید یا علی
حق تعالی چون بر بنده خشم کرد او را مال و هدیه تا بدان مال و بر شکر
کند و از طاعت حقان ماند و گوید حق تعالی غفور و رحیم و از آن تا
تا بگوید که از صبر ندانم تا بگوید بر لسان که دشمنانی خود و در نذر
لی حق تعالی غفور و رحیم بر همه مطیعان و در طاعت که در هیچ
مقام حق تعالی را فراموش نکند و در هر وقت نماز حق تعالی تا
از هر جنبش باقی نماند یا علی چون حق تعالی بر بنده خشم است که تقصیر
خود او را دوست دارد و او را با بستان عا تا خبر فرماید و عا بنجیل

زود و مانند من بشکاز گویند یا ذالجلال و سعیدی و مولای این
بنده نصیحت و توبه حاجت دارد از حضرت نداید که من رجوع نمیدانم
و عالمی و کفایت و وسیع و وسیع اما قنصیر بنده خود و وسیع
یا علی هر که مسلمانی را بداند که بخیر چند آن مردی بود که خیر کند
یا علی ناز و روزی بر میزند الا طهارت و نیت و صحت و نیت
برند الا جلال یا علی تا شب میزند تا سحر که از حرام پال نکند و گوشت
که از حرام گرفته باشد همانکند و حق حق در انشا از یا علی هر که
دینا راست که باشد نام او را در هر چه سدیدان نویسد یا علی سوره
ده از بر او هر که حق حق من بشکاز را گرفته که صد و نود و یک مرتبه
و یا علی از بدان صد و شاد میگردانند و چون صد و نه دهند عکس
شوند بداند در هر نیارها که در صد و نه دهند شاد
شوند و دعا کنند و گویند یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
ایشان را جان کند و ادا شود که در صد و نه یا علی هر روز و یا
صحت حق حق میسر نماید تا قوی و بهشت برین چون برسد
در بهشت برین از این بسته شود و گویند باز گردانید و بد و زخم و زخم
که از این جرحی است که بر هر صافی شود و زده اند یا علی بناید که برین
خشمه گرفتن که حق حق در هر روز و یا علی هر روز و یا علی

خشمه که بر یا علی حق حق را بد و بهشت برین نداید که باز گردانید
و بد و زخم برید که ایشانند که در دنیا حرام شغل بعد از این حق حق
مرحله اند یا علی سلام کن بر مسلمانی که بر حق ایند که حق حق بنده
تا به بهشت در ناز اعمال تو فرستند یا علی چون بنده در سگ راه
موت بود مناصدی یکدیگر را و اع و سلام کنند و گویند
بدرود باشند تا روز قیامت یا علی صد و چند حق از جلال و تا
از حضرت حق قبول افتد یا علی حق فراموش کنند این دعاها را
که تو را عجب نباشد که حق حق سگ را نواز و در دعا اینست
اَللّهُمَّ اجْعَلْ حَقَّكَ حَقًّا وَ اَوْفَوْهُ وَلَا تُؤَاخِذْهُ بِغَيْرِهِ
وَلَوْ قَامَ عَمَلِي مَا لَا يَفْعَلُونَ يَا عَلِيُّ هَذَا مِنْ خَشْيَتِكَ
مَلُوكُكُمْ وَ فَرِشَتُكُمْ اَوْ اَمْلُوكُكُمْ خَرَانَدُ يَا عَلِيُّ تَوَالِيكُمْ
پسوند که بامن بیوند و از انکس بر که از من برید یا علی در دنیا
شاد باشد که چون در دنیا شاد باشد حق حق تو را دوست
ندارد و هر انکس که چیزی بخیرد نشاید که بانشاند یا علی هر چه
کَلِّ و جویب ستر بسته خلاف مک و بگاه و ناخن نیز که هر یک
اَلْف و در در او در پیش او در دو دم که در دلف افکند
بوی دهان ناخن کند یا علی سواد کن که در سواد سبز و کجا

و فضیلت است هم در دنیا یا علی خیر خیر باش حق حق مردم
خیر خیر را دوست دارد مردم بد خیر بد طبع را دشمن دارد یا علی
غیبت نباید که در هیچ کس غیبت و بد علت نباشد یا علی اگر کاری
که از برای خدا که اخلاص یابید و اگر صدقه دهی چنان ده که
خدا او را بگویند که صدقه را در طاعت چنان نیت کرده اند که
انشاء هم را نیت کرده اند یا علی از مرگ و پیر هیز که از او کفر
اید چنانکه ملک حق میفرماید که مَن يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْلَمْ
عَمَلَهُ كَصَاحِقٍ اَوْ اَعْلَى هَرُورٍ وَ جَوْنٍ وَ عَزْبٍ اَوْ كَوْنِهِ اَوْ اَدْبَا
من روز شمار من را بر نما که او باشد به حق طاعت کن و شب
که اید هیز که بد تا شب و روز چنان زندگانی کن که روز قیامت
که از حق باشد یا علی چون حق حق بر بندد بنده خواهد
چهار خلعت آورد و اول خلعت سلامت و دوم امانت
مخافه چهارم شکر از حرام نگاه داشتن یا علی با هر دو کات
صحبت مدار حضرت علی گفت بار سواد الله مردگان کیانند
و زود و نکرانند که در ایشان مرده باشد با ایشان شش
عظیم زبان دارد یا علی بر هیز که از حق چنان که ایشان
دشمن خدا اند یا علی عالم باشد یا علی عالم باشد یا علی

که احق باشد که بشود و دنیا سواد و داند اهل هلاک باشد یا علی
حذر کن از دو وسیله که اگر یکی بیند بیوشاند و اگر بدی
بیند اسکا کند میان خلق یا علی چون بنده و طهارت خیر
که حق حق با کار از دست میدارد یا علی چون دست و روی شود
اب بسیار بر که از بسیار خیر و بال بود یا علی چون از یک
شستن فایز شود یکبار سوره انا انزلناه بخوان تا حق حق
عبادت بخانه ساله بنویسد و چون از دهن سوا حق فایز شود
ده بار برین که محمد صلووات فرستد چنان که روی و علی
سجده باشد یا علی چون از آب دست فایز شود روی
سوی آسمان کن و بگری که سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ
اَسْأَلُكَ اَنْ لَا اَلَهَ اِلَّا اَنْتَ اللَّهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
وَ اَنْ تُخَفِّدَ اَعْيُنَكَ وَ تَرْوِيَ لَكَ اَسْتَفْعِلُكَ وَ اَتُوبُ
اَلَيْكَ که حق تعالی جمله گناهان او را بفضول و کریمه بخیر
یا علی هر که وقت افتاب و شلند ذکر خدا حق کند شش هزار
که او را عذاب کند اگر چه گناه بسیار دارد یا علی چون نماز بامداد
که هر ایشا بنشیند تا افتاب بر آید که چندان قواب دهد و در که
حج و عمره کرده باشد یا علی طهارت نگاه دارد و پیوسته نماز جماعت

کند که حقیقت نماید بعد از آنکه که بر روی حج و عمره بنویسد یا
نماز بجا آورد یا ضلعت است نزد خدای تعالی به بدست هفت مرتبه تا
کند ای زبیر که غرضش از نماز بجا آوردن و ثواب جمل ایشا
تورا باشد یا علی سحر ماه رمضان المبارک چیزی بخیزد که برکت
آورد یا علی هر روز دینش عمل کند که ملائکه کناهی که در
میان آن دو دین کرده باشد بسیار نزد و تورا از وی حسرت
ببخیزد یا علی بنیکو تر بنماید و آن باشد که سوچید و هند
و بگرد که در وقت غایت غلبت یقیناً قانع شود و آنچه را که
یقیناً القویب الا است یا علی شاد بر سر اسلام مکن که ایشا
ملعونند یا علی هر که زکوة نماند دهد و شتم خدای تعالی باشد
اسمان و زمین ایشا را لعنت کنند یا علی سلام بر باخواران
مکن که ایشان با خدای تعالی محراب میکنند یا علی شب صریح فر
شکاف دیدم دستها را بر او مشت بودند و دعا میکرد و یقیناً
چون دعا کند دستها بر او مشت مداد یا علی قرآن بلند
خواندند و دعا بلند مکن که ناز را فدا بود یا علی چون
نماز کنی بجزل مکن که شیطان راه یابد نزد من و پیرا مگیر که
هر که نزد من و دروا گیرد بغیامت حشم او خدای تعالی باشد یا علی

یا علی از جبرئیل علیه السلام عنت کردم و کفتم اگر من ای پسر هفت
خصلت نگاه داشته باشی اول نماز جماعت کردن دوم با علی اشتیاق
سیم بیاران مسلمانان را پسرسیدن چهارم بر جنان مسلمانان
نماز کند از وی بخواهد و اب علیه السلام دادن شش صلیح افکنده
میان مسلمانان هفتم بختیار از انیکو داشته یا علی هر روز پیش
بدانچه از جبرئیل علیه السلام عنت کردم و بختیار از مسلمانان که هر که یقیناً
بگردانند و شتکان آسمان بگردانند و بر سرش بگذرد و حق جبرئیل
طعن نماید که برود و در سجده رافع کن از سجده آنکه که یکم را اند
گردانند یا علی در حق او هیچ چیز بهتر از زبان نیست اگر نکند
در ای از همه بلا این باشد یا علی هر ماه سه روز روز
در سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر که این روزها را
بصورت روزی دارد در روز قیامت سفید روی باشد
و ثواب وی چندان بود که سالی روزی داشته باشد
یا علی هر که روزی بدین پنج بار بگوید که استغفر
الله فی وجهی و فی ثوبی و فی کفایتی و فی عیال و فی
المسکینات الاصلیه منهن و فی اقامات صغیرات
بغیر ما ید تا نام او در هر یک صد بیتان و عابدان بنویسند یا

هر که روزی صد بار بگوید لا اله الا الله لا اله الا الله قبل کل احد
ولا اله الا الله بعد کل احد ولا اله الا الله یقیناً
دست او یقیناً کل شیء احکد و طبقات آسمان هیچ قوی
نباشد که از بر او تکیه و تحلیل نکند تا روز قیامت یا علی
هر که روزی بدین یکبار بگوید که اللهم بارک فی
فی المؤمنین و فیما بعد المؤمنین ملائکه روز قیامت حسرت
افدا سازند یا علی هر که در انساب بر آمدن و انساب
من و شدت صد بار بگوید که الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله
اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله اکبر و لله الحمد
حق ثواب صد غازی و بر او دهد یا علی شکر کن پیش که
دین اله باشد که شکر یا علی سلمات و طاعت و شکر
الاف که خدای تعالی کرد و یا علی روزی پنج وعده شکر
از خشم خداست یا علی شکر نماز کن که چه اندک باشد
که کو سفید بکشند که در وقت نماز که در کعبه است از هزار
گفت که بر من کن یا علی توبه کن هر روز که من توبه میکنم
هر روز هفتاد مرتبه یا علی هر که بوقت غیبت شکر کند یا علی
نعم را روز قیامت از کور بر خیزد و در هفت روز یا علی شکر

مخواب که دل را ببرد و نیکوای روی را بد یا علی چون طلب
طالح از نیکو روی کن و خوش اخلاقان که ایشان سفید دل
باشند یا علی از کلاه برهیز کن که کلاه دل را سپید کند و پیشانی
او را یا علی هر که دنیا را و شتم را اندر روز قیامت بر سر
انسان بگذرد چون برق و هر که طلب نیاید که روز قیامت
حق نعمان وی جز نشود نباشد یا علی هر که مسلم این اطعام دهد
خدا بقیه هزار کتله از وی معذ کند و هر از حسن در دیوان
اعمال او ثبت کند فضل خود یا علی هر که بر قضای خدا بقیه
راضی نباشد و خدای قیامت خدای تعالی جز نشود نباشد
یا علی اگر مسلمانی از تو حاجت خواهد زد و برادر یا خدای
نعم حاجت قرار دهد یا علی همانرا بمن برادر که اضا که فرمودید
روزی یا خدای بیاد و چون میرود که امانت از آنرا ببرد
و ملائکه نعم بغیر نماید تا آنکه همانرا در دیوانانند یا علی
خدای تعالی چون بمندة خشم گشتی کرد و قدم همان از انحراف
باز کرد یا علی چون دلت و یا خواهد در جماعت نظر کن که از تو دور
و بدین باشند تا دلت خوش گردد یا علی خشم مگیر که چون تو
خشم گیری شیطان شاد شود یا علی از بغض من مطلوبان بترس

که دعای ایشان سحاب باشد اگر چه کافر باشند یا علی ایات
نباشد از آنکه دروغ نباشد و طاعتش در دست نباشد الا بعلم یا علی
باین تسبیح هر روز با نیت شصت و یکبار از حرام بهر چیز و چون چیزی
کوئی نیت کند که اگر سواب باشد بگوید و اگر نباشد بگوید که
ای خداوند یاریه یا علی یا هم چنان خیرش ظلم کن و نه الله بزرگوار
که حرص بود و خدا اینهم حریفان را دوست ندارد یا علی بهر محوره که
دل سباه شود و از غم روزی غم مخور که سود ندارد یا علی هیچ
کاری به مشورت مکن و چون شیء است کن یا کسی کن که مطلوب
باشد یا علی امر را که دوست نداری بکن مکن و سرخورد یا کسی
یا علی زبانی درازی بکن و بپنده و ببرد ست را با ندانان در ستا
و ایشان را خوار سازد یا علی یا علی یا خود بگو مکن و ممانند را
نامید مگردان یا علی در بلا صبر کن و با هم نشین خیر صحبت
کن و در سروران بخوان یا علی علم بیاموز که آموختن علم از عین
است بهر چه مسلمانان یا علی بر کناهان خود گریان باش که حقیقت
ایست عاصیان را دوست دارد یا علی بنی کرب با آنکه که با تو یک
کند و امانت کند و در اینجا خدا ایتم صحت کرده است قناعت
کن یا علی جمله و بنی از بغا است و در آنکه تلخی جان کند و از آنجا

باشد یا علی چرخ چیزهای خیر را با جانم پیش بگوئی پس الله
و الحمد لله یا علی چون در سجده روی بکوی شیطان
السلام علی من اتبع الهدی و السلام علی رسول الله محمد و آله
الکرام اتقوا فی ابواب جهنم و ابواب عقیق یا علی هر
روز و هر شب پس بخوان که در امان خدا باشی یا علی هر شب
او بنده سوره البقره بخوان و سوره دخان بخوان خدای تعالی
کنایان اول و اخر را بیاموزد و هر وقت خفتن این سوره و
الکاف و سوره و السماء و الطارق بخوان ملک نعم بفرماید تا
بعد و دین یا بان و ستاره آسمان حسانت بپسندد یا علی هر
صلوات بسیار فرستد و سبحان الله بسیار گوید و قله هو الله
احد بسیار بخواند این دعا هر چه در هر چه و هر چه در هر چه
یا علی هر که در وقت خفتن سوره ملل و این دعا بخواند که
اللهم اغفر لی یا اسلام و ابد اغفر لی یا اسلام
فانما اللهم لی اعوذ بک من شئ کل دابة انت احدث
بنا صلی علیا استکلت بالحقیر الذکر بک یوم کفر الله چون
آیند عاقلانند خدا ایتم کنایت کند او را از شر اسماءها
و زمینها هر که هر شب سوره بخواند هم چنین باشد یا علی و

که بجز بیل هم می آموخت همیشه بخوان که اللهم ابد استکلت
العقود العالیة المعانی فی الدین و الدنیا و الاخرة
مع الحق که یا علی چون ترا می بیند و اندوهی این دعا بخوان
که یا حی یا قیوم یا لا اله الا انت استغفرک فانغفر
لی و اصل استغفر و قریب هیچ یا علی پیش از طعام سه بار بخواند
چون که هفتاد علت را شفا بود و از این طعام نیز هم چنین کن
که عافیت باشد یا علی ناز بوقت کن که سر هر فصلی را یا علی
نباشد که در او چهار چیز نباشد اول و دوا نکی و دوم بیستیم
نابینا و چهارم بدی و دوا نکی بگو یا کعبه یا بدی یا کعبه
یا کعبه یا بدی یا کعبه یا بدی یا کعبه یا بدی یا کعبه
یا علی صوم را راحت نباشد و دروغ گو را قانع نباشد و بعضی
قرب نباشد یا علی در هر در و در و مغادی باشد یک صدای روز
کشد و یک صدای آخرت و چون روز کشتی بگوید که اللهم
بوجهک و نعمت و علی من یزکک فطرت و علی من یزکک
یا غفار اغفر لی یا غفار یا علی کرامت مؤمن سه چیز است اول
خفتن و موافق و دوم جماعت ستم همایه را بگوید و اشرف را
مؤمن بخور که مضاحت برده کند و بگویم بهر یا علی از آنکه

بیا روز

زکوة بکبر و اگر نهند که دشان برون که ایشان و شرف خدا
در شکان تسبیح کنند سوادخانه که در او شانین و انگیز باشد
یا علی در چهار خانه نرفته نزد او خانه که در او بوی خنک
دو خانه که سل باشد سیم خانه که در او صوف کاهی باشد
چهار خانه که در او بختان نزد یا علی حاد و بان بکش که ایشان
دشمن خداوندند یا علی هر که همان را کرد و در هر چنان باشد
که خدای یاری میزد اشنه باشد یا علی چون مزین خوری از سر
تا شفا یابد و حرمانی استخوان بر آید که یک مقاصع باش که خدا
نیتم متکبر از او دست نمیزد یا علی چون بنوروی سوره یس
بخوان و ده بار انا انزلناه بخوان تا حق نعم دشمن از تو دفع
کند یا علی چون از دشمن فرست بگوید که لا اله الا انت حق جبریل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و اسحق و یعقوب و
و یس و زکریا و یحیی و ادریس و ارمیا و سلیمان و داود و
قلمت من شرف ثلاث یا علی چون سفر روی بکوی ثلاث
است برکت و ذلک الله الذی لا اله الا هو الذی خلق
و خلقک اغفر لی یا الله من شرم و شرف کل دابة و شرف کل
اسد و اسود و من شرف کل و ابد و اول یا علی چرخ و

از وی برود **سوره البقره** هر که ده بار بخواند بجهت دفع بدیها
خلاص شود **سوره التکوین** هر که صد و شصت بار بخواند بجهت
نکاح داشتن ایمان و مال و دامال باشد **سوره الفجر** هر که
می بخواند بجهت دفع و بالبت دفع شود **سوره الانشراح**
هر که ده بار بخواند صفای او در ششانی باطن نماید **سوره**
التین هر که بخواند کشتاد که حاصل شود **سوره**
العلق هر که سه بار بخواند تا بشین مغرب شود **سوره**
المدر هر که ده بار بخواند زبان حضان بروی بپند
شود **سوره البقره** هر که بیست و یک بار بخواند ملاعترای وی
قبول شود **سوره الزلزله** هر که هزار بار بخواند بجهت دفع دشمن
این گردد **سوره العاديات** هر که سه بار بخواند از چشم
خلاصی یابد **سوره الفارجه** هر که صد و هشت بار بخواند بجهت
سازگارهای ممت نیک باشد **سوره المقاربه** هر که صد بار بخواند
کارهای بدی کشته گردد **سوره الفجر** هر که بر تخت مرغ
نویسد و بخورد بجهت دهد از شر صید کند **سوره الفجر** هر که
سپار بخواند کارهای دنیوی و دنیائی او کفایت شود **سوره البقره**
هر که چهل و هشت بار بخواند به نیت فرزندان بپند و فرزند شود

سوره الفجر هر که نزد و پنج بار بخواند در ماه رمضان
المیال در و نه او قبول شود **سوره الماعون** هر که چهل بار
بخواند از شکر گوئی این شود **سوره الفجر** هر که در وقت
خفتن سه بار بخواند جنات بود که هر ترا ختم کرده
باشد **سوره الکافرون** هر که ده بار بخواند از وسوسه
شیطان این شود **سوره القصص** هر که می بخواند حضرت
و طغی نماید بر دشمن **سوره نبت** هر که نزد و سه بار بخواند
و منع حمل اسنان شود **سوره الاخلاص** هر که صد و سه بار بخواند
بجهت خلاصی و بپند خلاصی یابد و اگر بجهت حصول
مطالب و مقاصد صد بار بخواند و اگر در هر که **سوره**
معوذین براسیصد بار بخواند هر محرمی که در حق او کفر
باشد باطل شود و عدایتها و سورها و حرفها و کلمهها
قرآن اما سوره های قرآن صد و چهارده است و از ایشان
هزار و شصت و شش است و کلمهها هفتاد و هشت و هشتاد
و یک کلمه است و عدد حرفها سیصد هزار و شصت و هشت و هشتاد
حرف است و الله اعلم **در وقت بدین هر ماه این دعا بخواند**
بسم الله الرحمن الرحیم

ایها الخلق الطیغ الذائب السراج المبرقعة في منازل
التقدير للتقديرات في تلك التدبير امتنع عن ذلك
الغفلة و اوتعيت اليهم و جعلت اية من الايات تلك
و علامته من علامات سلطان الله و امتنه تلك بالزاد
و التقصير و الظلوع و الاكوار و الايات و الكسوف
في كل ذلك انت كم طبع و الخلق و سبغ سبغة ما
اعجب ما دبر في امرك و انطق ما صنع في شانك جعلك
مفتاح شهر خادوت فاستل الله ربك و ربك و ما
لحق و خلافتك و مقدرتي و مقدرتك و مقصودتي و
مقصودك ان جعلك على محمد و آله و ان جعلك هلا
لبرك لا تحفظها الايام و ظلماتها لا تدنيتها الا
ثام هلال ان من الافان و سلامه من التين و هلا
سعد لا تحب فيه و عجب لا تكد معه و تكد لا تارجه
عسر و حير لا توب شر هلال ان من قايان و عفة و اخلاص
و سلامه و ايسلام الله محمد صلى الله عليه و آله و آله
من انهم من طلع عليك و انك من ظن التوب و استعد
مقصدك لك فيه و وقفت اية التوب و اعففتنا فيه

من الحوبة و احفظنا من مياشدة معصيتك و اوفينا
في شكر نعمتك و ائتنا في حق خير العافية و انتم
عليكم يا من تكلم طاعتك فيه المنة انك المنان ه
لتجيد و صلى الله على محمد و آله و اجمعين **اسناد**
ابن ابي عمير رواه ابن ابي عمير عن امام المؤمنين
اسد الله الغالب على بن ابي طالب رضي الله عنه كعب بن
رسالة علي افضل الصلوة و اكمل التحيات فمودة هر که
این دعاها هر روز بگوید بخواند و بران مواظبت
کند عمرش دراز بود و روزگار در صحت و عافیت و سلام
گذرانند و در اداء وظایف عبادت و طاعت الله سبحانه
و تعالی حریص و داعب باشد و کارهای ان شبان روز
مبارک و از وی بروی برآید و هیچ دشمن بروی دست
نیلد و بر حاسدان ظفر و منصور باشد و بفرماید که در
ارواح باقی برآید و هیچ درد و رنج نبیند و از همه بلاها
امان باشد و از معاصی دور باشد و از امام زین العابدین
صه و ادب چنین است که هر که این دعاها بگوید
اوقات خلوات و عتبات صلوة خواند و روز قیامت چون

انكود بر خيزد و جبرئيل را بدين دبا و اقي از نور او
را با عزت تمام و اكرام هر چه نامش بر نشاند و در مناسبت حسنا
در بيت او در هر بنده كه در عمر خويش بكيلا را اين دعاء
بخواند و جو و پري بروي دست نيايد و خوشالسدان
مطهر و منصوب باشد و بغير مرهم كه روي او با سنان بر آيد
الدعاء في يوم الجمعة **بسم الله الرحمن الرحيم**
الله اكبر اهل الكبرياء والعظمة وفضله الحيوي
والعزة وولي القريب والرحمة ومنزل القدر
المركة مالك الدنيا والاخرة وبت الاواب و
سبب اسباب وسيد السادات الله الاله
حيار الجبارية مالك الملوك مبدا الخلق وخلق
الشر في عظيم الكبريت سجد بك الجبروت كطير الانبياء
الله اكبر اول كل شئ واجه لا اله الا هو خفيته
الاصوات وحامت دونه الاضداد وفاحته اليه
الفلو لا يقوى في الموت الا هو ولا يدبر مقاديرها
غيره ولا يسمي شئ في فقه الشايد والحقكم الله بكل
سبحانه جل وعلا ما اعظم مكانه واظم ملكاته

بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم لا اله الا انت رب السموات السبع ورب
الارضين السبع ورب العرش العظيم اول كل شئ و
اجزه خالق الخلق ورازق فاطر السموات والارض
جبار الملك ربنا اولي الحق وقدرت كل شئ
وباع وانت على كل شئ قدير اللهم صل على
عبدك ورسولك امام الدين فاطمه الزهراء وبعث
الرحمة اللهم اني اعوذ بك من الفقر وتشتت
الامر وعذاب القبر ومن سوء ما بين يدي في الليل
والنهار وان حدث قبل ولا يصيب بعد فاحرقه
عني واجعله من طمأنينة القادر برحمتك يا ارحم
الراحمين والحمد لله رب العالمين وصلى الله على
الدعاء في يوم الاحد **بسم الله الرحمن الرحيم**

بسم الله الرحمن الرحيم
سبحانك الله وحمده ليجعل ثوابك ومباركت
اسمائك وحسن بلائك وعظم مناتك ووضع
برهانك ولا اله غيرك لك الحمد فذكر عظمتك
وسعت جملك وسهل على عبدك ورضي نفسك انت
اهل الحمد واحق بالحمد واولى به لئلا يفتخر
دورك في شئ ولا الى غيرك تسدي لك الحمد على نعمها
لك كلها ما مضى منها وما بقى وما يمتد منها وما
خفى وما ذكر وما سسى وما سكت منها وما كلف لك الحمد
في الاخرة والاولى سبحان الذي في السماء عرشه
سبحان الذي في الارض قلوبه سبحان الذي في البحر
سبحان سبحان الذي في النار سلطان سبحان الذي
في الجنة رحمة سبحان الذي في الموت عصا و
سبحان الذي في الهواء ووجه سبحان الذي رفع السماء
سبحان الذي وسع الارض سبحان الذي لا يلى ولا
تغايبه الا بالكلية لا تشبهه احد في ولا
تكتفه مني واقرب اليه مني عني واحفظ على

عليك في الشهادة اني ظلمت كثيرا فغفر الله مني
مظالمه يرحمنا منه عفو ثم انعموا واعفوا لي
انك انت الغفور الرحيم يا ارحم الراحمين ويا
اكرم الاكرمين وصلى الله على محمد وآل محمد
الدعاء في يوم الاثنين **بسم الله الرحمن الرحيم**
الحمد لله الذي افقروا لعلوه وعلا بغيره واعتر
يعجزوه وقهر عباده بالموت واكتفى في ملكه وانشاء
القلمة بنويع وعلمه السير والصلابة يحفظه ربنا
لك الحمد والثناء والعره والعلاء والكبرياء بكم
السموات والارض ذوالبطش الشديد والقوة المبين
الفضائل الدائمة الباعث الواهب المنعم المفضل الرفع
الشافع المانع الرؤوف الرحيم احاط بكل شئ علما و
احصو كل شئ عددا رب الارباب ومسيب الاسباب
وسيد السادات ومجيب الدعوات ومجيب الخبايا
وما لا ملول لا اله الا هو الخالق الباري
المصور له الاسماء الحسنى سبحانك ما لا السموات
والارض وهو اعلم بككم اللهم اغفر عني

لَعَنَ مَنْ دَسَّكَ الْمَا كَرِيهَ وَكَذِبَ الْكَائِدِيْنَ وَجَوَدَ لِحَالِ
بِرِّفْنٍ فَلَا تَصْنَعُ وَتَحْتَرِزْ بِكَ لَا أَمْلَكَ يَا أَرْجُو
وَيَا حَبِيبَ دَعْوَةِ الْمُصْطَفِيْنَ يَا أَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
الْحَيُّ كُنْتُ مِنَ الْعَالَمِيْنَ لَا مَعْدَةَ بَيْنِي بَيْنَكَ وَذُنُوبِي قَدْ عَفَا
عَنِّي عَمَّا عَمَلْتُ بِقِيٍّ ذُنُوبًا كَثِيرًا فَارْتَقِدْ فِيَّ فَيَذَرْنِي
وَأَنْتَ تَغْفِرُ لِي فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُوُّ الرَّحِيمُ بِرَحْمَتِكَ
الدعاء في يوم الثلاثاء

بسم الله الرحمن الرحيم
أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدُكَ أَكْبَرُ أَطْيَبُ مَنَازِكًا
تُحْمَدُ بِكُلِّ لِسَانٍ وَجَهْلٍ وَعَبْرَةٍ حَلَّابٍ الدُّنْيَا لَا تَقْصُرُ
الْأَسْرُ وَلَا تَقْصُرُ عَلَى بَيْتِهِ الْعَفْوُ لَكَ كُلُّ عَظَمَةٍ
وَلَا يَبْلُغُ الْأَعْمَالُ لِيُكَوِّرَهُ اللَّهُ كُلَّ خَلْقٍ خَلْقًا يُعَلِّمُهُ
وَقَدْ كَرَّمَ الْأُمُورَ بِقُدْرَتِهِ وَاسْتَعْبَدَ الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِهِ
وَسَادَّ الْعُظَمَاءَ بِجُودِهِ وَعَلَا السَّادَةَ بِجَلَدِهِ وَطَفَّقَ
الْكِبَرِيَّاءَ بِوَلَدَانِ الْتَوَزُّوْا وَالتَّوَزُّوْا وَالتَّوَزُّوْا وَالتَّوَزُّوْا
وَالْتَكْوَرُوا لِيَعْلَمَ تَحْمَدُ عَلَيْهِ اللَّهُ كُلُّ الْأَشْيَاءِ الْحَيَّةِ
وَتَحْتَضِرُ الْأَصْنَافُ لِيَهْبِطَ بِهِ وَتَعْتَرِ الْوُجُوهُ لِحَيْلِهِ

يَحْلُلِيهِ وَوَجَلَّتْ الْقُلُوبُ مِنْ حُجَابِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَهُ
فَسُنْ وَسُؤْلُاسَ الْحُجَّاسِ الْعَتَدُ وَاللَّهُمَّ أَنْتَ أَدْنَى بَيْتِ اللَّهِ
وَوَعْدَتِي الْأَحْيَاءَ تَحْيِي بَيْنَ كُلِّ كَرِيهَةٍ عِيَالِي كُلِّ كَرِيهَةٍ
إَكْنِيفَ عَنِّي الْفَقْرَ وَفَرِّجْ عَنِّي الْخُزْنَ هَكَذَا وَبِغَتْ كُلِّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَكَلَامًا

الدعاء في يوم الأربعاء
بسم الله الرحمن الرحيم
أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْطَلَعَ عِندَنَا أَنْ تَحْمَدَ وَأَنْ تَشْكُرَ وَأَنْ
تَقْبَلَ هَمْدًا وَإِعْزَازًا وَأَمْعَانًا ابْنِ نَامِيَّاتٍ أَمْعَانًا
عِلْدًا لَا يَنْتَظِعُ مِنْهُ سَيِّئًا أَمْدًا أَسْرَدَ الْخَيْرِ الْيَوْمَ الْيُسْبِيَّةَ كُلَّ
هُوَ أَهْلُ الْكَلْبَةِ أَسْرَدَ الْخَيْرِ فِي الْعَوَالِمِ وَأَصْرَفَ
الْمَكْرُوهَاتِ وَفَرَّجَ عَنِّي الْكُرْبَاتِ وَأَجْعَلْ لِي الْيُسْبِيَّةَ كُلَّ
لِلْمُتَلَقِّينَ وَوَقِّفْ لِي مَنَازِلَكَ وَطَلِّقْ لِي وَجْهَكَ عَمَّا كُنْتُ
وَتَحْتَضِرُ وَأَجْرِي بِالْجَهَنَّمَ بِرَحْمَتِكَ مِنَ الشَّرِّ وَأَوْخِلْ لِي الْخَيْرَ

الدعاء في يوم الخميس
بسم الله الرحمن الرحيم
اللَّهُمَّ رَبَّنَا الْكَافِرَ وَكَافِرَ الشُّكْرِ كُلَّهُ وَلَكَ الْفَضْلُ
كُلُّهُ وَلَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِذَلِكَ تَحْمَدُ كُلُّ
عَلَانِيَتُهُ وَسِيَرُهُ وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَشْيَاءُ كُلُّهُ أَنْتَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ وَتَقْدِيرُ سُبْحَانَكَ ذِي الْمَلَكِ الْمَكُونِ سُبْحَانَكَ ذِي الْعِزَّةِ
وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَكَ لِيحْيِيَ اللَّهُ لِيحْيِيَ سُبْحَانَكَ لِيحْيِيَ
سُبْحَانَكَ الْبَاسِطِ الْعَاقِبِ سُبْحَانَكَ الْعَظِيمِ الْأَعْلَمِ سُبْحَانَكَ
الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ **استاد دعا على رواية**
أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْكَلْبِ وَالْجَحْلِ وَسَوْءِ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ قَسْرِ لَيْلِي وَمِنْ سَكَنِ نَفْسِي وَمِنْ نَافَثٍ يَقْرُبُنِي
وَمِنْ قَطْعِي وَمِنْ حَرِّ مَرِيضٍ يَقْوِي وَمِنْ هَوَى مُرِيدِي وَمِنْ
سُخْرِ يَدِ هَيْبَتِي وَفَرْجَةِ رَيْبِي لِيَقْبِلَنِي اللَّهُمَّ الْخَيْرُ الْخَيْرُ
مِنْ الْكُفْرِ وَبَدَا الْإِيمَانِ وَمِنْ ضَلَالٍ يَصِلُكَ الْهَدْيُ
وَمِنْ الْهَوَايِ هَكَذَا أَلْكَرَامَتِي وَمِنْ الذَّلِيلَةِ الْعِزِّ وَمِنْ
الْخِلَافِ هَكَذَا أَلْكَرَامَتِي اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءُ
قَبْلَكَ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَا شَيْءُ بَعْدَكَ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ
فَلَا شَيْءُ أَوْفَقَكَ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءُ دُونَكَ وَأَنْتَ
الظَّاهِرُ فَوْقَ عِيَانِي وَالْبَاطِنُ بَعْدَ مَنَاءِ خَلْقِي أَسْتَغْلِي
خَيْرَ الدُّنْيَا وَخَيْرَ الْآخِرَةِ وَخَيْرَ الْمَنَاءِ وَخَيْرَ الْعَاقِبَةِ وَ
خَيْرَ الْعَمَلِ وَخَيْرَ الْعَوَالِمِ وَخَيْرَ الْحَيَاةِ وَخَيْرَ الْمَوْتِ وَخَيْرَ
الدُّنْيَا وَخَيْرَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

مُحَمَّدٌ وَآلِهِمَا أَكْفَيْتُمَا أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَانَا وَآخِرَتِنَا
وَسَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّالِحِينَ الْخَيْرِ الْمُتَّقِينَ الْأَبْرَارِ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الْفَالَا
هَيْرُ مِنْ وَلِيِّهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **استاد دعا على رواية**
مِيكَدَانِ سَامِعِيْنِ كَيْفَ مَكُونُكَ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَالِدُكُمْ
كُنْتُ كَمَا أَتَيْتُكَ مَرَّجِيْجٍ مَرْدُودٍ أَرْجَاهُ الْكَلْبَةِ أَسِيدُ فَلَمَّا
أَزْهَمْنَا أَرْجَاهُ الْكَلْبَةِ أَرْجَاهُ تَا حِجَابِي أَنْ مَشَقَّ تَا حِجَابِي بِيَوْمَا
بِلْ حِجَابِي بِأَنْتَ دَانِ حِجَابِي مَا قَدَرْتُ خِرَانَدَ نَكَارُودَ مَرَاتِ حِجَابِي
خَطِي دِيمِ الْأَنْفُورِ مَشَقَّ حَبْرِي لَمْ كُنْتُ إِلَّا مَعَهُمْ حَقَّقْتُمْ أَوْ
كَرْتَانِزِ الْيَوْمِ دَعَا بِيَا مَرْوَانِ نَامِيَتِ لَنْ نَامِيَتِ حَتَّى تَنْتَ
بِأَمْرِهِمْ أَمْنَدَ الْيَوْمِ مَرَاتِ مِيَا مَرْوَانِ كَمَا بَدَا أَنْتَ أَوْ كَمَا
بِرَاسَتِي خَلَقْتَ سَتَادَ كَمَا هَرَبْتَهُ كَمَا أَنْتَ أَمَانُ تَوَاسَدَ وَإِنْ
بِحَقِّ الْأَنْفُورِ مَرَّجِيْجٍ مَرْدُودٍ كَمَا كَشَادَهُ كَمَا دَنَدَ بِنُظَرِ حَمِيَّتِهِ
مَكُونُكَ كَمَا كُنْتُ بِأَمْرِهِمْ بَدَا أَنْتَ أَوْ كَمَا خَلَقْتَ مَرَاتِ سَتَادَهُ كَمَا كُنْتُ بِأَمْرِهِ
دَعَا بِيَا مَرْدُودٍ مَقَامُ هَمَّتْ هَمَّتْ دَانِ الْيَوْمِ وَدَرِشِي لَزْ أَوْدُورِ
كَسَدَ كَمَا هَلَاكَ عَنْ كَرْدَانَدَ وَهَلَاكَ عَنْ مَرْدُودٍ بَدَا
وَقَرَابِ بِيَا مَرْدُودٍ وَنِيلَ مَرْدَانِ الْيَوْمِ وَدَرِشِي لَزْ أَوْدُورِ

هذا عا^لب^نه ————— من الله الرحمن الرحيم عهد نامه

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ يَا شَاهِدَ أَنْتَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فِي هَذِهِ لَحْظَةِ الدَّيَا
يَا مُنْقِذُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَعَدْتُكَ لَا تُخْلِفُ لَكَ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَوَعْدُ
رَسُولِهِ فَلَائِكُمْ الْوَاقِعُ طُورُهُ عَيْنُهُ فَإِلَّا كَلِمَاتِي إِلَى الْغَيْبِ فَقَدْ
بُخِمَ مِنَ الشَّيْءِ رَبِّي وَإِلَيْهِ مَوْلَايُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مُنْقِذُ
لِي عَمْدًا عِنْدَكَ تَوْفِيقِيهِ يَوْمَ الْفِتْنَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ
يَرْحَمُكَ يَا رَحْمَنُ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

مناجات حضرت اجماعی رحمہ اللہ مصطفیٰ ص ۱۰۰ اسناد شریف

روایت که پیغمبر فرمود که هر کس که این دعا را مداومت نماید
هر حاجتی خواهد که از خداوند بخواهد روا گردد و عبد الله بن عباس گفت
یا ابا القاسم این دعا جانت یا هر حاجتی که خواند مرا حاجت بر آید
روا کردند آنکه بدین دعا می خواند عمر و فاطمه و زینب و ام ولدان و کوفه
دو نفر را می خواند و می خواند و دفعی می فریاد که این دعا ستم نیست
کارهای بد می خواند و کارهای بدت مرا کشاده گردانید و حصار آورد
گفت می خواند کشاده شد و پیغمبر بد و دفع دشمنان می خواند و هر مرد و زن

فنا چیز مثلند عباس گفت یا ایا التاسم از مسکه عبدالله مریتم باست
هیائنی زری جود ناگاه خود از هر من مثلند و قصد من کردند و من
را هلاک کنی این مناجات را بخوانم و بجز بدمیدم حاجه در خوا
من و ایشان پیدا شد چنانکه ایشان در چهلوی من گرفت و مرا عید یزد
و من و او را ایشان میشنیدم و می گفتند عبدالله بگویم و بگویم من را و را
بر دارم من چنان فرمایان من و ایشان حاجه بود تا عبکه رسیدیم ایشان
تجرب کردند باز سخن استند که قصد من کنند من این مناجات را بخوانم و بجز
میدمیدم چنانکه ایشان گفتند کردند عبدالله ایشان شدند و من فریاد و در
که عبدالله ماهر خود سیدم و جرح و زاری کردند و سلمان شدند و بدیدم
در آمدند و حق ایشان این مناجات را خوانند هم بدینسانند و این
حکایت در شهر که مشهور شد و بعد بلیغ خلیفه مکرر رسید خلیفه ایشان را
طلب کرد و قصد باز پرسید ایشان این قصه را باز گفتند و اگر کسی این مناجات
هفت شب بخواند هر شب یکصد حضرت رسالت براه آید و چنانکه
و اگر کسی این مناجات را بخواند ادب این مناجات این اند و در و آنکه
و بجهت من و در حدیثی که در او رو شده اند و اگر کسی بپارشد
که جمله اهلای از علاج او عاجز شده باشند این مناجات را بخواند و بر
شهر فرخاند و در شهر بخند و بخند و بشناید اگر کسی شب بخواند

جمع از سن ناحا از او بر سر خواند و بر چشم کشید نیک شود و اگر کسی این مناجات را
سیلاب بخواند از آبست عبد الله ^{عز و ج} گفت ای ابا القاسم من از تو میگویم که این مناجات را
ناگاه سه بار بخوانم پدید آید من این مناجات را تمام بخواندم دوست برواشم و دوست
سوی اسبان کردم و این مناجات را شمع از دم این سیل سیل نریشد و وزیر از فر
خست شد و نابین شد بر من الله نعم و اگر کسی هر روز این مناجات را بخواند و
بروح در مدد در چرخ مخلوقات عزیز و مکرم باشد و با او بر وفق باشد و اگر
کس با عظم کرده باشد از باد شاه از آن بزرگتر و قتل این مناجات را سه بار
بکتاب بخواند و از آن کتاب بر روی حمزه مال د و یا آن کند هر که او را بدین دست
دارد و با صلابت باشد و این مناجات را عزیز و مکرم دارد و بدست نداشت باشد
و آن کسند همد از بزرگواران علم نایل و هر که این مناجات را از خود جدا نکند
در میان خلق عزیز باشد و فضل و شرح این مناجات بسیار است اما بدین
نکته اخص از ذکر تمام آن را بنویسم و اینست که در اول آن بگوید و الله اعلم

هذا مناجاة في الله الرحمن الرحيم حضور محمد

الإلهي ختمه ستر محمد وسير محمد الإلهي جزمه نوي محمد وعبد
 محمد الإلهي ختمه نوي محمد وكبوى محمد الإلهي ختمه نام محمد
 وكلام محمد الإلهي جزمه دم محمد وفكر محمد الإلهي ختمه
 د ر محمد وفكر محمد الإلهي ختمه وجه محمد وسير محمد

مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ قُوتٍ وَفَقَارٌ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ حَمْدَانِ
 مُحَمَّدٌ وَفَقَارٌ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ دَاوُدَ مُحَمَّدٌ وَفَقَارٌ مُحَمَّدٌ
 ابْنُ حُزْمَةَ خُلُوٍّ مُحَمَّدٌ وَخُلْفَانِ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ حَمَلٍ مُحَمَّدٌ
 وَكَارِ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ سَيْفٍ مُحَمَّدٌ وَحَكِيمٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ
 صِدْقٍ مُحَمَّدٌ وَغَيْثٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ صَفَايَ مُحَمَّدٌ وَنَسَائِجٍ
 ابْنُ حُزْمَةَ رَمْنَايَ مُحَمَّدٌ وَفَقَارٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ زِيَادٍ مُحَمَّدٌ
 وَارِ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ نَارٍ مُحَمَّدٌ وَنِيَادٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ
 رُوزٍ مُحَمَّدٌ وَسُوءٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ رَافِعٍ مُحَمَّدٌ وَكَاسِيَةٍ
 مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ خَالِيسٍ مُحَمَّدٌ وَدُوحَاتٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ
 حُزْمَةَ مَلَاكِ مُحَمَّدٌ وَنَاحِيَةٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ صَاحِبِ مُحَمَّدٌ
 وَصَاحِبِ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ قُتُبٍ مُحَمَّدٌ وَفُزْجٍ مُحَمَّدٌ
 ابْنُ حُزْمَةَ دُفُوعٍ مُحَمَّدٌ وَارْفَاجٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ وَدُودٍ
 مُحَمَّدٌ وَكَرْدٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ ذَوْقٍ مُحَمَّدٌ وَسُوءٍ مُحَمَّدٌ
 ابْنُ حُزْمَةَ سَيُوحٍ مُحَمَّدٌ وَصُغُوفٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ هَـ
 سَنَافِيَةٍ مُحَمَّدٌ وَحَقِيقَةٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ كَسْبٍ مُحَمَّدٌ
 وَكَوْشِيٍّ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ زَائِدٍ مُحَمَّدٌ وَاسَائِدٍ مُحَمَّدٌ
 ابْنُ حُزْمَةَ حُزْنٍ مُحَمَّدٌ وَخُزُونٍ مُحَمَّدٌ ابْنُ حُزْمَةَ اِيْلَ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

مكتبة
عبدالله
الملك

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة على سيد المرسلين محمد و آله الطاهرين **اما بعد**
چنین گوید احقر عبد الله محمد باقر بن محمد تقی عقی الله عن جرایمها که این رسالت
در بیان اعتقاد الهادیه معتبر اهل بیت رسالت صلوات الله علیهم اجمعین معارف
میشود از سعادت و عفو الهام هفتده و ناه هجده است که این اشغال و اعمال بر حق
اختیار بر حق میگرداند و انکه جمیع این شایعان که در امور و سعادت پیشوایان
درین سالان سهیلند باین رسالت رجوع نموده محتاج با اختیار ذات شایعان غیر معتبر
صحب شریع مذکور است نباشد و علی الله التوکل و هو حسی و نعم الوکیل **فصل**
اول در اختیار ذات الهام ناه است علی بن ملایم علیه السلام و عثمان بن عفان
انام صحابی اطلق جعفر بن محمد الشافعی صلوات الله علیه روایت کرده **انکه در روز اول**
حضرت شادام درین روز شادام کرد و در روز نهار گشت این بایط طلب جویایان باز بک
رفیق بنزد پادشاهان و طلب علم و فن و خاستن و سفر کردن و خریدن و فروختن
و گرفتن چهارپایان و اگر بیک یا حیوان در این روز کم شود ناه است و روز بیست و نهم
و هر که درین روز بپا نشود برودنی شایع نماید و فرزندش که درین روز متولد شود

گنبد

بخشد و فراخ روزی و بایرکت باشد **و در روز دوازدهم** و در روز شادی و مهر و دوست
و در این طلب جویایان و مطالب این در سلاطین و امرا و بندگان و بندگان که در این روز
میل و برکتی حاصل نماید و هر چه در این روز کم شود برودنی شایع نماید و فرزندش که درین روز
حقت و میل و راحت کردن و درخت نشاندن و عمارت بنا کردن و سفر کردن و خریدن
و فروختن **و در روز دهم** در این روز حضرت یحیی علیه السلام است شایع است باین
خواستن و خاله بنا کردن و نسکها و بناختن و درختن و خاهاط طلب کردن و
کارها نمودن و هر که در این روز بپا نشود برودنی شایع نماید و فرزندش که درین روز
که در این روز متولد شود بیکریست نماید **و در روز بیست و یکم** در این روز شایع است باین
من و بیع و از سفر و اخلاص شدن و سفر رفتن و خرید و فروختن و طلب جویایان **و در روز بیست و دوم**
روز شایع است و آدم و حوا در این روز از هشت بهشت بهشت کردند پس هفتین کار
مدرین روز است که مشغول اصلاح خانه خود کردی و یا ممکن باشد بلی کالی برین
نزد و بر هفتین در این روز از دقت نظر پادشاهان و خرید و فروش و سلام و کلام
و هر یک که درین روز کم شود برودنی شایع نماید و هر که درین روز بپا نشود برودنی شایع نماید
و فرزندش که درین روز متولد شود روز شایع و عجز در این باشد **و در روز بیست و سوم**
سلطان و شاه شایع است که روز کرمانست و بلی هجده کار شایع است بهشت
و در روز بیست و چهارم در این روز حضرت یحیی علیه السلام فرمود که بر هفتین درین روز از جمیع
و نزد پادشاهان مرود و حاجت از کسی طلبید و کاری بکنی و بپا نشود و عذر
بپا رکنند بلی منع شخصی است آن هر که درین روز سفر کند بپا نشود که درین

و فرزند مبارک و فراخ روزی و بنیکو کار باشد اما سبلی سختی مبتلا میگردد
و آخر شبان بر لبای **دربلایت** دیگر هر که درین روز بنیاد شود تا آخر روز همیشه شاد
دربلایت مسلمانان از شتر این روز نیاید بخوابد و بدعا و ناله و اعمال خیر
روز بیست و نهم روز شاد است برای سفر و فراری کردن و اگر کسی بیک
زن خواستگار درین روز زن و بیچ نماید میان آن روز و جانش جلدی آید
و اگر درین روز در دنیا شکافند بر لبی حضرت موسی علیه السلام و اگر آن سفر بکند
درین روز بنیاد خود داخل شود و بنیاد و درین روز خاکی بپاشد و درین روز
درین روز بنیاد خود درین روز بنیاد **دربلایت** دیگر هر که مسافر شود درین روز
سودی نمیشد و شاد بگوید و دستدش بپاشد و درین روز که فواید
بپاشد است **روز بیست و نهم** برای هر کار و نیکت و فرزندگی مؤلف
شود و خوش و خوش و طویل العمر و باختر فرایان و محبوب و لهای مردمان
باشد **دربلایت** دیگر برای سفر نیکت **دربلایت** دیگر برای زناعت و تجارت
و جزیه و رفتن مجلس یا شاهان و معی و در حوائج نیکت **روز بیست و نهم**
نیکت برای هر کاری خصوصاً سفر کردن درین روز حضرت موسی علیه السلام
مؤلف شده است پس هر فرندی که درین روز مؤلف شود روزی فرایان باشد
و محبوب مردم باشد و احسان کند و بی اهل خود باشد و لیکن غمهای عظمی
یا برسد و در آخر عمر برین نا اضعف چشم مبتلا گردد **دربلایت** مسلمانان خالص
روز اثرش نیاید هر که در **روز بیست و نهم** برای جمع کارها خالص و فرزندگی

روز

روز بوجود آید بر بنیاد باشد و هر که درین روز سال بپاشد و هر که بنیاد
از و صحت نماید و درین روز و صحت نامه بنویسد **دربلایت** برای هر کس
خوب است بیک کار که موقوفه کاری شود خصوصاً سفر و فرزندگی و درین
روز و صحت نامه بنویسد **دربلایت** دیگر شاد است برای هر کار خصوصاً مالک
یا در شاهان و درین روز دران و در میان **دربلایت** مسلمانان خوابی که بدین شود
درین روز و درین روز اثرش نیاید هر که در **روز بیست و نهم** نیکت برای جزیه
و فرزندگی و فرزندگی و فرزندگی و درین روز بنیاد خود بنیاد و مبارک
و دست کرد و وفادار و عالیشان و جلیل القدر باشد و هر که درین روز
آید و هر که جزیه کند بنیاد و هر که مالی فرض کند و بنیاد دهد **دربلایت**
و دیگر روز است که حضرت موسی علیه السلام بنیاد شود و نیک است و بیک
هر کار نیکت خصوصاً درخت نشاندن و زناعت و تجارت و از حضرت
انام موسی علیه السلام منقولست که ملک مکن بجاست و در هر قدم جزیه را
و اگر نیک در حجاج و هم التبریک **مغل و و مغل** در احسانات الام هفت
روز جمعه مبارک است و روزها و بهترین عیدهاست و سنت است و دران
انجام رفتن و در تراشیدن و ناخن و شارسه و پیش از غان بجهت غان
کردن خوب است و بعد از آن سفر کردن مبارک است و حجاج است کردن
در بعضی احادیث واقع شده است که بنیاد کردن یا دران ساخته است که اگر
دران ساخته و تجارت و باغ شود هلال میشد **دربلایت** برای باغ شدن است

از جمله است در وقت زوال و در چند حدیث دیگر مانع شده است که مستور باشد مطلقا
و در حدیث معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل است که هرگاه در شب از روز نماند
خون در حوض یا یا یا از آنکه بوی بخوان و حجامت میکنی و در حدیثی است که حضرت رسول
چون هوا سرد میشد و از برهمن با اندرین خانه نقل میفرمود در روز جمعه بگوید بید
و در حدیث دیگر آنکه در وقتیکه هوا گرم میشد باز در روز جمعه نقل میفرمودند و در بعضی روایات
وارد شده است که گویند که در روز جمعه موبدش بپایست **و در حدیث** دیگر روایت بخوبی
واقع شده است بلکه بعضی از روایات دلالت بر استحباب میکنند **و در حدیث** دیگر
شده است که در روز جمعه روزی خواستگاری و شکار کردن و مسخرت کردن
و در پیش را نشانه کردن و بوی خوش کردن و جامه نو و خجانهای پاکیزه پوشیدن و مسره
باندیدن بدن و سر را به رو خطی شدن و برای سایر کارها مبارک است
روز شنبه روز مبارک است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خدا مبارک
کرد اینک است ایامی است بین دو عالم در روز شنبه و پنج شنبه و برای جمیع کارها
خوبست خصوصاً در کربن که در حدیث معتبر وارد شده است که اگر کسی که آن سبک
دور کرد و در روز شنبه از بیخ رفتن او را بچای خود بر میگردد و از ایشان که پیش و شای
گرفتند نیز خوبست **و در حدیث** دیگر وارد شده است که هر که ناخن هتار و پ و در روز
شنبه و پنج شنبه بگوید از در و نالان و در رستم غایت نماید **و در حدیث** دیگر
است که حجامت کردن در روز شنبه موبدش منفعولست **روز یکشنبه** مبارک است
برای اکثر کارها و موافقت است معتر حجامت کردن در روز غصه روز یکشنبه

بسیار نافع است و در حدیث دیگر وارد شده است که برای حجامت یا کردن خوبست و روز
رو شنبه بهتر است و در حدیثی است که در روز شنبه از هر روزی که باشد و در
صفت روز و شنبه و این روز منسوب است به نبی است علیه السلام که از ایشان عبد کردند
در اهلنا حبیب است و در حدیثی است که از امام حسین علیه السلام و درین روز حضرت رسول
ان را شام غارت نمود و برای هیچ کار مبارک نیست **و در حدیث** دیگر وارد شده است
که در روز غصه حجامت کردن خوبست و در بعضی روایات طایف وارد شده است
که خوبست **و در حدیث** دیگر وارد شده است که بسیار نافع است از سحر کردن و درین روز
و حاجی و **و در حدیث** دیگر وارد شده است که امام خطبه علیه السلام منقول است که هر که خواهد که او را
از سحر و جادو و شنبه نگاه دارد و در حدیثی است که از روز و شنبه سوره هلال علی
الانسان بخواند **روز دوشنبه** مبارک است و از کارها و در حدیث وارد شده است
که در روز دوشنبه و روز سه شنبه که درین روز عبادت و طاعت بسیار است و در این روز حضرت رسول
تمیز کرد **روز دوشنبه** از حضرت رسول منقول است که هر که در روز دوشنبه حجامت
نماید و در حدیث دیگر وارد شده است که حجامت کند شایان باشد از در و نهای سال و در حدیث
دیگر وارد شده است که در روز دوشنبه شاعی هست که اگر در آن شاعر حجامت
استقامت کند و چون نمی آید اما او را هلاک کند و در حدیث دیگر وارد شده است که
هر که حجامت بر او روا شود او را طایب نماید و در روز دوشنبه و در حدیث دیگر
وارد شده است که کون یکم به روز دوشنبه و در حدیث دیگر وارد شده است که
در روز شنبه است معتر حجامت کردن **روز چهارشنبه** روز بخوبی است و برای اکثر کارها

ص

نشانیست و غنی واقع شده است از حیاط کوفه و نوره کشیدن و سفر کردن
درین روز و بعضی روزهاست نیز پنجشنبه و سفر واقع شده است و اگر سفر بود
مهر است که در این روز واقع شده است و در بعضی ایام است و در بعضی
و در بعضی لغی واقع شده است از حیاط است در روز چهارشنبه هرگاه سالروز
باشد و در روز است معتبر و در روز است که چهارم بود و در روز چهارشنبه
در روز شنبه و دیگر روز است که در روز حوزن مهمل و در است و در روز شنبه و روز
بهار گشت و بهیچ کارها حوزن است خصوصاً حیاط است که در روز شنبه و در
سپاه و در است که در این روز واقع شده است و در بعضی ایام است که در روز شنبه و در
است که در این روز واقع شده است و در روز است که در روز شنبه و در
صلی الله علیه و آله و چون هرگاه باشد و در روز شنبه و در روز شنبه و در
سفر کند و در بعضی دیگر و در است که هرگاه در روز شنبه و در روز شنبه و در
حیاط است که در روز شنبه و در روز شنبه و در روز شنبه و در روز شنبه
روند و اخل شد و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
دارد و اگر در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
احاطه است با آن و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
عقوبت با آنکه در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
اولیست و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز

چند

چند که در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
بر جانب مقدس است و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
صلی الله علیه و آله و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
قرآن و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
است که در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
خواجه سفر و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
ملایم و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
و بعضی دیگر و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
حواصی است و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
نگاه دارند و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
با حواصی و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
اعتماد از ایشان و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
خود را از بر و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
اصحی الله تعالی و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
طاریق و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
انسانی و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز

[illegible]

۱۰۰

بِالْأَمْرِ وَكَأَيُّهَا الْمَلَأَتِ الْعُزْبَةَ وَكُلَّ ذِي قَدْرٍ عَلَى الْوَجْهِ حَتَّى أَكُونَ فِي حِفْظِهِ
 وَحِفْظِهِ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَفِيهِ قَائِدِي مِنْ الْفَقَائِدِ بِمَا شَأْنُ حَقِّهِ الْعَالَمِينَ بِرَبِّهِمْ
 حَتَّى الصَّبْرُ فِي سَاعَةِ الْوَأْدِ وَلَا يَجْلِبُ فِي طَارِفٍ مِنْ أَدَى الْغِيَابِ وَلَيْسَ عَلَى طَارِفٍ
 قَدْرٌ وَلَا مَوَدَّةٌ لَيْسَ سَبَّحَ إِلَّا لَمْ يَكُنْ كَيْدُ شَيْءٍ وَهُوَ الْبَسْمُ الْغَيْبُ وَالْمَحْدُ
 إِنْ أَمَّ حَيْدُ الْوَأْدِ لَمْ يَقُولْ سَبَّحَ كَيْفَ مَا وَدَّ أَنْ يَدْرِي وَدَّ أَنْ يَدْرِي وَدَّ أَنْ
 كَيْفَ وَدَّ كَيْفَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ حَسْبُكَ نَبِيٌّ وَهُوَ إِنْ أَمَّا نَالَهُ فِي الْمَلِكِ الْقَدْرُ وَدَّ كَيْفَ
 وَدَّ عَبْدُ اللَّهِ حَسْبُكَ نَبِيٌّ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ عَلِيمٌ بِرَبِّهِمْ قَدْ كُنْ وَدَّ أَنْ يَدْرِي
 حَيْدُ بَلَاءٍ **خاتمه** وَدَّ أَنْ يَدْرِي شَرْعِيٌّ أَنْ كَيْفَ شَأْنُ الْعَالَمِينَ حَسْبُكَ
 وَحَوْلَاتُ هَرَالِ شَيْخِ بَنِي كَرْدِ الْقَدْبِ الْقَدْبِ دَاوُدِي وَدَّ أَنْ يَدْرِي فَصْلُ الْإِنْبِيَّا
 وَدَّ أَنْ يَدْرِي أَنْ كَيْفَ هُوَ الْوَأْدُ شَيْخِ بَلَاءٍ حَسْبُكَ نَبِيٌّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي
 كَرْدَانِهِ بِحَضْرَتِ بَيْتِ الْحَقِّ إِيَّاهُ سَبَّحَ الصَّلَاةُ صَلَاتُهُ عَلَيْهِ الْخَيْرُ
 نَزَمُوهُ وَدَّ أَنْ يَدْرِي حَضْرَتِ دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي كَرْدَانِهِ **خاتمه** وَدَّ أَنْ
 شَيْخِ بَلَاءِ دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ
 وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي
 دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ
 وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي دِهَانِ بَغِيٍّ وَدَّ أَنْ يَدْرِي

[illegible]

بیام و اس عظیم ان بعضی سیدان حاکم شود و قلعه و دلا را شرفی با جنوب
 از صخره و قاصدایش بیرون رود و بمحفل است که یک از ان قاصد ^{بخت} و شاه
 کرد و در دوم اضطرار بدید الله و برپایه شاه شرفی کی خروج کرد چنان
 سلامت و در شرف دینی ایشان و اسبی ایشان نباشد و **و هلال** کاوول
 محترم و در شرف نباشد و در میان ایشان و در شرف و در شرف
 نباشد و در بلاد جبل و در ناحیه مشرقی کو خشت و عمل بسیار نباشد و
 بعضی از درختان میوه و لکه را است برسد و در ناحیه مغرب و شام خاور ^{سیان} در
 خلا هر شود که انان خلق بسیار بیدند و در بلاد شاه صاحب خروج می کنند
 و پادشاه و بر او غایب و در زمین فارس بعضی از غلها است باید و در ناخر
 اسان و سخا اکران شود و **و هلال** و دیگر زراعت بسیار و در ان بسیار
 بسیار و فصل با چمن تنگ کند و در موه و در بلاد جبل و هندوستان و سهند
 بسیار نباشد و کند و وجود عدس و زعفران نباشد و در صحره لوبان و شام و بلاد
 و دوان نباشد و در ان که بسیار و در انان افق بسیار و در بلاد هند و ^{خیان} هند
 بلاد و در شام افق برسد و زراعت و موه و در ان شالی که نباشد و کردگان و
 بادام و صندل بسیار نباشد و در سخا اول سال و در جمیع بلاد ایران نباشد و عمل
 و دوان نباشد و در خیز و عجز از افق برسد و شکار و در بلاد بسیار شود و افق ان
 ناکرنا عذبت بلاد مغرب برسد و در بعضی از شهرها بر پادشاه خروج کنند
 و در پادشاه عجز و ان اضطرار حاصل شود و در میان عجز و ان و ان و ان

دشمنان بسیار در آن بلاد این سبب را هرگز در نیاوردند و بنا بر اینها خبر شد و در
سال ترک در کلبه بسیار باشد و لیکن کوفته و زانو کرد و در شایان و مختلف کرده
و در سال که اقل بحزم روز جمعه باشد در نشتان در میان باشد و نایان کوبیده و نا
جسمها و در و خاها کم باشد و در بلاد جبل حدیقه و در حدیقه خنک باشد و در
در میان هر روز شات بسیار باشد و در ناحیه مغرب کرانی باشد و بعضی از در
افت برسد و در روز را بر غیر غایب عظیم هم برسد و بر فاست و دیگر غلات صبر و جسته
و شام کم بجای آید و کرانی در بلاد مغرب و بلاد فارس و عراق اندک و در حدیقه
و در نای بسیار در بلاد فارس برسد و غلات صبر و عراق بکوشد و لیکن آن
سلطان و خال متها باشند برسد و غلات جبل خنک و نایان کم بجای آید
صاحب نشان و در حدیقه و کشته شود و ناکره بسیار از نشتان و در و در میان
نایان باشد و آب و در حدیقه و طبعان کند که نعلباده مشرف بر خنک کرد و نایان
ان نایان شاهان هند بپزد و از نایان ریه ریه از نایان و نایان و نایان و نایان
بسیار در میان مردم بسیار شود و خصوصا در کابل و در نشت و در و در حدیقه و نایان
شکم و کلفت و نایان و در حدیقه و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
و بر بسیاری از نایان بر وضع حمل بپزد و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
رسول مستول کرده و در نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
شود و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان

در شام

در شام بقتل رسد و مرده بزرگ در جبل خنک کشته شود و در بلاد نایان و نایان و نایان
شود و در حدیقه و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
و در سال که اقل بحزم در نشتان در میان باشد و نایان کوبیده و نا
جسمها و در و خاها کم باشد و در بلاد جبل حدیقه و در حدیقه خنک باشد و در
در میان هر روز شات بسیار باشد و در ناحیه مغرب کرانی باشد و بعضی از در
افت برسد و در روز را بر غیر غایب عظیم هم برسد و بر فاست و دیگر غلات صبر و جسته
و شام کم بجای آید و کرانی در بلاد مغرب و بلاد فارس و عراق اندک و در حدیقه
و در نای بسیار در بلاد فارس برسد و غلات صبر و عراق بکوشد و لیکن آن
سلطان و خال متها باشند برسد و غلات جبل خنک و نایان کم بجای آید
صاحب نشان و در حدیقه و کشته شود و ناکره بسیار از نشتان و در و در میان
نایان باشد و آب و در حدیقه و طبعان کند که نعلباده مشرف بر خنک کرد و نایان
ان نایان شاهان هند بپزد و از نایان ریه ریه از نایان و نایان و نایان و نایان
بسیار در میان مردم بسیار شود و خصوصا در کابل و در نشت و در و در حدیقه و نایان
شکم و کلفت و نایان و در حدیقه و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
و بر بسیاری از نایان بر وضع حمل بپزد و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
رسول مستول کرده و در نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
شود و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان
نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان و نایان

در شام

[illegible][illegible]

عَلَّ وَتَنْتَعِبْنِي لَمَّا بَلَغَ أَكْبَرَهُمَا لَعَنَهُمَا وَبَشِّرِ الثَّانِيَيْنِ إِذَا هُمَا قَدْ خَلَا عَمَّكَ
الْأَوَّلُ إِلَى الْآخِرِ مَا ظَلَمَ كُنْ خَدَايَا كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ وَفِي ثَمَنٍ سِتْرُ خِلَابٍ
سِتْرُ خِلَابٍ أَرْبَعُ أَسْتَحْبَابُ شَرِّ مَطْلُوعٍ وَلَيْسَ بِأَوَّلِهِ وَحَمْدُ سُبْحَانَ صَحِيحٍ
الرَّحْمَنُ صَادِقٌ عَلَيْهِ رَوَايَاتُ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ وَفِي ثَمَنٍ سِتْرُ خِلَابٍ
عَلَيْهِ مَا لَمْ يَأْخُذْ بِقَوْلِهِ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ وَفِي ثَمَنٍ سِتْرُ خِلَابٍ
هَمَّ كَيْدًا يَا بَايَاتُ مَهْرٍ كُنْتُ نَدَىٰ لَوْ أَنَّ قَوْلَهُ فَرُودَ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ
أَسْلَمَ وَرَزَقَ نَسْتِ وَشَاحِشٌ وَلَا نَدَىٰ كُنْتُ نَدَىٰ لَوْ أَنَّ قَوْلَهُ فَرُودَ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ
كَوْبُنْدُ سُنْحَانِ اللَّهِ وَتَحْلِيلُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَتَحْلِيلُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ
وَفَرَعَانِ وَلَا مَلِكِينَ وَوَقَعَ مَكِيدُ أَدْوِيَا أَرْجَانَهُ فَرُودَ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ
وَرَجَاهُ أَفْئَادِنِ وَرَدَّ بَنَ دَرْدَكَانَ وَبَرَّ كَلَامِي بِدُونِ وَهَرِ بِلَانِ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ
أَزْأَلَانِ نَازِلِ مَشْهُودٍ وَبَاطِلَانِ بِنَايَاتِ صَلَاحَاتِ كَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ
چهارم کلی سبند اعتبار از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که عید
از هر زمان بفرماید می برتر بگوید یا سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَتَعَالَى عِلْمُكَ عِلْمُ
هَرَجَانِ کَرِهَ اللَّهُ رَفْعَ هَوَىٰ ذُو ذُنُوبٍ وَفَرَعَانِ وَفَرَعَانِ سَبْدِ اعتبار از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده اند که حضرت عیدان از هر زمان بفرماید و چهارمین
مکروه را دوش زانها نام می برند اللَّهُ تَعَالَى الْعِلْمُ الْبَاطِلُ وَتَعَالَى عِلْمُكَ عِلْمُكَ
وَغَايَةِ حَقِّقَةٍ وَهَدَىٰ تَأَمَّنْ الْحُكْمَ وَتَأَمَّنْ الْحُكْمَ وَتَأَمَّنْ الْحُكْمَ وَتَأَمَّنْ الْحُكْمَ

印

[illegible]

انما شد بچهره نام المؤمنین فرمود که من سیدان را و حق تعالی واسع العطا و کرم
انرا گفت راست گفتی باسم المؤمنین و بالامه و امان و بالانوار و کعبه و کعبه
و کتاب الملائکین و روبات کرمه است با من لا یخلفه شئ معنی هیچ شیئی با من لا
یخلفه الشانین و با من لا یخلفه انحاء المخبین از من چیزی نبرد عقول و
مغیرت و حلا و از سختی و هم و در کتاب عبت سیدهای معبر از حضرت
صاحب الامر علیه روبات کرده است که حضرت امام زین العابدین را بعد
از مرگ زنده عالمی نداند الله جل و اهلک با منک الذی یقیم السماء
و الأرض و با منک الذی یرفع المشرق و یرفع المشرق و یرفع
الذی یشرق بین الحی و الباطل و با منک الذی یهدی کمال الخلق و عده
الزوال و یوزن الخلال فی خانها خود را طایفه با خود شیخ طوسی
روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بعد از اقامت
انرا دعا میخواند اللهم لا تموت قلبی من فیض لا تنزع و من قلب لا
یحقق و من علی لا یقع و من صلوات لا تنزع و من دعا لا یسمع اللهم
له استسک اللهم بعد الفتر و الفترج عبد الکرب و الفتر بعد
الشد و الله شایان فی فتره قبل و بعد لا اله الا انت استغفرک
و اوب الیک فصل دوم در معنی و صفات و کلمات سیدان و کلمات
رحمة الله پس بعد معبر از حضرت امام علی علیه السلام روایت کرده است که

از روی

[illegible]

در نقیبات نماز عصر **ایمان آید** شیخ طوسی رحمه الله و غیر او و در نقیبات
عصر استغفار ابد و اندک ثم تفرغ هدیته فلك الحمد و عظم

جَلَلَتِ قَعَمُونَ فَلَمَّا الْخَلَدَ وَكَلَّتْ بِكَ قَعَمَتِ فَلَمَّا الْخَلَدَ وَجَلَّتْ أَكْرَمَ
 الْوَعْدُ وَجَاهَلَتْ قَعَمَ الْخَلَدِ وَعَطَلَتْ أَنْعَلَمَ الْعَقْلَ بِالْأَجَانِبِ بِالْأَلْمِ
 وَلَا يَلْعَقُ مِنْ حَتَّى تَقُولَ نَالِي عِيدَانِ بَوَاللَّهِ مَذَلِي أَذِي الْعَاقِبَةِ وَاجْعَلْنِي
 فِي زَمَرَةِ الْيُسُفَى عَلَى عَهْدِهِ يَا نَبِيَّ وَبَلِّغْ فِي الْعَاقِبَةِ وَسُوءَ
 عَمَلِي الْعَاقِبَةِ يَا نَبِيَّ وَأَقْبِرْ لِي الْيُسُفَى فِي أَمْرِ عِيَالِي وَأَعِزَّنِي بِالْإِسْقَاةِ
 وَلَا تَكَلِّفْ لِي رُفْقَةً أَبَدًا وَأَلْهِمْنِي الْخَلَدَ وَالْأَكْرَامَ اللَّهُمَّ مَذَلِي فِي الْعَقِبَةِ وَالْمَعْمَرِ
 وَجَنِّبْنِي سَاعِدَتِي عَلَى وَفْقِهِ إِلَى الْفَاقِبَةِ وَالْكَامَةِ وَالْكَرِيمِ وَلَا تَقْنِصْ
 فِي الْأَعْلَى وَفَرِّجْ عَنِّي الْكَرْبَ وَأَعِزَّنِي عَلَى نَفْسِكَ وَأَصْلِحْ لِي الْحَرْثَ فِي الْأَهْلَاءِ
 لَا تَرُدَّنِي وَالْأَرْبَابَ وَاجْعَلْنِي سَائِلًا مِنْ كُلِّ مَوْفِقٍ وَمَعَانٍ مِنَ اللَّهِ وَرَقِ فِي سَهْمِي
 الشُّكْرَ وَالْعَاقِبَةَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سُبْحًا وَنَهَارًا وَدُعَاءًا
 دُرِّعَ بِي عَصَا أَوْدِيهِ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَيِّقٍ لَا تَنْفَعُ وَمِنْ تَلَبُّوسٍ
 لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَشْفَعُ وَمِنْ لَيْلٍ لَا تَنْفَعُ وَمِنْ صُلَاةٍ لَا تَقْبَلُ وَمِنْ دُعَاءٍ
 لَا يَسْمَعُ اللَّهُمَّ لَوْ اسْتَلَيْتَ النَّبِيَّ عَبْدَ اللَّهِ وَالْقُرْبَانَ عَبْدَ الْكَرْبِ وَالْأَهْلَاءَ
 عَبْدَ الشُّكْرِ اللَّهُمَّ يَا نَبِيَّ نَفِّسْ نَفْسِي وَخَذْكَ يَا إِلَهَ الْإِسْلَامِ أَوْفَى
 إِلَهِي وَأَرْضِ عَرْضِ سِعْتِهِمْ مِنْقُولُ كَهْرِكِ اسْتَغْفِرُكَ عِيدَانِ عِيدَانِ عِيدَانِ
 عِيدَانِ اسْتَغْفِرُكَ رَكْعَتِي خَلِّدْ لِي دَوْلَتِي مَا كُنْتُ لِي وَنَافِعِي وَجَمْعِي كُنْهَا
 أَوْ دَاوَا اسْتَغْفِرُكَ رَابِعًا اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْإِسْلَامِ الْخَلَدُ الْخَلَدُ الْخَلَدُ

ذال الحلال

ذَا الْحَلَالِ وَالْأَكْرَامِ أَنْ صَلَّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ قَالُوا مُحَمَّدٌ كَانَ يَتَوَلَّى عَقْلًا وَبَرَّ عِدَّةً
 خَاضِعٌ قَبْرُ الْإِسْلَامِ مَسْكِينٌ مَسْكِينٌ مَسْكِينٌ لَيْسَ لَهُ نَفْسٌ نَفْسًا وَلَا صَدْرٌ وَلَا مَوْتٌ
 وَلَا حَيَاةٌ وَلَا نُشُورٌ مِنْهُ لَكَ انْصَحْتُ رَسُولَكَ كَهْرِكِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ
 هَمَّتْ مَرِيَّةُ اسْتَغْفِرُكَ يَا نَبِيَّ هَمَّتْ هَمَّتْ سَائِلٌ أَوْ أَمْرٌ مِنْ شَوْءٍ وَفَرَّ
 كُورِ هَمَّتْ هَمَّتْ يَا نَبِيَّ اسْتَغْفِرُكَ مَا دُونَ قَوْمٍ وَبَدِي وَوَمَارِدٍ وَنَحْوَانِ
 حُزْنٍ قَرَارٍ وَأَنْ يَأْمُرَ بِالسُّبْحِ مَعْبُورًا خَضِرًا مَرْدِيَّةً كَرِهَ كَهْرِكِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ
 عَصَا هَمَّتْ مَرِيَّةُ اسْتَغْفِرُكَ كُنْ حَقِيقَةً دَلِيلُكَ هَمَّتْ كُنْ أَوْ دَاوِدُكَ وَوَمَارِدُكَ
 وَوَمَارِدُكَ وَوَمَارِدُكَ وَوَمَارِدُكَ أَوْ دَلِيلُكَ مَرْدِيَّةً وَبَدِي كَهْرِكِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ
 هَمَّتْ مَرِيَّةُ اسْتَغْفِرُكَ كُنْ كُنْ هَمَّتْ سَائِلٌ أَوْ أَمْرٌ مِنْ شَوْءٍ وَفَرَّ
 فَضْلَتِ اسْتَغْفِرُكَ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ نَارِ عِيدَانِ
 كَبُودِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ يَا نَبِيَّ وَأَوْلِيَّ الْبَيْتِ وَاسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ يَا نَبِيَّ كَالْبَيْتِ **فصل**
هَجَار وَرَعَقَتِ بِحُضُورِ نَفْسِهِ مَغْرِبَتِ وَبَعْضِي شَرِكْتِ مَنَانِ نَارِ غَرْبِ
 نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ
 كَهْرِكِ عِيدَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ
 كَبُودِ يَتِيمِ الْإِسْلَامِ الرَّحِيمِ لَأَقُولَ وَلَا مَوْتٌ إِلَّا إِلَهِي الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَوْلَانِ
 دَفْعَ كُنْ أَوْ دَفْعَ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ نَارِ صَبْحِ مَنَانِ
 انْصَحْتُ أَمَّا رُفْقَتِي مَنْقُولُ كَهْرِكِ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ

صالح

۵۷۲

المجلد

از آن راه رفته و بعضی از آن را بعد از نماز نصف شب و دویم در هنگام خوابیدن سیم یعنی از آن راه
و چهارم در محراب حضرت زهرا که در آن حالت از آن حضرت رسول ص شده و هیچ شب
در آن سدهوت ایستاده که در آن نگذرد ام **فضل ششم** در بیان عقیقات حضرت زهرا
صبح است و آن نامه از مادر صلوات و بعد از دست در فضیلت حضرت زهرا را عقیبت
بسیارات چنانچه در روایات بسیار وارد شده است که در آن طلوع صبح طلوع
افتاب روزی و زینب را ادم را قتل میکند و هر که در آن وقت مشغول عبادت
و دعا و اولاد باشد روز او افزایند و هر که در آن وقت خواب و روزی را
روزی محروم میشود و خواب در آن وقت شوم و دور پادشاه میکند و روز را
زرد میکند و دور آفتاب میکند و نخل را که خندان کند از آن خواب و بلند
معبر از حضرت امام مجتبی ثانی منقول است که هر روزی که زینب را زاده و در آن وقت
خطا میکند یا در آن وقت نماز او و بیرون گواهی در آن کار نیکو کند که در آن بعد
از آن بر آن خواب و در آن حضرت زهرا را از آن منقول است که در آن بعد
از آن نماز صبح طلوع افتاب کامل است و در تحصیل روزی از آن سفر کردن
در آن من و در آن حضرت رسول ص منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع
در مسافت خود قرار گیرد و تعصبت مشغول باشد خدا او را از آن محبت
کرد اند و از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که شش ماه لشکر روز را از
طلوع صبح تا طلوع افتاب نین میکند و لشکر شش ماه از آن محبت

[illegible]

که بعد از آن دعا بخواند و باید که در مرتبه پیش از طلوع و در مرتبه پیش از غروب و شب
بخواند لا اله الا الله و احد لا شریک له که المثلک و لا اله الا الله و احد لا شریک له
و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
است بخوبی و بدی و بیست و پنج و در چندین روایت و هر کس این دعا را بخواند
باید و این دعا را بخواند و در بعضی روایات و هر کس این دعا را بخواند
بهر است و در بعضی روایات و هر کس این دعا را بخواند
و در بعضی روایات و هر کس این دعا را بخواند
بسیار است و در بعضی روایات و هر کس این دعا را بخواند
روایت کرده است که هر که هر شام صد مرتبه آن دعا را بخواند چنان باشد که خدا
نزد او را کرده باشد و بسند صحیح از امام محمد باقر علیه السلام نقل است که هر که صد مرتبه
پیش از طلوع و شب صد مرتبه پیش از غروب آن دعا را بخواند خداوند کرم را
او مقاب مثل صد مرتبه آن دعا را بخواند و هر که در هر روز صد مرتبه بخواند سبحان الله
و بحمده و تعالی و هر که در هر روز صد مرتبه بخواند یا ده نوشته
شود **حجاء** انصاف با او به بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
که حضرت رسول فرمود که در هر شب غزوه بخواند که از آن بزرگان الهی
به یمن نماید و در هر روز آن دعا را بخواند و از آنست که هر کس
که در آن دعا را بخواند که هر کس این دعا را بخواند

صحیح

و هر که در هر روز صد مرتبه بخواند و در هر شب آن دعا را بخواند
در کتب کلام نیک است که در صبح و شام ده مرتبه بخواند سبحان الله و
الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در محاسن بیست و نه مرتبه
از امام محمد باقر روایت است که حضرت رسول فرمود که هر کس این دعا را بخواند
خودش را بگوید و در آنجا است و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
احسان از این دعا نیک است و باید که در هر روز صد مرتبه بخواند و هر کس این دعا را بخواند
باشد که هر کس این دعا را بخواند و در هر شب صد مرتبه بخواند سبحان الله و
الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر که هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
برای نفعش و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
خداوند فرموده است **حجاء** این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
روایت کرده است که هر که در هر روز صد مرتبه آن دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
چنین از او غوث شود و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
سیرت بخواند و در هر روز صد مرتبه بخواند و هر کس این دعا را بخواند
است و سبحان الله و بحمده و تعالی و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند
بسیار است و در بعضی روایات و هر کس این دعا را بخواند
و شام است و هر کس این دعا را بخواند و هر کس این دعا را بخواند

صحیح

روایت است از امام زین العابدین که هر روز این شکل
نگاه کند محتاج نکردد و آتش جهنم بروی کار نکند

روایت است از امام زین العابدین
بدین که هر که هر روز این شکل
نگاه کند محتاج و بریشان نشود

هلی	هلی
هلی	هلی

یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله
یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله
یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله
یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله
یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله	یا الله

نوعی دیگر هر روز این
شکل نگاه کند طبع
طبع طبع
طبع طبع طبع

اول هر که این دعا را بر پوست
پا بر پوست کرک بنویسد و
تا زوی خود برسد و هیچ وقت از خود جدا نکند و همیشه
با طهارت باشد هم خلق از وی بترسند و در میان مردم
عزیز باشد و خلق از وی دوست باشند و مطیع او
شوند و سخن او را بشنوند و باید پوست پاکیزه و مطهر باشد

دویم اگر کسی این دعا را بر کلاه بخواند و روی خود
را بشوید و خشک نکند هر که را و پلید بدست دارد و
حسرت دارد سیم اگر کسی بر پا را کاغذ بخط یا ربك بنویسد و در
دین زن یا بر کعبه یا جای پنهان کند تا چشم کسی بر او افتد و پیش
پادشاه و در هر کارهای وی برسد چهارم اگر کسی بخواند
که دشمن خود را هلاک کند باید که غسل کند و رویان دگر
بکشند و پا در میان و هفت خط بکشد و در میان خطها بنشیند
و بیست و چهار بار این دعا را بخواند فی الحال دشمن
بپا نشود و بر نخیزد و بچشم کسی دشمنی لشکر بر او
بیکانه نشد باشد این دعا را بر دو بار بر هفتاد و هفت نعل
خواند نگاه بر برنج یا بر جاق براید و هفت شود و بر میان خدا
عالمی ششم اگر کسی خواهد لشکر بر او هزیمت کند شت خاک
از سیم از بر سیم اسبشان بر کرد و هفتاد بار این دعا را
قرینا بر آن دم و از خاک را بجا بشکست بیکانه افشاند در
لبک برین دعوت الله تعالی هفتم اگر کسی خواهد که یکبار از در عشق
خود بشکند باید از جای در بر پا ورد و هفت بار دعا را
قرینا بر پشت آنکس بر غفران عنبر خواند و در آتش کند اگر فصل

باشد بیاد هشتم اگر کسی خواهد کرد در سفر میزند نشود بر جامه
 که با سبک و زر غفلان نبویسد و بداند خود را لدوان کباب
 نغویند کند و با خود دارد هرگز منند نشود هشتم اگر کسی در راه
 دشمنان در میزند و بیرون تواند آمد هفت بار این دعا را
 بخواند و نجات است بدست و هفت بار بجا آید و هفت بار پیش
 خود بدست کسی و داند بید بعد از الله تعالی در هم اگر کسی خواهد
 کرد در کار برآمد و اقبال و دولت و غنی شود و از محنت خلاص
 باشد که چهل روز دانه هر روز دوازده بار این دعا را بخواند خدا
 تعالی و لای کرمت فرماید و حاجت های دینی و دنیائی و برادر
 یار و هم اگر کسی بر آب باران یا بر آب جاری بخواند آن آب هر که
 بخورد جمله ادرمان و بریان و دیوان و چون کان و پیرندگان
 ترسند و در شهر بیابانها برکت این دعای بزرگوار نکاهند
 و این نامه ها در شکان مغربیت باید که بویطهارت بخواند که
 بخواند در عقب بکشد و در هم اگر کسی هر روز سه بار
 بخواند با طهارت و با دیر و مستحای خورد بدست و بر روی خود
 فرومالد و بخواند بیرون آید هر تنی که کند مقصود برسد

بنام

س ش ض ط ظ ع غ ف ا
 ه و ز ح ط ی ک ل م ن و ه ل

ق ن ل س م ن و ه ل
 ط ه ا ب ج د ه ز ح ط ی ک ل م ن و ه ل

ا ب ت ث ج ح خ د ذ
 باقی نام از نسخه است

س ش ض ط ظ ع غ ف ا
 ه و ز ح ط ی ک ل م ن و ه ل

ل ن ل س م ن و ه ل
 ط ه ا ب ج د ه ز ح ط ی ک ل م ن و ه ل

ا ب ت ث ج ح خ د ذ
 باقی نام از نسخه است

س ش ض ط ظ ع غ ف ا
 ه و ز ح ط ی ک ل م ن و ه ل

ل ن ل س م ن و ه ل
 ط ه ا ب ج د ه ز ح ط ی ک ل م ن و ه ل

ا ب ت ث ج ح خ د ذ
 باقی نام از نسخه است

باشد بیاید هشم اگر کسی خواهد کرد در سفر منته نشود بر جامه
 کرباس مشک و زعفران بپوشد و پندار خود را در آن کباب
 نغود کند و با خود دارد هرگز منته نشود هشم اگر کسی در صلاه
 دشمنان در منته شود و بیرون تواند رفت با دین دعا را
 بخواند و بجا آید است بدست و هفت بار بجا آید و هفت بار پیش
 خود بدست کسی و در آن بپندد بقدری الله تعالی هم اگر کسی خواهد
 کرد در کار و برادر و اقبال و دولت و رفقا و شود و از محنت خلاص
 باید که چهل روز و نیم هر روز دوازده بار این دعا را بخواند خدا
 تعالی و ولایت کرمت فرماید و حاجت های دینی و دنیائی و برادر
 یار و هم اگر کسی بر آب باران یا بر آب جاری بخواند آن آب هر که
 بخورد و جمله آدمیان و پریان و دیوان و حیوانات و پرندگان
 ترسند و در شهر و بیابانها برکت این دعای بزرگوار نکاهند
 و این نامها در پیشگاه مغربیت باید که بوی آنها را بخواند آن که
 بخواند در عقیقه باشد و در آن هم اگر کسی هر روز سه بار
 بخواند با طهارت و با دیر و مستحای خود بدست و بر روی خود
 فرماید و بخواند بیرون آید هر تنی که کند مقصود برسد

پایان

با تو بایند در زمان خصمان بسته شود بیست سیم اگر خواهی که
 مردی را بر بندگی و باربری و کسب و هفت سوزن طلا و بر
 هر یکی یکبار این دعا را بخوان و سوزن در نری فرو برد و بر
 سنگ کران هذا خشتک شود آنکس بسته شود بیست چهارم اگر
 کسی خواهد که همان مرد را که بسته بکشد یا سوزن را از کتف او
 و هفت بار این دعا را بخواند و بر نری دهد کتف او شود
 بیست پنجم اگر خواهد میان دو کس جدائی آنکس بپوشد بر کاف
 و بیست و ششم تا خورد و بیست و هفتم تا خورد و بیست و هشتم تا خورد
 اگر بر غلک خواند و در بیک طعام اندازد تا بچند شود آن طعام
 دشمنان دهد تا خورد و هر دست شوند بیست و نهم اگر
 دعای فریق را بر سر هر خواند و چشم کند بر هر که بفرستد
 تابع او شود بیست و دهم بنام غایبی مرکبش زند خوانی
 و کبوتر را بیرون کنی و آن غایبی را فرار باشد و زود بیاید
 بیست و یازدهم اگر یک نون خوانی و در پیش زحمت هفت
 اندام برود سیم اگر در خانه کسی این دعا را بخواند باشد
 هیچ دزدی و دمار و کزدم و مرگ و مفاعلت در بناید
 احتیاط را این باشند سیم اگر کسی در دنیا کاه بسیار کرد

پایان

باشد بیاید هشتم اگر کسی خواهد کرد در سفر میزد نشود بر جامه
کر با سبک و زعفران بنویسد و پندارد خود را لدان که با
تغویب کند و با خود دارد هرگز منته نشود هفتم اگر کسی در میان
دشمنان در میانه شود و بیرون نتواند آمد هفت بار این دعا را
بخواند و بجا آید است بدست و هفت بار بجا آید و هفت بار پیش
خود بدست کسی و دل نبردید بعد از آنکه دهم اگر کسی خواهد
کرد روزگار و برادر و اقبال و دولت و رفقا و شود و از محنت خلاص
باشد که چهل روز و نیم هر روز و از ده بار این دعا را بخواند خدا
تعالی و ولایت کریمت فرماید و حاجت های دینی و دنیائی و برادر
یا زوجه اگر کسی بر آب باران یا بر آب جاری بخواند آن آب هر که
بخورد جمله ادرمان و پریان و دیوان و چون کان و پرندگان
تیرسند و در شهره بیا بها برکت این دعای بزرگوار نکاهد از
و این نامه ها و نشانی کان مغربیت باید که و طهارت بخواند که
بخواند در عقوبت فتنه داران دهم اگر کسی هر روز سه بار
بخواند با طهارت و با دبر دستهای خود بدست و بر روی خود
فرموده اند و بخواند بیرون آید هر تنگی که کند مقصود برسد

سپزدهم اگر کسی خواهد که یکی را از عشق خود بفرار گرداند
و مطیع او شود طالع پیشانی بر خود موافق کرد و پس بنویسد
بد کاغذ بشتک و زعفران بر نام که بر ما در وی و بنام خود بر
بار و بند و بنام آنکس بر درخت بلند و پندارد کارش برادر شود
چهاردهم اگر کسی را که ریشته باشد و معطل گردیده عود و عسبر
نخفته در مسجد شریف بپوزاند و در آن حال بپشت و بپا را این
دعا را بخواند و بعد از آن دست بردارد و این دعا را بخواند که
خدای تعالی کار ریشته او را کفایت کند و کنجی از کنج های خود و پل
روزی گرداند پانزدهم اگر کسی واسطی دارد و نتواند که در هر
نیم جمعه غسل کند و چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
فاتحه بیکار و قل هو الله سر بآورد و چون از نماز فارغ شود بگوید اَللّهُمَّ
سُبْحَانَكَ و مَوْلای عبد از آن چهل و یک بار این دعا را بخواند و اگر نتواند
خواند بشتک و زعفران بنویسد و یکی بدست که الهی جویند این دعا را
ببرگ کوا که و ام مل سر گذارد و گردان و بعد از آن کاغذ نوشته
را در آب اندازد تا خاجتا و روان شود بشتک و دهیم اگر کسی خواهد
بد که باقی بر مینویسد بشتک و زعفران بر کاغذ بنویسد و بر خشت

باشد بیاید هشتم اگر کسی خواهد کرد و سفر کند نشود بر جامه
 کرباس مشک و زعفران نبوی بپزد و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 نمون کند و با خود دارد هرگز کند نشود هشتم اگر کسی در میان
 دشمنان در صدد شود و بیرون تواند آمد هفت بار این دعا را
 بخواند و بخواند است بدست و هفت بار بخواند و هفت بار بخواند
 خود بدست کسی و در هر یک بعد از الله تعالی دهم اگر کسی خواهد
 کرد روزگار و برادر و اقبال و دولت و رفقا و شود و از محنت خلاص
 باشد که چهل روز و نیم هر روز و از و بار این دعا را بخواند و خدا
 نعم و ولایت کریمت فرماید و حاجت های دینی و دنیا فی و برادر
 یازدهم اگر کسی بر آب باران یا بر آب جاری بخواند این دعا هر که
 بخورد جمله ادرمان و بریان و دیوان و چون کان و پرندگان
 برسند و در شهره بیابانها برکت این دعا بیرون کوار نکند و در
 و این نامها و نیشکان مغربیت باید که و طهارت و بخواند که
 بخواند در عقوبت فتنه و در آن دهی اگر کسی هر روز سه بار
 بخواند با طهارت و با دبر و مستحای خود بدست و برادر و برادر
 فرموده اند و بخواند بیرون اند هر روزی که کند مقصود برسد

در تحفه الزائر حضرت صادق علیه السلام منقول است
 هرگاه مرا حاجت بخواهد و بخواهد و بخواهد و بخواهد و بخواهد
 باشی و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها و در هر یک از اینها
 اکبر بگوید و بیست و پنج مرتبه حضرت زکریا علیه السلام بخواند و بخواند
 و صد مرتبه بگوید یا مؤمن فی یا فاعل یا عیسی بر جانم یا عیسی
 بر زمین بگذارد و صد مرتبه بگوید یا مؤمن فی یا فاعل یا عیسی بر جانم یا عیسی
 بگذارد و صد مرتبه بگوید یا مؤمن فی یا فاعل یا عیسی بر جانم یا عیسی
 مرتبه بگوید و حاجت خود را یاد کند که برادر و برادر و برادر
 خلطه بگذارد و هر نماز بخواند سبحان من لا یلهی عنی
 اهل ملکین سبحان من لا یأخذ اهل الامر و یأمر و یأمر و یأمر
 سبحان الزکی الرحمن الرحیم اللهم اجعل لی فی قلبی نور و یسیر
 و هم و علی و حیدر ایاک علی کل قلب و هرگاه وقت حجت باشد
 و شارب یسیر الله و یسیر و علی و یسیر و علی و یسیر و علی و یسیر
 مؤمن و ناخن که از او بر خیزد شود ثواب ازاد کردن بدست
 در نماز اعمال او سست خواهد بود ان شاء الله تعالی

ن و ه لای قلم دوم
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
 س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل
 ق ک ل م ن و ه لای قلم دوم
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
 س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل
 ن و ه لای قلم دوم
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
 س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل

ن و ه لای قلم دوم
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
 س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل
 ن و ه لای قلم دوم
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
 س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل
 ن و ه لای قلم دوم
 اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
 س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل

تذکرہ مسلمان و کافر
الہام الہام کہ ہو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

70.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

ما فی حور:

[illegible]

Handwritten notes in Arabic script, likely a continuation of the text or a separate entry.

وَدَّرَ اللَّهُ
فَاسْمَا لِيَوْمِ
الْحِسَابِ

[illegible][illegible]

71

[illegible]

دور	زهر	قوس	عقرب	جوان	منار	امر	منش
		منار	سراج	زهره	عقارب		
		امر	لوز	جوز	امر		
		دور	زهر	قوس	عقرب	جوان	منار

[illegible][illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, possibly a list or a detailed description of items.

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of page 80]

تمام نیست چون خود که درین مرتبه را بر وجه کمال حاصل
 کند در شغل مباد و معاد مشغولی نماید این است
فصل ابان س ج س ن اب ا خ م سفل
حادی عشر در خطرات حسن حضرت غیب از پیش
 نسبت و اعتبار است میرا و بر سرست وجود او عین ذلت است
 حضرت وجود و دولت در غیب و سرها در غیب است
 سرها در غیب حضرت روح القدس نسبت یکانی بوجود و معرفت
 ذلت اما یکسانی نشناخت یکسانی و زید نسبت شود ذلت
 که تبارک است شریف شد و وجود است از وجود نامشروع میرا
 نسبت که ظاهر است آن نسبت اقباب الوتیه هو الله
 الذي لا اله الا هو اظهرت الشمس طالع شد و کرب
 محبت ان الله يحب المحسنين لا مع انوار محبت
 الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون
 سفل است واعوا بعصى ادم و تبر فغوى و ضللت
 اولادهم فقالون انفس غرت در جهان از غرت

حسم

حسم و جان نیکو است بنور سر آسمان کمال حاکم و نیکو است
 عظیم و در کمال شد نسبت باطن بر سر طهر مرتسم است
 طاهر خلق باطن حق غور در شرف و سرجه باطن ذلت یقین
 و ان که رعین ثابت است تا تحت خلق اول اگر طاهر طاق
 خود هر که واقف اگر کرد و در سر کمال بخش کند و این نیز
 از در حاکم نیست **۱۲۲۱ ص ۲۲۱**
مقامات خالق عالم موجوده را کمال سازد کمال پادشاه
 نیز الاینها را دایما **ای** چون بارادست خود مار از
 در برقرار در دل الازال به در الاستاد ابد الابد و در
 مفصل کمال و فرمودی فیما ذلک الحق الا الضلال انزل
 و اذ هم هکلی عطا کن فی حق الله المبین الاعلی
 تا سدرت بحمل خود بر زمین که فرار در وطن است اولی **نظم**
 ما اخرجنا من الدار لایزالی اندیشه باین حواله ترخیص
 جو باز میگردان یارب بتمام خود سانه احدا
 توحید صرف و طاعت الیه عین کمال و البیت و طاعت

منزهه کتبیات اسما و صفات تست این سوره و دعا
 صمد از غیر و غنیست بر سر کائنات بشیاری مکرهم از خود
 عزیز انهم غافلون بر بند و بنامید و کلا کتب من القرآن
 و صغیر علیها بشیاری و اذ کبریا اذ انیت و ا
 برین ن تسوا الله فاقسمهم بقسمهم بدل اس از جلاب
 حجاب از رخ ره سبها هم می و جو هم بر انداز قدیم
 آنچه در نهاد ما ستاده باز در **سوره** زلفست از غیبت
 معتقد می کن بوجوب حسنش بود مکن بارت از غیبت
 تقدیر قضا از احوال معاد و کاری هر طرف
 که افتد با قضا مثل بود کار خود در و کلا بحواله قدرت
 بر یکتا یکتا و اسرار و یکتا بدینان بلف
 و حشر بلوغ عنده ام الکتاب **ای** بر کس
 که کار خود طبع کند کمال او جمال تست الهی بر کس
 نعمه من نشاء و معزنی من و کبرمت و قلک من نشاء
 نور من بدلت قیل من نشاء و قیل من و بدلت من و قیل من

سوره علیک مکن در کس که قیل و قیل فی الدنیا و الدین
 اسئل الکما قیل است از سر و در آید علی و ما از ریاست
 ما علیک رت ان بد رحمة عظیم او اعظم در رحمت کربان
و اما یارب از غیبت نبوت مرا در لطف
 او ان همه جهات مرا بعد از بدت خود و صفات قیام
 قیام انبیا خورشید دلت مرا تمام شد که بجا بر
 انکه زلفست حضرت سلطان الحقیقه

و بران از حقیقت مرشد کس
 و مرید المرشدین بد حقیقت
 سرور الهی من المذللین
 غوث ایدم در بیان
 بند که حضرت
 ش محمد
 غوث
 قل من
 سوره

[illegible]

اسم برزدهم
ما زاد اكي اطاهر من كل آفة وفسه
اسم چهاردهم
ما كان في الوسخ لما خلق موطا با فضله

اسم نوزدهم
ما انما من كل حور له روضه وله جمال

اسم بیستم
ما حنان انت الف وسعت طشتي حنا وعلما

اسم بیست و یکم
ما منان في الاحسان قد علم كل الخلاق منه

اسم بیست و دو
ما دمان العباد كل يوم خاضعة له خبي ورسد

اسم بیست و سه
ما خال من في السموات والارض كل البهائم

اسم بیست و چهار
ما رجم كل صرخ ومكر وفساد وفساد

اسم بیست و پنجم
ما دمان العباد كل يوم خاضعة له خبي ورسد

اسم بیست و ششم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و هفتم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و هشتم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و نهم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و دهم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و یازدهم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و چهاردهم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و پنجم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و ششم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و هفتم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

اسم بیست و هشتم
ما منيع الكد اربع لم ينع في اناسا عونا من حيله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

[illegible]

و در این کتاب که در دسترس است و در هر دو نسخه که در دسترس است و در هر دو نسخه که در دسترس است

۲۵۱
 ۱۲۷۵
 ۲۵۱

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

الوسع كما خلق من عطايا فضله اسم يزدحم بالضم من كل

جوده رضىه وله عا لطفه اسم يزدحم باحسان التام
وسعت كل شيء رحمة روعنا اسم يزدحم بامثال دجلان
فقد علم كل الحقائق منه اسم يزدحم ما كان العباد كل يقين

خاصة له من رضىه اسم يزدحم باخاني من في السموات

والارض كل الله معاده اسم يزدحم ما حرم كل صريح وكره

عنايه ومعاده اسم يزدحم ما تافه ولا لفظا لشيء

حلاله ومملكه وخبر اسم يزدحم ما مبدع البداهة

في انشائها عونه من خلقه اسم يزدحم ما علام الغيوب

فلا يموت شيء من خلقه اسم يزدحم بالخلق الاناث فلا

يعادله شيء من خلقه اسم يزدحم ما معد من انشاء اذ انزل

الخلق لدعونه من محارمة اسم يزدحم ما محمد الفضل

المن على جميع خلقه يلفظ اسم يزدحم ما عجز السبع

على جميع امرة فلا شيء يعادله اسم يزدحم ما فاهم الغش

انت الذي لا اطاق يقاوم اسم يزدحم ما ضرب المتعالي فوق

خلقى علوا ارتعا اسم يزدحم ما مذل كل جبار عسير

عن في سلطانه اسم يزدحم ما نور خلقه رهله نبت

الذي لا تلو العلم ان شئت اسم يزدحم ما علمي السامع في

سید بن ابی طالب علیه السلام

Handwritten text in Arabic script, likely a list or account, with some numbers and small drawings. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be "مستحق" (Mastahiq) and "مستوفى" (Mustafay). There are also some small drawings, possibly of a bird or a plant, and some numbers like "12" and "15".

Handwritten text in Arabic script, continuing the list or account. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be "مستحق" (Mastahiq) and "مستوفى" (Mustafay). There are also some small drawings, possibly of a bird or a plant, and some numbers like "12" and "15".

